

Úradný vestník

Európskej únie

L 178

Slovenské vydanie

Právne predpisy

Zväzok 62

2. júla 2019

Obsah

I *Legislatívne akty*

NARIADENIA

- ★ **Nariadenie Rady (EÚ) 2019/1111 z 25. júna 2019 o právomoci a uznávaní a výkone rozhodnutí v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností a o medzinárodných únosoch detí** 1

SK

Akty, ktoré sú vytlačené obyčajným písmom, sa týkajú každodennej organizácie poľnohospodárskych záležitostí a sú spravidla platné len obmedzený čas.

Názvy všetkých ostatných aktov sú vytlačené tučným písmom a je pred nimi hviezdička.

I

(Legislatívne akty)

NARIADENIA

NARIADENIE RADY (EÚ) 2019/1111

z 25. júna 2019

o právomoci a uznávaní a výkone rozhodnutí v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností a o medzinárodných únosoch detí

(prepracované znenie)

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 81 ods. 3,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanoviská Európskeho parlamentu ⁽¹⁾,so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽²⁾,

konajúc v súlade s mimoriadnym legislatívnym postupom,

keďže:

- (1) Komisia prijala 15. apríla 2014 správu o uplatňovaní nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003 ⁽³⁾. V správe sa dospelo k záveru, že nariadenie (ES) č. 2201/2003 predstavuje dobre fungujúci nástroj, ktorý priniesol občanom dôležité výhody, ale súčasné pravidlá by sa mohli zdokonaľiť. Keďže je v uvedenom nariadení potrebné vykonať viacero zmien, malo by sa z dôvodu prehľadnosti uvedené nariadenie prepracovať.
- (2) Týmto nariadením sa stanovujú jednotné pravidlá právomoci pri rozvode, rozluke a anulovaní manželstva, ako aj pri sporoch o rodičovských právach a povinnostiach s medzinárodným prvkom. Nariadenie uľahčuje obeh rozhodnutí, ako aj verejných listín a určitých dohôd v rámci Únie stanovením pravidiel ich uznávania a výkonu v iných členských štátoch. Týmto nariadením sa navyše objasňuje právo dieťaťa na poskytnutie možnosti, aby vyjadrilo svoje názory v konaní, ktorého je účastníkom, pričom obsahuje aj ustanovenia, ktoré dopĺňajú Haagsky dohovor o občianskoprávných aspektoch medzinárodných únosov detí z 25. októbra 1980 („Haagsky dohovor z roku 1980“), pokiaľ ide o vzťahy medzi členskými štátmi. Toto nariadenie by preto malo pomôcť posilniť právnu istotu a zvýšiť flexibilitu, ako aj zabezpečiť, aby sa zlepšil prístup k súdnym konaniam a aby sa tieto konania zefektívnili.

⁽¹⁾ Stanovisko z 18. januára 2018 (Ú. v. EÚ C 485, 19.12.2018, s. 499) a stanovisko zo 14. marca 2019 (zatiaľ neuverejnené v úradnom vestníku).

⁽²⁾ Stanovisko z 26. januára 2017 (Ú. v. EÚ C 125, 21.4.2017, s. 46).

⁽³⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 2201/2003 z 27. novembra 2003 o právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1347/2000 (Ú. v. EÚ L 338, 23.12.2003, s. 1).

- (3) Hladké a správne fungovanie priestoru spravodlivosti v rámci Únie so zreteľom na rozdielne právne systémy a tradície členských štátov má pre Úniu zásadný význam. V tejto súvislosti by sa mala ďalej prehĺbiť vzájomná dôvera v justičné systémy. Únia si stanovila za cieľ vytvoriť, zachovávať a rozvíjať priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, v ktorom je zaručený voľný pohyb osôb a prístup k spravodlivosti. V záujme splnenia tohto cieľa by sa mali v právnych postupoch posilniť práva osôb, najmä detí, aby sa uľahčila spolupráca justičných a správnych orgánov a výkon rozhodnutí vo veciach rodinného práva s cezhraničnými dôsledkami. Vzájomné uznávanie rozhodnutí v občianskych veciach by sa malo rozšíriť, prístup k spravodlivosti by sa mal zjednodušiť a výmena informácií medzi orgánmi členských štátov by sa mala zlepšiť.
- (4) Na tento účel musí Únia okrem iného prijať opatrenia v oblasti justičnej spolupráce v občianskych veciach, ktoré majú cezhraničné dôsledky, najmä keď je to potrebné pre správne fungovanie vnútorného trhu. Pojem „občianske veci“ treba vykladať autonómne v súlade s ustálenou judikatúrou Súdneho dvora Európskej únie (ďalej len „Súdny dvor“). Mal by sa považovať za nezávislý inštitút, ktorý je potrebné vykladať po prvé s ohľadom na ciele a systém tohto nariadenia a po druhé na všeobecné zásady, ktoré vyplývajú z korpusu národných právnych systémov. Pojem „občianske veci“ by sa mal teda vykladať v tom zmysle, že môže zahŕňať aj opatrenia, ktoré z pohľadu právneho systému niektorého členského štátu môžu patriť do verejného práva. Vzťahovať by sa mal najmä na všetky návrhy, opatrenia alebo rozhodnutia v oblasti „rodičovských práv a povinností“ v zmysle tohto nariadenia a v súlade s jeho cieľmi.
- (5) Toto nariadenie sa vzťahuje na „občianske veci“, čo zahŕňa občianske súdne konania a výsledné rozhodnutia, ako aj verejné listiny a niektoré mimosúdne dohody v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností. Pojem „občianske veci“ by mal okrem toho zahŕňať návrhy, opatrenia alebo rozhodnutia, ako aj verejné listiny a niektoré mimosúdne dohody týkajúce sa návratu dieťaťa podľa Haagskeho dohovoru z roku 1980, ktoré podľa judikatúry Súdneho dvora a v súlade s článkom 19 Haagskeho dohovoru z roku 1980 nie sú konaním v merite rodičovských právach a povinnosti, ale s ním úzko súvisia a sú upravené niektorými ustanoveniami tohto nariadenia.
- (6) Aby sa uľahčil obeh rozhodnutí, ako aj verejných listín a niektorých mimosúdnych dohôd v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností, je potrebné a náležité, aby pravidlá, ktorými sa spravuje právomoc a uznávanie a výkon rozhodnutí, boli upravené právnym aktom Únie, ktorý je právne záväzný a priamo uplatniteľný.
- (7) S cieľom zabezpečiť rovnosť pre všetky deti by sa toto nariadenie malo vzťahovať na všetky rozhodnutia o rodičovských právach a povinnostiach, vrátane opatrení na ochranu dieťaťa, a to nezávisle od toho, či súvisia s konaniami v manželských veciach alebo inými konaniami.
- (8) Keďže však k uplatňovaniu právnych predpisov o rodičovských právach a povinnostiach často dochádza v konaniach v manželských veciach, je vhodné mať jeden právny akt pre otázky rozvodu a rodičovských práv a povinností.
- (9) Pokiaľ ide o rozhodnutia o rozvode, rozluke alebo anulovaní manželstva, toto nariadenie by sa malo vzťahovať iba na zrušenie manželských zväzkov. Nemalo by upravovať také otázky, ako sú dôvody rozvodu, majetkové dôsledky manželstva alebo iné súvisiace opatrenia. Na rozhodnutia o zamietnutí zrušenia manželských zväzkov by sa jeho ustanovenia o uznávaní nemali vzťahovať.
- (10) Pokiaľ ide o majetok dieťaťa, toto nariadenie by sa malo vzťahovať iba na opatrenia na ochranu dieťaťa, konkrétne na ustanovenie a úlohy osôb alebo subjektov, ktoré sú zodpovedné za majetok dieťaťa, zastupujú dieťa alebo mu pomáhajú, a na správu, udržiavanie a nakladanie s majetkom dieťaťa. V tejto súvislosti sa toto nariadenie má napríklad vzťahovať na prípady, keď je predmetom konania určenie osoby alebo subjektu povereného správou majetku dieťaťa. Opatrenia, ktoré sa vzťahujú na majetok dieťaťa, ale ktoré sa netýkajú ochrany dieťaťa, by sa mali naďalej spravovať nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012⁽⁴⁾. Ustanovenia tohto nariadenia upravujúce právomoc vo veci predbežných otázok by sa však na tieto prípady mali uplatňovať.

⁽⁴⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. EÚ L 351, 20.12.2012, s. 1).

- (11) Do rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia by mal patriť akýkoľvek druh umiestnenia dieťaťa do pestúnskej starostlivosti, t. j. umiestnenie do starostlivosti jednej alebo viacerých fyzických osôb podľa vnútroštátneho práva a vnútroštátnych postupov alebo do ústavnej starostlivosti, napríklad sirotinca alebo detského domova, v inom členskom štáte, s výnimkou výslovne vylúčených prípadov, ako je napríklad umiestnenie na účely osvojenia, umiestnenie do starostlivosti rodiča alebo prípadne akéhokoľvek iného blízkeho príbuzného v závislosti od vyhlásenia prijímacieho členského štátu. Malo by to teda zahŕňať aj „umiestnenie do výchovnej starostlivosti“ nariadené súdom alebo zabezpečené príslušným orgánom so súhlasom rodičov alebo dieťaťa, alebo na ich žiadosť po deviantnom správaní dieťaťa. Vylúčené by malo byť len umiestnenie – či už výchovné alebo sankčné – nariadené v dôsledku skutku spáchaného dieťaťom, ktorý by mohol byť trestným činom podľa vnútroštátneho práva, ak by ho spáchala dospelá osoba, a to bez ohľadu na to, či by v danom konkrétnom prípade mohol viesť k odsúdeniu.
- (12) Toto nariadenie by sa nemalo vzťahovať na určovanie rodičovstva, keďže ide o odlišnú otázku od úpravy rodičovských práv a povinností, ani na iné otázky súvisiace s osobným stavom osôb.
- (13) Vyživovacia povinnosť je vylúčená z rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia, keďže táto povinnosť je už upravená v nariadení Rady (ES) č. 4/2009⁽⁵⁾. Okrem súdov v mieste, kde má odporca alebo oprávnený obvyklý pobyt, by právomoc rozhodovať o súvisiacej vyživovacej povinnosti medzi manželmi alebo rozvedenými manželmi podľa článku 3 písm. c) uvedeného nariadenia mali mať vo všeobecnosti súdy, ktoré majú podľa tohto nariadenia právomoc v manželských veciach. Súdy, ktoré majú podľa tohto nariadenia právomoc vo veciach rodičovských práv a povinností, vo všeobecnosti majú právomoc rozhodovať o súvisiacej vyživovacej povinnosti podľa článku 3 písm. d) uvedeného nariadenia.
- (14) V súlade s judikatúrou Súdneho dvora by sa mal pojem „súd“ vykladať v širokom zmysle tak, aby zahŕňal aj správne orgány alebo iné orgány (napríklad notárov), ktoré vykonávajú súdnu právomoc v niektorých manželských veciach alebo vo veciach rodičovských práv a povinností. Ako „rozhodnutie“ by sa mala uznať a vykonať akákoľvek dohoda schválená súdom po preskúmaní merita veci v súlade s vnútroštátnym právom a vnútroštátnymi postupmi. Iné dohody, ktoré nadobúdajú v členskom štáte pôvodu záväzný právny účinok po formálnom zásahu orgánu verejnej moci alebo iného orgánu oznámeného Komisii na tento účel členským štátom, by mali nadobudnúť účinok v iných členských štátoch v súlade s osobitnými ustanoveniami tohto nariadenia o verejných listinách a dohodách. Toto nariadenie by nemalo umožňovať voľný obeh súkromných dohôd. Mal by sa však umožniť voľný pohyb dohôd, ktoré nie sú rozhodnutím ani verejnou listinou, ale boli zaregistrované orgánom verejnej moci, ktorý je na to príslušný. Takýmito orgánmi verejnej moci môžu byť notári, ktorí registrujú dohody, aj keď vykonávajú slobodné povolanie.
- (15) V súvislosti s „verejnou listinou“ sa pojem „oprávnenie“ v tomto nariadení vykladá autonómne v súlade s vymenovaním pojmu „verejná listina“, ktoré sa používa horizontálne v iných nástrojoch Únie, a vzhľadom na účely tohto nariadenia.
- (16) Hoci konanie o návrat podľa Haagskeho dohovoru z roku 1980 nie je konaním v merite rodičovských práv a povinností, na rozhodnutia, ktorými sa nariaďuje návrat dieťaťa podľa Haagskeho dohovoru z roku 1980 by sa malo vzťahovať uznanie a výkon podľa kapitoly IV tohto nariadenia, ak sa majú vykonať v inom členskom štáte v dôsledku ďalšieho únosu po nariadení návratu. Tým nie je dotknutá možnosť začať nové konanie o návrat dieťaťa podľa Haagskeho dohovoru z roku 1980 súvisiace s ďalším únosom. Okrem toho by sa toto nariadenie malo naďalej vzťahovať na ďalšie aspekty v prípadoch neoprávneného premiestnenia alebo zadržiavania dieťaťa, napríklad ustanovenia o právomoci súdu členského štátu obvyklého pobytu a ustanovenia o uznaní a výkone akýchkoľvek rozhodnutí, ktoré vydal tento súd.
- (17) Toto nariadenie by sa rovnako ako Haagsky dohovor z 19. októbra 1996 o právomoci, rozhodnom práve, uznaní a výkone a spolupráci v oblasti rodičovských práv a povinností a opatrení na ochranu dieťaťa (ďalej len „Haagsky dohovor z roku 1996“) malo vzťahovať na všetky deti do veku 18 rokov, a to aj v prípadoch, ak pred dosiahnutím uvedeného veku získali spôsobilosť na právne úkony podľa práva rozhodného pre ich osobný statút, napríklad z dôvodu uzavretia manželstva. Tým by sa malo zabrániť prekryvaniu s pôsobnosťou Dohovoru o medzinárodnej ochrane dospelých z 13. januára 2000, ktorý sa vzťahuje na osoby od veku 18 rokov, a zároveň predísť medzerám medzi uvedenými oboma nástrojmi. Haagsky dohovor z roku 1980, a teda aj kapitola III tohto nariadenia, ktorou sa dopĺňa vykonávanie Haagskeho dohovoru z roku 1980 v rámci vzťahov medzi členskými štátmi, by sa mali naďalej uplatňovať na deti do veku 16 rokov.

⁽⁵⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 4/2009 z 18. decembra 2008 o právomoci, rozhodnom práve, uznaní a výkone rozhodnutí a o spolupráci vo veciach vyživovacej povinnosti (Ú. v. EÚ L 7, 10.1.2009, s. 1).

- (18) Na účely tohto nariadenia sa osoba považuje za majúcu „opatrovnicke právo“, ak podľa rozhodnutia, zo zákona alebo na základe dohody s právnymi účinkami podľa právneho poriadku členského štátu, v ktorom má dieťa obvyklý pobyt, nositeľ rodičovských práv a povinností nemôže rozhodovať o mieste pobytu dieťaťa bez súhlasu tejto osoby bez ohľadu na pojmy používané vo vnútroštátnom práve. V niektorých právnych systémoch, ktoré používajú výrazy „opatrovnicke právo“ a „právo styku“, môžu byť u rodiča, ktorý nemá opatrovnicke právo, zachované značné práva a povinnosti, pokiaľ ide o rozhodnutia týkajúce sa dieťaťa, a to nad rámec samotného práva styku s dieťaťom.
- (19) Kritériá právomoci vo veciach rodičovských práv a povinností sú tvorené tak, aby zodpovedali najlepšiemu záujmu dieťaťa a mali by sa uplatňovať v súlade s ním. Akýkoľvek odkaz na najlepší záujem dieťaťa by sa mal vykladať v zmysle článku 24 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“) a Dohovoru Organizácie Spojených národov o právach dieťaťa z 20. novembra 1989 (ďalej len „dohovor OSN o právach dieťaťa“), ako sú transponované vo vnútroštátnom práve a vnútroštátnych postupoch.
- (20) S cieľom zaručiť najlepší záujem dieťaťa by sa právomoc mala v prvom rade určovať podľa kritéria blízkosti. Z toho vyplýva, že právomoc by mal mať v prvom rade členský štát obvyklého pobytu dieťaťa, s výnimkou určitých situácií uvedených v tomto nariadení, napríklad v prípade zmeny miesta pobytu dieťaťa alebo v dôsledku dohody medzi nositeľmi rodičovských práv a povinností.
- (21) Ak ešte neprebíha konanie vo veci rodičovských práv a povinností a obvyklý pobyt dieťaťa sa zmení po oprávnenom premiestnení, právomoc by mala nasledovať dieťa v záujme zachovania blízkosti. Ak už konanie prebieha, právna istota a efektívne vykonávanie spravodlivosti odôvodňujú zachovanie tejto právomoci, až kým toto konanie vyústi do prijatia konečného rozhodnutia alebo skončí iným spôsobom. Súd, na ktorom prebieha konanie, by však mal byť oprávnený za určitých okolností postúpiť právomoc členskému štátu, v ktorom dieťa žije po oprávnenom premiestnení.
- (22) Vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržiavania dieťaťa a bez toho, aby bola dotknutá prípadná voľba súdu podľa tohto nariadenia, súdy členského štátu obvyklého pobytu dieťaťa by si mali zachovať svoju právomoc, kým dieťa nenadobudne nový obvyklý pobyt v inom členskom štáte a nie sú splnené určité podmienky. Členské štáty, ktoré majú sústredenú právomoc, by mali zväziť, či umožnia súdu, ktorý začal konanie vo veci žiadosti o návrat podľa Haagskeho dohovoru z roku 1980, vykonávať aj právomoc, na ktorej sa dohodli alebo ktorú akceptovali účastníci podľa tohto nariadenia vo veciach rodičovských práv a povinností, ak ju účastníci dosiahli počas tohto konania o návrat. Tieto dohody by mali zahŕňať dohody o návrate aj dohody o tom, že dieťa sa nevráti. Ak sa dohodne, že dieťa sa nevráti, malo by zostať v členskom štáte nového obvyklého pobytu a právomoc vo všetkých budúcich konaniach o opatrovníckom práve by sa mala určovať na základe nového obvyklého pobytu dieťaťa.
- (23) Za špecifických podmienok stanovených v tomto nariadení sa právomoc vo veciach rodičovských práv a povinností môže založiť aj v členskom štáte, v ktorom prebieha konanie vo veci rozvodu, rozluky alebo anulovania manželstva rodičov dieťaťa, alebo v inom členskom štáte, s ktorým má dieťa podstatnú väzbu a na ktorom sa účastníci dohodli vopred – najneskôr v čase začatia konania – alebo ho akceptovali výslovne počas uvedeného konania, a to aj v prípade, že dieťa nemá v tomto členskom štáte obvyklý pobyt, pokiaľ je výkon takejto právomoci v najlepšom záujme dieťaťa. Podľa judikatúry Súdneho dvora by sa mala akákoľvek iná osoba ako rodičia, ktorá má podľa vnútroštátneho práva spôsobilosť byť účastníkom konania, ktoré začali rodičia, považovať za účastníka konania na účely tohto nariadenia, a preto by mala námietka tohto účastníka voči voľbe súdu zo strany rodičov daného dieťaťa po dátume, keď začal súd konať, brániť konštatovaniu, že voľbu právomoci akceptovali všetci účastníci konania k tomu dátumu. Pred vykonaním právomoci na základe dohody o voľbe súdu alebo prijatia právomoci by mal súd preskúmať, či sa takáto dohoda alebo prijatie právomoci zakladali na informovanej a slobodnej voľbe dotknutých strán a nie sú výsledkom zneužitia situácie alebo slabého postavenia jedného účastníka druhým účastníkom. Prijatie právomoci počas konania by mal súd zaznamenať v súlade s vnútroštátnym právom a vnútroštátnymi postupmi.
- (24) Pokiaľ sa zmluvné strany nedohodnú inak, akákoľvek dohodnutá alebo prijatá právomoc zaniká, keď proti rozhodnutiu prijatému v tomto konaní vo veciach rodičovských práv a povinností už nemožno podať riadny opravný prostriedok, alebo ak sa konanie skončilo z iného dôvodu, aby sa pre všetky nové konania v budúcnosti zachovala požiadavka blízkosti.

- (25) Ak nemožno určiť obvyklý pobyt dieťaťa a právomoc nemožno určiť ani podľa dohody o voľbe súdu, právomoc by mali mať súdy členského štátu, v ktorom sa dieťa nachádza. Toto kritérium prítomnosti by sa malo vzťahovať aj na deti utečencov a deti, ktoré boli medzinárodne vysídlené v dôsledku nepokojov v členskom štáte obvyklého pobytu. Vzhľadom na toto nariadenie v spojení s článkom 52 ods. 2 Haagskeho dohovoru z roku 1996 by sa však toto kritérium právomoci malo uplatňovať len na deti, ktoré mali pred vysídlením obvyklý pobyt v jednom z členských štátov. Ak malo dieťa pred vysídlením obvyklý pobyt v treťom štáte, malo by sa uplatniť kritérium právomoci Haagskeho dohovoru z roku 1996 týkajúce sa utečeneckých detí a medzinárodne vysídlených detí.
- (26) Za výnimočných okolností nemusí byť súd členského štátu obvyklého pobytu dieťaťa najvhodnejším súdom na konanie vo veci. Výnimočne a za určitých podmienok by mal mať súd, ktorý má právomoc, možnosť, ale nie povinnosť, postúpiť svoju právomoc v konkrétnej veci súdu iného členského štátu, ak je tento súd vo vhodnejšej situácii na to, aby posúdil najlepší záujem dieťaťa v tejto veci. Podľa judikatúry Súdneho dvora by mal súd členského štátu postúpiť právomoc vo veciach rodičovských práv a povinností len súdu iného členského štátu, s ktorým má dieťa „osobitnú väzbu“. Toto nariadenie by malo ustanoviť taxatívny zoznam podstatných prvkov takejto „osobitnej väzby“.
- Súd, ktorý má právomoc, by mal požiadať súd iného členského štátu až po tom, ako je jeho rozhodnutie o prerušení konania a o žiadosti o postúpenie právomoci konečné, ak je podľa vnútroštátneho práva možné proti takémuto rozhodnutiu podať opravný prostriedok.
- (27) Za výnimočných okolností a s ohľadom na najlepší záujem dieťaťa v konkrétnom prípade by mal mať súd členského štátu, ktorý nemá právomoc podľa tohto nariadenia, ale má osobitnú väzbu s dieťaťom podľa tohto nariadenia, možnosť požiadať príslušný súd členského štátu obvyklého pobytu dieťaťa o postúpenie právomoci. Nemalo by to však byť povolené vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržiavania dieťaťa, Určenie konkrétneho príslušného súdu sa ponecháva na vnútroštátne právo dožiadaného členského štátu.
- (28) Postúpenie právomoci – či už na základe žiadosti súdu, ktorý chce postúpiť svoju právomoc, alebo súdu, ktorý chce prevziať právomoc – by malo byť účinné len v konkrétnej veci, v ktorej sa uskutočnilo. Po skončení konania, pre ktoré sa žiadalo o postúpenie právomoci a pre ktoré sa žiadosti vyhovel, by postúpenie nemalo mať žiaden účinok na budúce konania.
- (29) Ak nemá podľa tohto nariadenia právomoc žiadny súd členského štátu, právomoc by sa v každom členskom štáte mala určiť podľa právneho poriadku tohto členského štátu. Pojem „právny poriadok tohto členského štátu“ by nemal zahŕňať medzinárodné nástroje platné v danom členskom štáte.
- (30) Toto nariadenie nemá brániť súdom členského štátu, ktorý nemá právomoc rozhodnúť vo veci samej, v naliehavých prípadoch prijať predbežné opatrenia vrátane ochranných opatrení, ktoré sa týkajú osôb alebo majetku dieťaťa nachádzajúcich sa v danom členskom štáte. Uvedené opatrenia by sa nemali uznať ani vykonať v žiadnom v inom členskom štáte podľa tohto nariadenia s výnimkou opatrení prijatých s cieľom ochrániť dieťa pred vážnym nebezpečenstvom uvedeným v článku 13 ods. 1 písm. b) Haagskeho dohovoru z roku 1980. Opatrenia na ochranu dieťaťa pred týmto nebezpečenstvom by mali zostať účinné dovtedy, kým súd členského štátu obvyklého pobytu dieťaťa prijme opatrenia, ktoré považuje za vhodné. Ak si to vyžaduje najlepší záujem dieťaťa, súd by mal priamo alebo prostredníctvom ústredných orgánov informovať o prijatých opatreniach súd členského štátu, ktorý má právomoc rozhodnúť vo veci samej podľa tohto nariadenia. Neposkytnutie takýchto informácií by však nemalo byť dôvodom na neuznanie opatrenia.
- (31) Ak súd, ktorý má právomoc iba na predbežné opatrenia vrátane ochranných opatrení, dostane návrh na začatie konania vo veci samej, mal by z vlastného podnetu vyhlásiť, že nemá právomoc, ak má podľa tohto nariadenia právomoc vo veci samej súd iného členského štátu.

- (32) Ak výsledok konania pred súdom členského štátu, ktorý nemá právomoc podľa tohto nariadenia, závisí od rozhodnutia o predbežnej otázke, ktorá patrí do pôsobnosti tohto nariadenia, súdom uvedeného štátu by sa nemalo brániť v rozhodnutí o danej otázke. Preto ak predmetom konania napríklad spor o dedičstvo, ktorý sa týka aj dieťaťa, a na zastupovanie dieťaťa v spore sa musí určiť kolízny opatrovník, členský štát, ktorý má právomoc v spore o dedičstvo, by mal byť oprávnený určiť opatrovníka v prebiehajúcom konaní, a to bez ohľadu na to, či má právomoc vo veciach rodičovských práv a povinností podľa tohto nariadenia. Každé takéto rozhodnutie by malo mať účinky iba v konaní, pre ktoré bolo vydané.
- (33) Ak sa na platnosť právneho úkonu, ktorý sa urobil alebo sa má urobiť v mene dieťaťa v dedičskom konaní pred súdom členského štátu, vyžaduje povolenie alebo schválenie súdu, súd v danom členskom štáte by mal mať možnosť rozhodnúť o povolení alebo schválení takého právneho úkonu, aj keď nemá právomoc podľa tohto nariadenia. Pojem „právny úkon“ by mal zahŕňať napríklad prijatie alebo odmietnutie dedičstva alebo dohodu účastníkov o rozdelení dedičstva.
- (34) Týmto nariadením by nemalo byť dotknuté uplatňovanie medzinárodného práva verejného týkajúceho sa diplomatickej imunity. Ak právomoc podľa tohto nariadenia nemožno vykonávať z dôvodu diplomatickej imunity podľa medzinárodného práva, právomoc by sa mala vykonávať podľa vnútroštátneho práva v členskom štáte, v ktorom dotknutá osoba nepožíva takúto imunitu.
- (35) V tomto nariadení sa stanovuje, kedy sa konanie na súde považuje za začaté na účely tohto nariadenia. Vzhľadom na to, že v členských štátoch existujú dva rôzne systémy, podľa ktorých sa vyžaduje, aby sa písomnosť, ktorou sa začína konanie, buď doručila najprv odporcovi alebo najprv na súd, malo by postačovať, že bol prijatý tento prvý krok podľa vnútroštátneho práva, a to za predpokladu, že navrhovateľ neopomenul následne prijať aj kroky, ktoré musel podľa vnútroštátneho práva prijať, aby zabezpečil druhý krok. So zreteľom na čoraz väčší význam mediácie a iných metód alternatívneho riešenia sporov aj počas súdneho konania sa podľa judikatúry Súdneho dvora považuje konanie na súde za začaté momentom podania písomnosti, ktorou sa začína konanie, alebo rovnocennej písomnosti na súde, ak bolo konanie medzitým prerušené na návrh strany na účely zmierlivého riešenia sporu bez toho, aby bola písomnosť, ktorou sa začína konanie, doručená odporcovi, a bez toho, aby odporca vedel o konaní alebo sa ho akýmkoľvek spôsobom zúčastnil, a to za predpokladu, že strana, ktorá podala návrh na začatie konania, neopomenula následne prijať kroky, ktoré musela prijať, aby zabezpečila doručenie odporcovi. Podľa judikatúry Súdneho dvora sa v prípade začatej veci za dátum začatia konania na „súde“ považuje dátum, keď bol na vnútroštátny zmierovací orgán podaný návrh na začatie povinného zmierovacieho konania.
- (36) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1393/2007 ⁽⁶⁾ by sa malo vzťahovať na doručovanie písomností v konaniach podľa tohto nariadenia.
- (37) Súd členského štátu, na ktorom sa začalo konanie vo veci, v ktorej podľa tohto nariadenia nemá právomoc konať vo veci samej a ktorá podľa tohto nariadenia patrí do právomoci súdu iného členského štátu, bez návrhu vyhlási, že nemá právomoc. Súd členského štátu, ktorý má osobitnú väzbu s dieťaťom podľa tohto nariadenia, by mal mať možnosť, nie však povinnosť, požiadať o postúpenie právomoci podľa tohto nariadenia.
- (38) V záujme harmonického výkonu súdnictva je potrebné minimalizovať možnosť súbežných konaní a zaručiť, že sa v rôznych členských štátoch nevydajú nezlučiteľné rozhodnutia. Mal by existovať jasný a účinný spôsob na riešenie prípadov prekážky začatej veci a súvisiacich vecí, ako aj na odstránenie problémov, ktoré vyplývajú z rozdielného určovania času, kedy sa začalo konanie, v právnych poriadkoch jednotlivých štátov. Na účely tohto nariadenia by sa mal tento čas definovať autonómne. Ustanovenia tohto nariadenia o prekážke začatej veci by však nemali stáť v ceste zvýšeniu účinnosti dohôd o výlučnej voľbe súdu v prípade, keď rodičia zveria súdom členského štátu výlučnú právomoc.

⁽⁶⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1393/2007 z 13. novembra 2007 o doručovaní súdnych a mimosúdnych písomností v občianskych a obchodných veciach v členských štátoch (doručovanie písomností) a o zrušení nariadenia Rady (ES) č. 1348/2000, s. 79. (Ú. v. EÚ L 324, 10.12.2007, s. 79).

- (39) Konanie vo veci rodičovských práv a povinností podľa tohto nariadenia, ako aj konanie o návrat podľa Haagskeho dohovoru z roku 1980 by ako základnú zásadu mali dieťaťu, o ktorom sa vedie konanie a ktoré je schopné sformulovať svoje názory, v súlade s judikatúrou Súdneho dvora poskytnúť skutočnú a účinnú možnosť tieto názory vyjadriť a pri posudzovaní najlepšieho záujmu dieťaťa by sa im mala venovať patričná pozornosť. Možnosť dieťaťa slobodne vyjadriť svoje názory v súlade s článkom 24 ods. 1 charty a vzhľadom na článok 12 Dohovoru OSN o právach dieťaťa zohráva pri uplatňovaní tohto nariadenia dôležitú úlohu. V nariadení by sa však otázka, kto a akým spôsobom dieťa vypočuje, mala ponechať na vnútroštátne právo a vnútroštátne postupy členských štátov. Preto by účelom tohto nariadenia nemalo byť stanovenie toho, či by ho mal vypočuť osobne sudca alebo osobitne vyškolený odborník, ktorý následne podá správu súdu, alebo či by sa malo dieťa vypočuť v súdnej sieni alebo na inom mieste, alebo inými prostriedkami. Okrem toho, hoci vypočutie dieťaťa zostáva právom dieťaťa, nemôže predstavovať absolútnu povinnosť, ale pri jeho posúdení sa musí zohľadniť najlepší záujem dieťaťa, napríklad v prípadoch dohôd medzi účastníkmi.

Hoci sa v súlade s judikatúrou Súdneho dvora podľa článku 24 charty a podľa nariadenia (ES) č. 2201/2003 nepožaduje, aby súd členského štátu pôvodu získal názory dieťaťa v každom prípade prostredníctvom vypočutia, a daný súd si teda zachováva určitú mieru diskrečnej právomoci, v judikatúre sa tiež uvádza, že ak sa súd rozhodne dať dieťaťu možnosť byť vypočutý, od súdu sa vyžaduje, aby prijal všetky opatrenia, ktoré sú primerané na usporiadanie takého vypočutia, pričom sa zohľadní najlepší záujem dieťaťa a okolnosti každého jednotlivého prípadu s cieľom zabezpečiť účinnosť uvedených ustanovení a poskytnúť dieťaťu skutočnú a účinnú možnosť vyjadriť svoje názory. Súd členského štátu pôvodu by mal, pokiaľ je to možné, a vždy s ohľadom na najlepší záujem dieťaťa, využiť všetky prostriedky, ktoré má podľa vnútroštátneho práva k dispozícii, ako aj osobitné nástroje medzinárodnej justičnej spolupráce, a pokiaľ je to vhodné, aj prostriedky ustanovené v nariadení Rady (ES) č. 1206/2001 ⁽⁷⁾.

- (40) V prípadoch neoprávneného premiestnenia alebo zadržiavania dieťaťa sa má bez odkladu dosiahnuť návrat dieťaťa a na uvedený účel by sa mal naďalej uplatňovať Haagsky dohovor z roku 1980, doplnený týmto nariadením, najmä jeho kapitolou III.
- (41) V záujme čo najskoršieho ukončenia konaní o návrat podľa Haagskeho dohovoru z roku 1980 by členské štáty mali v závislosti od organizácie svojho vnútroštátneho súdnictva zvážiť sústredenie právomoci v týchto veciach na čo najmenší počet súdov. Právomoc v prípade únosov detí by sa mala sústrediť na jeden súd pre celú krajinu alebo na obmedzený počet súdov, pričom by sa ako východiskový bod použil napr. počet odvolacích súdov a právomoc pre prípady medzinárodných únosov detí by sa sústredila na jeden súd prvého stupňa v rámci obvodu odvolacieho súdu.
- (42) V konaniach o návrat podľa Haagskeho dohovoru z roku 1980 by súdy každého stupňa mali vydať svoje rozhodnutie do šiestich týždňov okrem prípadov, keď tomu bránia výnimočné okolnosti. Samotnú skutočnosť, že sa využívajú prostriedky alternatívneho riešenia sporov, nemožno považovať za výnimočnú okolnosť, ktorá by odôvodňovala predĺženie lehoty. Výnimočné okolnosti však môžu nastať počas alebo v dôsledku využitia takýchto prostriedkov. Pre súd prvého stupňa by mala lehota začať plynúť momentom, keď začne konať. Pre súd vyššieho stupňa by mala lehota začať plynúť momentom, keď sa uskutočnili všetky potrebné procesné kroky. Takéto kroky by mohli v závislosti od dotknutého právneho systému zahŕňať doručenie opravného prostriedku odporcovi buď v rámci členského štátu, v ktorom sa nachádza súd, alebo v inom členskom štáte, zaslanie spisu a opravného prostriedku súdu, ktorý o ňom koná, v členskom štáte, v ktorom sa opravný prostriedok podáva na súd, proti ktorého rozhodnutiu sa podáva, alebo návrh účastníka na nariadenie pojednávania, ak sa takýto návrh vyžaduje podľa vnútroštátneho práva. Členské štáty by tiež mali zvážiť obmedzenie počtu možných opravných prostriedkov proti rozhodnutiu, ktorým sa schvaľuje alebo odmieta návrat dieťaťa podľa Haagskeho dohovoru z roku 1980, na jedno.
- (43) Vo všetkých prípadoch týkajúcich sa detí, najmä v prípadoch medzinárodných únosov detí, by súdy mali zvážiť možnosť dosiahnutia riešenia mediáciou alebo inými vhodnými spôsobmi, pričom by im v relevantnom prípade pomáhali existujúce siete a podporné štruktúry zamerané na mediáciu v cezhraničných sporoch týkajúcich sa

⁽⁷⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1206/2001 z 28. mája 2001 o spolupráci medzi súdmi členských štátov pri vykonávaní dôkazov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. ES L 174, 27.6.2001, s. 1).

rodičovských práv a povinností. Takéto úsilie by však nemalo neprimerane predĺžiť konanie o návrat podľa Haagskeho dohovoru z roku 1980. Mediácia okrem toho nie je vždy najvhodnejším spôsobom, najmä v prípadoch domáceho násillia. Ak rodičia počas konania o návrat podľa Haagskeho dohovoru z roku 1980 dosiahnu okrem dohody o návrate alebo dohody o tom, že dieťa sa nevráti, aj dohodu o otázkach rodičovských práv a povinností, toto nariadenie by im za určitých okolností malo umožniť, aby sa dohodli, že súd, ktorý začal konať podľa Haagskeho dohovoru z roku 1980, by mal mať právomoc priznať záväzný právny účinok ich dohode – či už jej začlenením do rozhodnutia, jej schválením alebo inou formou podľa vnútroštátneho práva a vnútroštátnych postupov. Členské štáty, ktoré majú sústredenú právomoc, by preto mali zväziť, či umožnia súdu, ktorý začal konať o návrat podľa Haagskeho dohovoru z roku 1980, vykonávať aj právomoc, na ktorej sa dohodli alebo ktorú prijali účastníci podľa tohto nariadenia vo veciach rodičovských práv a povinností, ak dohodu účastníci dosiahli počas tohto konania o návrat.

- (44) Súd členského štátu, do ktorého bolo dieťa neoprávnene premiestnené alebo v ktorom je zadržované, má mať možnosť odmietnuť jeho návrat v osobitných a náležite odôvodnených prípadoch, ako to umožňuje Haagsky dohovor z roku 1980. Predtým by však mal súd zväziť, či boli alebo môžu byť prijaté náležité ochranné opatrenia s cieľom ochrániť dieťa pred vážnym nebezpečenstvom uvedeným v článku 13 ods. 1 písm. b) Haagskeho dohovoru z roku 1980.
- (45) Ak súd zvažuje, že odmietne návrat dieťaťa výlučne na základe článku 13 ods. 1 písm. b) Haagskeho dohovoru z roku 1980, nemal by odmietnuť návrat dieťaťa, ak účastník žiadajúci návrat dieťaťa preukáže súdu alebo ak sa súd inak presvedčí, že boli prijaté primerané opatrenia na ochranu dieťaťa po jeho návrate. Príkladmi takýchto opatrení môže byť príkaz súdu daného členského štátu, ktorým sa navrhovateľovi zakazuje približovať sa k dieťaťu, predbežné opatrenia vrátane ochranných opatrení daného členského štátu, ktoré umožňujú dieťaťu zostať s rodičom, ktorý ho uniesol a je primárnym poskytovateľom starostlivosti, kým sa v danom členskom štáte po návrate nerozhodne o podstate opatrovníckeho práva, alebo preukázanie dostupných zdravotníckych zariadení pre dieťa, ktoré potrebuje liečbu. Vhodnosť opatrenia v konkrétnom prípade by mala závisieť od konkrétneho vážneho nebezpečenstva, ktorému by dieťa bolo pravdepodobne vystavené po návrate bez takýchto opatrení. Súd, ktorý overuje prijatie primeraných opatrení, by mal vychádzať predovšetkým z dôkazov predložených účastníkmi a podľa potreby v relevantných prípadoch požiadať o pomoc ústredné orgány alebo sudcov siete, najmä v rámci Európskej justičnej siete pre občianske a obchodné veci ustanovenej rozhodnutím Rady 2001/470/ES⁽⁸⁾ a Medzinárodnej haagskej siete sudcov.
- (46) V relevantných prípadoch by súd pri nariadení návratu dieťaťa mal mať možnosť nariadiť predbežné opatrenia vrátane ochranných opatrení podľa tohto nariadenia, ktoré považuje za nevyhnutné s cieľom ochrániť dieťa pred vážnym nebezpečenstvom fyzickej alebo psychickej ujmy v dôsledku návratu, ktoré by inak viedlo k odmietnutiu nariadiť návrat. Takéto predbežné opatrenia a ich pohyb by nemali spôsobovať odklad konania o návrat podľa Haagskeho dohovoru z roku 1980 ani narúšať určenie právomoci medzi súdom, ktorý začal konať o návrat podľa Haagskeho dohovoru z roku 1980, a súdom, ktorý má právomoc vo veci rodičovských práv a povinností podľa tohto nariadenia. V prípade potreby by mal súd, ktorý začal konať o návrat podľa Haagskeho dohovoru z roku 1980, konzultovať so súdom alebo príslušnými orgánmi členského štátu obvyklého pobytu dieťaťa, za pomoci ústredných orgánov alebo sudcov siete, najmä v rámci Európskej justičnej siete pre občianske a obchodné veci a Medzinárodnej haagskej siete sudcov. Tieto opatrenia by sa mali uznávať a vykonávať vo všetkých ostatných členských štátoch vrátane členského štátu, ktorý má právomoc podľa tohto nariadenia, až kým súd takéhoto členského štátu neprijme opatrenia, ktoré považuje za primerané. Takýmto predbežným opatrením vrátane ochranného opatrenia by napríklad mohlo byť nariadenie, aby dieťa naďalej bývalo s primárnym poskytovateľom starostlivosti, alebo určenie spôsobu, ako má prebiehať styk s dieťaťom po jeho návrate, dokým súd príslušný podľa obvyklého pobytu dieťaťa neprijme opatrenia, ktoré považuje za primerané. Uvedenými opatreniami by nemali byť ovplyvnené žiadne opatrenia či rozhodnutia súdu, ktorý je príslušný podľa obvyklého pobytu, prijaté po návrate dieťaťa.
- (47) Malo by byť možné vyhlásiť rozhodnutie o nariadení návratu dieťaťa za predbežne vykonateľné, bez ohľadu na možnosť podania prípadného opravného prostriedku, ak je návrat dieťaťa pred vydaním rozhodnutia o opravnom prostriedku v jeho najlepšom záujme. Vo vnútroštátnom práve sa môže stanoviť, ktorý súd môže rozhodnutie vyhlásiť za predbežne vykonateľné.

⁽⁸⁾ Rozhodnutie Rady 2001/470/ES z 28. mája 2001 o vytvorení Európskej súdnej siete pre občianske a obchodné veci (Ú. v. ES L 174, 27.6.2001, s. 25).

- (48) Ak súd členského štátu, do ktorého bolo dieťa neoprávnene premiestnené alebo v ktorom je zadržívané, rozhodne odmietnuť návrat dieťaťa podľa Haagskeho dohovoru z roku 1980, vo svojom rozhodnutí musí výslovne uviesť príslušné články Haagskeho dohovoru z roku 1980, ktoré sú základom zamietavého rozhodnutia. Bez ohľadu na to, či je takéto rozhodnutie konečné alebo možno proti nemu podať opravný prostriedok, môže sa nahradiť následným rozhodnutím v konaní o opatrovníckom práve vydaným súdom členského štátu, v ktorom malo dieťa obvyklý pobyt bezprostredne pred neoprávneným premiestnením alebo zadržívaním. Počas tohto konania by sa mali podrobne preskúmať všetky okolnosti, nielen ako konali rodičia, a mal by sa zohľadniť najlepší záujem dieťaťa. Ak by z výsledného rozhodnutia o podstate opatrovníckeho práva vyplýval návrat dieťaťa, mal by sa tento návrat uskutočniť bez potreby osobitného konania o uznaní a výkone takéhoto rozhodnutia v ktoromkoľvek členskom štáte.
- (49) Súd, ktorý odmietne návrat dieťaťa výlučne na základe článku 13 ods. 1 písm. b) a/alebo ods. 2 Haagskeho dohovoru z roku 1980, by mal bez návrhu vydať osvedčenie na príslušnom tlačíve uvedenom v tomto nariadení. Účelom tohto osvedčenia je informovať účastníkov o možnosti podať do troch mesiacov od doručenia rozhodnutia o odmietnutí návratu na súd členského štátu, v ktorom malo dieťa obvyklý pobyt bezprostredne pred neoprávneným premiestnením alebo zadržívaním, návrh na začatie konania vo veci opatrovníckeho práva, alebo ak daný súd už koná, predložiť tomuto súdu relevantné dokumenty týkajúce sa konania o návrat.
- (50) Ak v členskom štáte, v ktorom malo dieťa obvyklý pobyt bezprostredne pred neoprávneným premiestnením alebo zadržaním, už prebiehalo konanie o opatrovníckom práve, keď súd, ktorý začal konať o žiadosti o návrat podľa Haagskeho dohovoru z roku 1980, odmietol návrat dieťaťa výlučne na základe článku 13 ods. 1 písm. b) a/alebo ods. 2 Haagskeho dohovoru z roku 1980, mal by súd, ktorý odmietol návrat dieťaťa, pokiaľ vie o tomto konaní, zaslať do jedného mesiaca od vydania svojho rozhodnutia jeho vyhotovenie, príslušné osvedčenie a v relevantnom prípade prepis, súhrn alebo zápisnicu z pojednávania, ako aj akékoľvek iné písomnosti, ktoré považuje za relevantné, súdu, ktorý začal konať o podstate opatrovníckeho práva. Pojem „akékoľvek iné písomnosti, ktoré považuje za relevantné“ by sa mal chápať ako akékoľvek písomnosti, ktoré obsahujú informácie, ktoré môžu mať vplyv na výsledok daného konania o opatrovníckom práve, ak sa tieto informácie neuvádzajú už v rozhodnutí o odmietnutí návratu.
- (51) Ak v členskom štáte, v ktorom malo dieťa obvyklý pobyt bezprostredne pred neoprávneným premiestnením alebo zadržaním, neprebíha žiadne konanie o podstate opatrovníckeho práva a niektorý z účastníkov podá na súd tohto členského štátu návrh do troch mesiacov od doručenia rozhodnutia o odmietnutí návratu dieťaťa, mal by tento účastník predložiť súdu, ktorý začal konať o podstate opatrovníckeho práva, vyhotovenie rozhodnutia o odmietnutí návratu dieťaťa podľa Haagskeho dohovoru z roku 1980, príslušné osvedčenie a v relevantnom prípade prepis, súhrn alebo zápisnicu z pojednávania. To nebráni tomu, aby konajúci súd požiadal o akékoľvek ďalšie písomnosti, ktoré považuje za relevantné a ktoré obsahujú informácie, ktoré môžu mať vplyv na výsledok konania o podstate opatrovníckeho práva, ak sa tieto informácie neuvádzajú už v rozhodnutí o odmietnutí návratu.
- (52) Ak súd, ktorý má právomoc vo veci samej, pokiaľ ide o opatrovnícke právo, začal konať na návrh účastníka do troch mesiacov od doručenia rozhodnutia o odmietnutí návratu dieťaťa podľa Haagskeho dohovoru z roku 1980, alebo už pred týmto súdom prebiehalo konanie o opatrovníckom práve, keď mu bolo doručené rozhodnutie súdu, ktorý odmietol návrat dieťaťa, akékoľvek rozhodnutie o podstate opatrovníckeho práva, z ktorého vyplýva návrat dieťaťa do daného členského štátu, by malo byť vykonateľné v ktoromkoľvek inom členskom štáte podľa kapitoly IV oddielu 2 tohto nariadenia bez potreby osobitného konania a bez možnosti namietať proti jeho uznaniu. Toto by malo platiť okrem prípadov a v takom rozsahu, v akom sa zistí, že existuje nezlúčiteľnosť s rozhodnutím o rodičovských právach a povinnostiach týkajúcim sa toho istého dieťaťa, pokiaľ bolo k rozhodnutiu, ktoré je výsledkom konania o podstate opatrovníckeho práva, z ktorého vyplýva návrat dieťaťa, vydané osvedčenie o privilegovaných rozhodnutiach. Ak súd, ktorý má právomoc vo veci samej, pokiaľ ide o opatrovnícke právo, začal konanie po uplynutí troch mesiacov alebo ak nie sú splnené podmienky na vydanie osvedčenia o takýchto privilegovaných rozhodnutiach, rozhodnutie, ktoré je výsledkom konania o podstate opatrovníckeho práva, by sa malo v iných členských štátoch uznať a vykonať podľa kapitoly IV oddielu 1 tohto nariadenia.

- (53) Bez toho, aby boli dotknuté iné nástroje Únie, ak nie je možné účastníka alebo dieťa vypočúť osobne a ak to umožňujú dostupné technické prostriedky, môže súd zväziť ich vypočutie prostredníctvom videokonferencie alebo inou komunikačnou technológiou okrem prípadov, ak by použitie takejto technológie bolo vzhľadom na osobitné okolnosti prípadu nevhodné z hľadiska spravodlivého vedenia konania.
- (54) Vzájomná dôvera vo výkon spravodlivosti v Únii odôvodňuje zásadu, že rozhodnutia v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností vydané v jednom členskom štáte sa majú uznávať vo všetkých členských štátoch bez potreby konania o uznaní. Konkrétne, ak sa predloží rozhodnutie vydané v inom členskom štáte, ktorým sa vyhlasuje rozvod, rozluka alebo anulovanie manželstva, ktoré už nemožno napadnúť v členskom štáte pôvodu, príslušné orgány dožiadaného členského štátu by mali uznať rozhodnutie zo zákona bez potreby osobitného konania a aktualizovať svoje záznamy o osobnom stave. To, či si dôvody na zamietnutie má uplatniť účastník alebo sa uplatnia bez návrhu podľa vnútroštátneho práva, sa spravuje vnútroštátnym právom. Tým sa nevylučuje, aby ktorýkoľvek zainteresovaný účastník v súlade s týmto nariadením navrhol vydanie rozhodnutia o tom, že neexistujú dôvody zamietnuť uznanie podľa tohto nariadenia. Určenie osoby, ktorú možno považovať za zainteresovaného účastníka oprávneného takýto návrh podať, by malo prebiehať podľa vnútroštátneho práva členského štátu, v ktorom sa takýto návrh podáva.
- (55) Uznanie a výkon rozhodnutí, verejných listín a dohôd vydaných v určitom členskom štáte by sa malo zakladať na zásade vzájomnej dôvery. Dôvody na neuznatie by sa preto mali obmedziť na minimum vzhľadom na základný cieľ tohto nariadenia, ktorým je uľahčiť uznávanie a výkon a účinne chrániť najlepší záujem dieťaťa.
- (56) Uznanie rozhodnutia by sa malo zamietnuť iba vtedy, keď existuje jeden alebo viacero dôvodov na zamietnutie uznania uvedených v tomto nariadení. Zoznam dôvodov na zamietnutie uznania uvedený v tomto nariadení je vyčerpávajúci. Nemalo by byť možné dovolávať sa ako dôvodov na zamietnutie uznania dôvodov, ktoré nie sú uvedené v tomto nariadení, ako napr. porušenie pravidla prekážky začatej veci. Vo veci rodičovských práv a povinností vždy neskoršie rozhodnutie nahrádza skoršie rozhodnutie s účinnosťou do budúcnosti a v rozsahu, v akom sú nezlučiteľné.
- (57) Pokiaľ ide o možnosť, ktorá sa poskytne dieťaťu na to, aby vyjadrilo svoje názory, o vhodnej metóde vypočutia dieťaťa by mal rozhodnúť súd pôvodu. Preto by nemalo byť možné zamietnuť uznanie rozhodnutia výlučne z dôvodu, že súd pôvodu použil inú metódu vypočutia dieťaťa než je metóda, ktorú by použil súd v členskom štáte uznania. Členský štát, v ktorom sa dovoľáva uznanie, by nemal uznanie zamietnuť, ak sa uplatňuje niektorá z výnimiek z tohto konkrétneho dôvodu na zamietnutie povoleného v tomto nariadení. V dôsledku týchto výnimiek by nemalo byť možné, aby súd v členskom štáte výkonu zamietol výkon rozhodnutia len z dôvodu, že dieťaťu nebola daná možnosť vyjadriť svoje názory pri zohľadnení jeho najlepších záujmov, ak sa konanie týka len majetku dieťaťa a za podmienky, že takáto možnosť sa nevyžadovala vzhľadom na predmet konania, alebo v prípade existencie závažných dôvodov zohľadňujúcich najmä naliehavosť veci. Takéto závažné dôvody možno konštatovať napríklad vtedy, keď je bezprostredne ohrozená fyzická alebo psychická integrita dieťaťa alebo jeho život a akýmkoľvek odkladom sa môže zvyšovať riziko, že toto nebezpečenstvo sa zhmotní.
- (58) Okrem toho zámer, aby cezhraničné konania o deťoch boli časovo a nákladovo menej náročné, odôvodňuje zrušenie požiadavky vyhlásenia vykonateľnosti- prípadne registrácie na účely výkonu- pre všetky rozhodnutia vo veciach rodičovských práv a povinností pred ich výkonom v členskom štáte výkonu. Zatiaľ čo sa nariadením (ES) č. 2201/2003 zrušila táto požiadavka iba pre niektoré rozhodnutia, ktorými sa upravuje právo styku, a niektoré rozhodnutia, z ktorých vyplýva návrat dieťaťa, týmto nariadením by sa uvedená požiadavka mala zrušiť pri cezhraničnom výkone všetkých rozhodnutí vo veciach rodičovských práv a povinností a zároveň sa naďalej zachováva ešte výhodnejšie zaobchádzanie s niektorými rozhodnutiami, ktorými sa upravuje právo styku, a niektorými rozhodnutiami, z ktorých vyplýva návrat dieťaťa. Preto za podmienok uvedených v tomto nariadení by sa s rozhodnutím vydaným súdom ktoréhokoľvek iného členského štátu malo zaobchádzať tak, ako keby bolo vydané v členskom štáte výkonu.

- (59) Ak predbežné opatrenia, vrátane ochranných opatrení, nariadi súd, ktorý má právomoc rozhodovať vo veci samej, mal by sa zaručiť obeh týchto opatrení podľa tohto nariadenia. Predbežné, a to aj ochranné opatrenia, ktoré nariadil uvedený súd bez predvolania žalovaného, by sa však nemali uznať a vykonať podľa tohto nariadenia, okrem prípadu, že rozhodnutie obsahujúce opatrenie bolo žalovanému doručené pred začatím výkonu. To by nemalo brániť uznaniu a výkonu takýchto opatrení podľa vnútroštátneho právneho poriadku. Ak predbežné opatrenia vrátane ochranných opatrení nariadi súd členského štátu, ktorý nemá právomoc rozhodovať vo veci samej, obeh týchto opatrení by sa podľa tohto nariadenia mal obmedziť na opatrenia prijaté vo veciach medzinárodných únosov detí a zamerané na ochranu dieťaťa pred vážnym nebezpečenstvom uvedeným v článku 13 ods. 1 písm. b) Haagskeho dohovoru z roku 1980. Takéto opatrenia by sa mali uplatňovať dovtedy, kým súd členského štátu, ktorý má právomoc rozhodnúť vo veci samej podľa tohto nariadenia, neprijme opatrenia, ktoré pokladá za náležité.
- (60) Keďže postupy pri výkone rozhodnutí môžu byť v závislosti od vnútroštátneho práva súdne aj mimosúdne, pojem „orgány príslušné na výkon“ by mal zahŕňať súdy, exekútorov a všetky ostatné orgány podľa vnútroštátneho práva. Ak sa v tomto nariadení popri orgánoch príslušných na výkon uvádzajú aj súdy, takáto situácia by mala zahŕňať prípady, keď je podľa vnútroštátneho práva na výkon príslušný iný orgán než súd, ale niektoré rozhodnutia sú vyhradené súdom, a to buď od začiatku alebo formou preskúmania aktov orgánu príslušného na výkon. Malo by byť vecou orgánu príslušného na výkon alebo súdu členského štátu výkonu, aby nariadil, prijal alebo zabezpečil špecifické opatrenia v štádiu výkonu, ako napríklad akékoľvek nedonucovacie opatrenia, ktoré môžu byť k dispozícii podľa vnútroštátneho práva daného členského štátu, alebo akékoľvek donucovacie opatrenia, ktoré môžu byť k dispozícii podľa uvedeného právneho poriadku, vrátane pokút, uväznenia alebo privedenia dieťaťa exekútorom.
- (61) V záujme uľahčenia výkonu rozhodnutí o výkone práva styku z iného členského štátu by orgány príslušné na výkon alebo súdy v členskom štáte výkonu mali byť oprávnené upraviť podrobnosti praktických okolností alebo právne podmienky požadované právnym poriadkom členského štátu výkonu. Opatrenia ustanovené v tomto nariadení by mali umožniť, aby sa v členskom štáte výkonu mohlo vykonať rozhodnutie, ktoré by inak bolo nevykonateľné pre svoju neurčitosť, tým, že orgán príslušný na výkon alebo súd výkonu rozhodnutie sk Konkretizuje alebo spresní. Rovnako by sa mali ustanoviť opatrenia na dosiahnutie súladu s právnymi požiadavkami podľa vnútroštátneho práva členského štátu výkonu v oblasti výkonu, ako napríklad účasť úradu pre ochranu detí či psychológa v štádiu výkonu. Žiadne z uvedených opatrení by však nemalo zasahovať do zásadných prvkov rozhodnutia o práve styku ani prekračovať ich rámec. Okrem toho by právomoc upraviť opatrenia vyplývajúca z tohto nariadenia nemala súdom výkonu umožňovať, aby opatrenia, ktoré právny poriadok členského štátu výkonu nepozná, nahradili inými opatreniami.
- (62) Tým, že sa rozhodnutie vydané v jednom členskom štáte vykoná v inom členskom štáte bez vyhlásenia vykonateľnosti, by nemalo byť ohrozené rešpektovanie práva obhajoby. Preto osoba, voči ktorej sa o výkon žiada, by mala mať možnosť požiadať o zamietnutie uznania alebo výkonu rozhodnutia, ak usúdi, že existuje niektorý z dôvodov uvedených v tomto nariadení na zamietnutie uznania alebo výkonu rozhodnutia. Vnútroštátnym právom sa spravuje otázka, či sa dôvody na zamietnutie uvedené v tomto nariadení majú preskúmať bez návrhu alebo na návrh. Rovnaké preskúmanie by preto malo byť možné aj v rámci zamietnutia výkonu. Uplatnenie akéhokoľvek vnútroštátneho dôvodu na zamietnutie by nemalo mať za následok rozšírenie podmienok a okolností, za ktorých sa uplatňujú dôvody ustanovené v tomto nariadení.
- (63) Účastník, ktorý napadol výkon rozhodnutia vydaného v inom členskom štáte, by mal mať, pokiaľ je to možné a v súlade s právnym systémom členského štátu výkonu, možnosť tak urobiť v konaní o výkon a mal by mať možnosť uplatniť okrem dôvodov zamietnutia uvedených v tomto nariadení v tom istom konaní aj dôvody zamietnutia, ktoré sú k dispozícii podľa právneho poriadku členského štátu, v ktorom sa žiada o výkon a ktoré by platili naďalej, pretože nie sú nezlučiteľné s dôvodmi ustanovenými v tomto nariadení. Tieto dôvody by mohli zahŕňať napríklad opravné prostriedky z dôvodu formálnych chýb podľa vnútroštátneho práva v opatreniach výkonu, alebo tvrdenie, že konanie, ktoré vyžaduje rozhodnutie, už bolo vykonané alebo sa jeho vykonanie stalo nemožným, napríklad v prípade vyššej moci, vážnej choroby osoby, ktorej sa má dieťa odovzdať, uväznenia alebo úmrtia tejto osoby, skutočnosti, že členský štát, do ktorého má byť dieťa vrátené, sa po vydaní rozhodnutia zmenil na vojnovú zónu, alebo zamietnutie výkonu rozhodnutia, ktoré podľa právneho poriadku členského štátu, v ktorom sa žiada o výkon, nemá vykonateľný obsah a nemožno ho na tento účel upraviť.

- (64) Na účely informovania osoby, voči ktorej sa žiada výkon, o výkone rozhodnutia vydaného v inom členskom štáte, by sa tejto osobe malo v primeranom čase pred prvým opatrením v rámci výkonu doručiť osvedčenie vyhotovené podľa tohto nariadenia, ku ktorému sa v prípade potreby pripojí rozhodnutie. V tejto súvislosti by prvé opatrenie v rámci výkonu malo znamenať prvé opatrenie v rámci výkonu rozsudku po tomto doručení. Podľa judikatúry Súdneho dvora má účastník, voči ktorému sa žiada výkon, právo na účinný opravný prostriedok, ktorý zahŕňa aj možnosť začať konanie, ktorým by napadol vykonateľnosť rozhodnutia ešte pred samotným začatím výkonu.
- (65) Výkon vo veciach rodičovských práv a povinností sa vždy bude týkať dieťaťa a v mnohých prípadoch bude znamenať odovzdanie dieťaťa osobe, ktorá nie je osobou, s ktorou dieťa v danom čase býva, a/alebo premiestnenie dieťaťa do iného členského štátu. Prvoradým cieľom by teda malo byť nájsť správnu rovnováhu medzi právom navrhovateľa dosiahnuť v zásade čo najskorší výkon rozhodnutia, a to aj v cezhraničných prípadoch v rámci Únie, a to prípadne aj uplatnením donucovacích opatrení, a potrebou čo najväčšími obmedziť vystavenie dieťaťa takýmto potenciálne traumatizujúcim donucovacím opatreniam výkonu len na prípady, keď sa tomu nie je možné vyhnúť. Takéto posúdenie by mali vykonávať orgány príslušné na výkon a súdy v každom členskom štáte vzhľadom na okolnosti jednotlivého prípadu.
- (66) Cieľom tohto nariadenia je vytvoriť rovnaké podmienky v oblasti cezhraničného výkonu rozhodnutí vo veciach rodičovských práv a povinností v členských štátoch. V mnohých členských štátoch sú už tieto rozhodnutia vykonateľné aj vtedy, keď proti nim ešte možno podať opravný prostriedok, alebo ak už prebieha odvolacie konanie. V iných členských štátoch je vykonateľné len konečné rozhodnutie, proti ktorému už nie je možné podať riadny opravný prostriedok. S cieľom riešiť naliehavé situácie sa preto v tomto nariadení ustanovuje, že niektoré rozhodnutia vo veci rodičovských práv a povinností môže súd členského štátu pôvodu vyhlásiť za predbežne vykonateľné aj vtedy, keď je proti nim možné podať opravný prostriedok, a to najmä rozhodnutia, ktorými sa nariaďuje návrat dieťaťa podľa Haagskeho dohovoru z roku 1980 a rozhodnutia o úprave práva styku.
- (67) V konaní o výkon týkajúcom sa detí je však dôležité, aby orgány príslušné na výkon alebo súdy dokázali pohotovo reagovať na relevantné zmeny okolností, ako sú opravné prostriedky proti rozhodnutiu v členskom štáte pôvodu, zánik vykonateľnosti rozhodnutia a prekážky či naliehavé situácie, s ktorými sa stretnú v štádiu výkonu. Preto by sa konanie o výkone malo na návrh alebo z vlastného podnetu orgánu či súdu prerušiť, ak bola vykonateľnosť rozhodnutia pozastavená v členskom štáte pôvodu. Orgán alebo súd príslušný na výkon by však nemal byť povinný aktívne vyšetrovať, či bola pozastavená vykonateľnosť následne z dôvodu podania opravného prostriedku alebo z iného dôvodu v členskom štáte pôvodu, ak o tom neexistujú náznaky. Okrem toho by sa prerušenie alebo zamietnutie výkonu v členskom štáte výkonu malo uskutočniť len na návrh a ak sa dospeje k záveru, že existuje jeden alebo viacero dôvodov obsiahnutých alebo povolených v tomto nariadení, malo by sa ponechať na voľné uváženie orgánu príslušného na výkon alebo súdu, či návrhu na prerušenie alebo zamietnutie výkonu v členskom štáte výkonu vyhovie.
- (68) Ak možno proti rozhodnutiu stále podať opravný prostriedok v členskom štáte pôvodu a lehota na podanie riadneho opravného prostriedku ešte neuplynula, orgán príslušný na výkon alebo súd v členskom štáte výkonu by mal mať diskrečnú právomoc prerušiť na návrh konanie o výkone. V takýchto prípadoch môže určiť lehotu, v rámci ktorej sa má opravný prostriedok podať v členskom štáte pôvodu, s cieľom dosiahnuť alebo zachovať prerušenie konania o výkone. Určenie lehoty by malo mať vplyv len na prerušenie konania o výkone a nemalo by ovplyvniť lehotu na podanie opravného prostriedku v súlade s procesnými pravidlami členského štátu pôvodu.
- (69) Orgán príslušný na výkon alebo súd by mali mať vo výnimočných prípadoch možnosť prerušiť konanie o výkone, ak by bolo dieťa výkonom vystavené vážnemu riziku fyzickej alebo psychickej ujmy z dôvodu dočasných prekážok, ktoré sa vyskytli po vydaní rozhodnutia, alebo z dôvodu akejkoľvek významnej zmeny okolností. Vo výkone rozhodnutia by sa malo pokračovať hneď, ako vážne riziko fyzickej alebo psychickej ujmy pominie. Ak však pretrváva, mali by sa pred zamietnutím výkonu vykonať všetky náležité kroky v súlade s vnútroštátnym právom a vnútroštátnymi postupmi, v relevantnom prípade aj s pomocou ďalších príslušných odborníkov, ako sú napr. sociálni pracovníci alebo detskí psychológovia, s cieľom pokúsiť sa o realizovať výkon rozhodnutia. Orgán príslušný na výkon alebo súd by sa mali predovšetkým v súlade s vnútroštátnym právom a vnútroštátnymi postupmi pokúsiť prekonať všetky prekážky, ktoré vznikli zmenou okolností, napríklad zjavné námietky dieťaťa vyjadrené až po vydaní rozhodnutia, ktoré sú také silné, že ich ignorovanie by pre dieťa predstavovalo vážne riziko fyzickej alebo psychologickej ujmy.

- (70) Verejné listiny a dohody o rozluke a rozvode medzi účastníkmi, ktoré majú záväzný právny účinok v jednom členskom štáte, by sa na účely uplatnenia pravidiel pre uznávanie rozhodnutí mali považovať za „rozhodnutia“. Verejné listiny a dohody vo veciach rodičovských práv a povinností medzi účastníkmi, ktoré sú vykonateľné v jednom členskom štáte, by sa na účely uplatnenia pravidiel pre uznávanie a výkon rozhodnutí mali považovať za „rozhodnutia“.
- (71) Hoci povinnosť poskytnúť dieťaťu možnosť slobodne vyjadriť svoje názory podľa tohto nariadenia by sa nemala vzťahovať na verejné listiny a dohody, právo dieťaťa vyjadriť svoje názory by malo naďalej platiť v zmysle článku 24 charty a vzhľadom na článok 12 Dohovoru OSN o právach dieťaťa, ako je transponované vo vnútroštátnom práve a vnútroštátnych postupoch. To, že dieťaťu sa neposkytla možnosť slobodne vyjadriť svoje názory, by nemal byť automaticky dôvod na zamietnutie uznania a výkonu verejných listín a dohôd vo veciach rodičovských práv a povinností.
- (72) Pre otázky rodičovských práv a povinností by mali byť vo všetkých členských štátoch určené ústredné orgány. Členské štáty by mali zvážiť, či pre toto nariadenie a pre Haagske dohovory z rokov 1980 a 1996 neurčia rovnaký ústredný orgán. Členské štáty by mali zabezpečiť, aby ústredné orgány mali primerané finančné a ľudské zdroje, ktoré im umožňujú vykonávať úlohy stanovené v tomto nariadení.
- (73) Ustanovenia tohto nariadenia o spolupráci vo veciach rodičovských práv a povinností by sa nemali uplatňovať na vybavovanie žiadostí o návrat podľa Haagskeho dohovoru z roku 1980, ktoré v súlade s článkom 19 uvedeného dohovoru a ustálenou judikatúrou Súdneho dvora nie je konaním v merite rodičovských práv a povinností. Uplatňovanie Haagskeho dohovoru z roku 1980 by sa však malo doplniť ustanoveniami tohto nariadenia o medzinárodných únosoch detí a kapitolou tohto nariadenia o uznávaní a výkone a kapitolou o všeobecných ustanoveniach.
- (74) Ústredné orgány by mali pomáhať súdom a príslušným orgánom a v určitých prípadoch aj nositeľom rodičovských práv a povinností pri cezhraničných konaniach a spolupracovať vo všeobecných otázkach ako aj v individuálnych prípadoch, ako aj na účely podpory mimosúdneho riešenia rodinných sporov.
- (75) Žiadosti podľa tohto nariadenia v oblasti spolupráce vo veciach rodičovských práv a povinností by okrem naliehavých prípadov a bez toho, aby bola dotknutá priama spolupráca a komunikácia medzi súdmi povolená podľa tohto nariadenia mohli predkladať súdy a príslušné orgány a mali by sa predkladať ústrednému orgánu členského štátu dožadujúceho súdu alebo príslušného orgánu. Niektoré žiadosti by mohli podať aj nositelia rodičovských práv a povinností a mali by sa podávať ústrednému orgánu v mieste obvyklého pobytu žiadateľa. Medzi takéto žiadosti by mali patriť aj žiadosti o poskytnutie informácií a pomoci nositeľom rodičovských práv a povinností, ktorí žiadajú o uznanie a výkon rozhodnutí na území štátu dožadovaného ústredného orgánu, najmä tých, ktoré sa týkajú práva styku a návratu dieťaťa, v prípade potreby vrátane informácií o tom, ako získať právnu pomoc; žiadosti o uľahčenie dohody medzi nositeľmi rodičovských práv a povinností mediáciou alebo inými metódami alternatívneho riešenia sporov a žiadosti adresované súdu alebo príslušnému orgánu, aby zvážili potrebu prijať opatrenia na ochranu osoby alebo majetku dieťaťa.
- (76) Príkladom naliehavého prípadu pripúšťajúceho priamy prvotný kontakt so súdom alebo príslušným orgánom dožadovaného členského štátu, by mohla byť priama žiadosť príslušnému orgánu iného členského štátu o zváženie potreby prijať opatrenia na ochranu dieťaťa, ak sa možno domnievať, že dieťa je bezprostredne ohrozené. Povinnosť postupovať cestou ústredných orgánov by mala byť povinná len pri prvotných žiadostiach; následná komunikácia so súdom, príslušným orgánom alebo žiadateľom by sa mohla uskutočňovať aj priamo.
- (77) Ústredným orgánom alebo príslušným orgánom by sa nemalo brániť, aby uzatvárali alebo ponechali v platnosti existujúce dohody alebo dojednania s ústrednými orgánmi alebo príslušnými orgánmi jedného alebo viacerých členských štátov, ktoré umožňujú priamu komunikáciu v ich vzájomných vzťahoch. Príslušné orgány by o takýchto dohodách alebo dojednaniach mali informovať svoje ústredné orgány.

- (78) V konkrétnych prípadoch vo veciach rodičovských práv a povinností, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia, by ústredné orgány mali vzájomne spolupracovať pri poskytovaní pomoci súdom a príslušným orgánom, ako aj nositeľom rodičovských práv a povinností. Pomoc poskytnutá zo strany dožiadaného ústredného orgánu by mala zahŕňať najmä zistenie miesta pobytu dieťaťa, a to priamo alebo prostredníctvom súdov, príslušných orgánov alebo iných subjektov, ak je to potrebné na vybavenie žiadosti podanej podľa tohto nariadenia, a poskytnutie iných informácií relevantných pre konanie vo veciach rodičovských práv a povinností.
- (79) Dožiadané ústredné orgány by tiež mali prijať všetky potrebné kroky s cieľom uľahčovať v prípade potreby komunikáciu medzi súdmi, najmä pokiaľ ide o uplatňovanie pravidiel týkajúcich sa postúpenia právomoci, predbežných opatrení vrátane ochranných opatrení v naliehavých prípadoch, najmä ak sa týkajú medzinárodných únosov detí a sú zamerané na ochranu dieťaťa pred vážnym nebezpečenstvom uvedeným v článku 13 ods. 1 písm. b) Haagskeho dohovoru z roku 1980 a týkajúcich sa prekážky začatej veci a súvisiacich konaní. Na tento účel môže v niektorých prípadoch postačovať poskytnutie informácií umožňujúcich ďalšiu priamu komunikáciu, napríklad poskytnutie kontaktných údajov orgánov starostlivosti o dieťa, sudcov siete alebo príslušného súdu.
- (80) Na účely dosiahnutia cieľov tohto nariadenia by dožadujúci súd alebo príslušný orgán bez toho, aby boli dotknuté akékoľvek požiadavky podľa jeho vnútroštátneho procesného práva, mal mať diskrečnú právomoc vybrať si medzi rôznymi kanálmi dostupnými na získanie potrebných informácií.
- (81) Ak sa podá odôvodnená žiadosť o správu alebo akékoľvek iné relevantné informácie týkajúce sa konania vo veciach rodičovských práv a povinností v dožadujúcom členskom štáte, mali by ústredné orgány, priamo alebo prostredníctvom súdov, príslušných orgánov alebo iných subjektov dožiadaného členského štátu túto žiadosť vybaviť. Žiadosť by mala obsahovať najmä opis konania, ku ktorému je potrebná daná informácia, a skutkový stav, ktorý viedol k predmetnému konaniu.
- (82) Ak súd členského štátu už vydal rozhodnutie vo veciach rodičovských práv a povinností alebo zvažuje takéto rozhodnutie, pričom sa má toto rozhodnutie uplatňovať v inom členskom štáte, mal by mať tento súd možnosť žiadať, aby mu súdy alebo príslušné orgány uvedeného druhého členského štátu poskytli súčinnosť, aby sa predmetné rozhodnutie mohlo uplatňovať. Uvedené by sa malo vzťahovať napríklad na rozhodnutia, ktorými sa upravuje právo styku pod dohľadom, ktoré sa má vykonávať v inom členskom štáte, než je členský štát, kde sídli súd, ktorý upravil právo styku, alebo ak rozhodnutie vyžaduje akékoľvek iné sprievodné opatrenia príslušných orgánov členského štátu, kde sa má rozhodnutie vykonať.
- (83) Ak súd alebo príslušný orgán členského štátu zvažuje umiestnenie dieťaťa v inom členskom štáte, pred samotným umiestnením by sa mal uskutočniť konzultačný postup na získanie súhlasu. Súd alebo príslušný orgán, ktorý zvažuje umiestnenie, by mal pred tým, než nariadi alebo zabezpečí umiestnenie, získať súhlas príslušného orgánu členského štátu, do ktorého by sa dieťa malo umiestniť. Okrem toho by členské štáty v súlade s judikatúrou Súdneho dvora mali v záujme zabezpečenia právnej istoty a rýchleho konania stanoviť jasné pravidlá a postupy na účely získania súhlasu podľa tohto nariadenia. Uvedenými postupmi by sa okrem iného malo umožniť, aby príslušný orgán mohol urýchlene udeliť alebo zamietnuť súhlas. Nedoručenie odpovede do troch mesiacov by sa nemalo považovať za súhlas a umiestnenie by sa bez súhlasu nemalo uskutočniť. Žiadosť o súhlas by mala obsahovať aspoň správu o dieťati a dôvody navrhovaného umiestnenia alebo poskytovania starostlivosti, očakávanú dĺžku umiestnenia, informácie o akomkoľvek zvažovanom financovaní a akékoľvek iné informácie, ktoré dožadovaný členský štát môže považovať za relevantné, ako napr. zvažovaný dohľad nad plnením opatrenia, zabezpečenie kontaktu s rodičmi, inými príbuznými alebo inými osobami, s ktorými má dieťa úzku väzbu, alebo dôvody, pre ktoré sa o takomto kontakte neuvažovalo vzhľadom na článok 8 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Ak bol udelený súhlas s umiestnením na konkrétne časové obdobie, uvedený súhlas by sa s ohľadom na judikatúru Súdneho dvora nemal vzťahovať na rozhodnutia ani dojednania, ktorými sa predlžuje dĺžka umiestnenia. V takom prípade by sa mala podať nová žiadosť o súhlas.

- (84) Ak sa v členskom štáte obvyklého pobytu dieťaťa uvažuje o umiestnení dieťaťa do ústavnej alebo pestúnskej starostlivosti, súd by mal v čo najskoršom štádiu konania zvážiť náležité opatrenia na zabezpečenie dodržiavania práv dieťaťa, najmä práva zachovať si vzťahom na články 8, 9 a 20 Dohovoru OSN o právach dieťaťa svoju identitu a právo udržiavať kontakt s rodičmi a v relevantných prípadoch s inými príbuznými. Ak súd vie o úzkej väzbe dieťaťa s iným členským štátom, vhodné opatrenia by mohli v prípadoch, keď sa uplatňuje článok 37 písm. b) Viedenského dohovoru, zahŕňať najmä oznámenie adresované konzulárnemu orgánu uvedeného členského štátu. Súd sa o úzkej väzbe môže dozvedieť aj z informácií poskytnutých ústredným orgánom tohto iného členského štátu. Vhodné opatrenia by tiež mohli zahŕňať podanie žiadosti uvedenému členskému štátu podľa tohto nariadenia o informácie o rodičovi, príbuznom alebo iných osobách, ktoré by mohli byť vhodnými osobami na starostlivosť o dieťa. Okrem toho môže súd v závislosti od okolností tiež požiadať o informácie o konaniach a rozhodnutiach týkajúcich sa rodiča alebo súrodencov dieťaťa. Prvoradým hľadiskom by mal byť najlepší záujem dieťaťa. Predovšetkým by žiadnym z týchto ustanovení nemalo byť dotknuté vnútroštátne právo alebo postupy, ktoré sa vzťahujú na rozhodnutie o umiestnení do starostlivosti súdom alebo príslušným orgánom v členskom štáte, ktorý zvažuje takéto umiestnenie. Najmä by sa tým nemala ukladať žiadna povinnosť orgánom členského štátu, ktoré majú právomoc, umiestniť dieťa do iného členského štátu alebo ďalej zapojiť taký členský štát do rozhodnutia alebo konania o umiestnení.
- (85) Keďže čas hrá vo veciach rodičovských práv a povinností rozhodujúcu úlohu, informácie požadované podľa ustanovení tohto nariadenia týkajúcich sa spolupráce, vrátane spolupráce pri získavaní a výmene informácií týkajúcich sa konania vo veci rodičovských práv a povinností, a rozhodnutia, ktorými sa udeľuje alebo odmieta súhlas s umiestnením dieťaťa v inom členskom štáte, by mal ústredný orgán dožiadaného členského štátu zaslať dožadujúcemu členskému štátu najneskôr do troch mesiacov od doručenia žiadosti, okrem prípadov, keď tomu bránia výnimočné okolnosti. To by malo zahŕňať povinnosť príslušného vnútroštátneho orgánu poskytnúť dožiadanému ústrednému orgánu informácie alebo vysvetliť, prečo ich nemôže poskytnúť, a to v takom časovom horizonte, aby tento dodržal lehotu. Všetky zúčastnené príslušné orgány by sa napriek tomu mali usilovať poskytnúť odpoveď rýchlejšie než v uvedenej maximálnej lehote.
- (86) Skutočnosť, že zasadnutia ústredných orgánov má zvolávať najmä Komisia v rámci Európskej súdnej siete pre občianske a obchodné veci podľa rozhodnutia 2001/470/ES, by nemala brániť tomu, aby sa organizovali iné zasadnutia ústredných orgánov.
- (87) Ak sa v tomto nariadení nestanovuje inak, na spracúvanie osobných údajov vykonávané pri uplatňovaní tohto nariadenia by sa malo vzťahovať nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679⁽⁹⁾. Informovanie dotknutej osoby požadované článkom 14 ods. 1 až 4 nariadenia (EÚ) 2016/679, napríklad o údajoch požadovaných na zistenie miesta pobytu dieťaťa, možno najmä s cieľom neohroziť vybavenie žiadosti podľa tohto nariadenia, napríklad v záujme návratu dieťaťa v súlade s Haagskym dohovorom z roku 1980, alebo na to, aby súd mohol zvážiť potrebu prijať opatrenia na ochranu osoby alebo majetku dieťaťa, odložiť až do vybavenia žiadosti, v súvislosti s ktorou sa uvedené informácie požadujú. Táto výnimka sa uplatňuje v súlade s článkom 14 ods. 5, ako aj článkom 23 ods. 1 písm. f), g), i) a j) nariadenia (EÚ) 2016/679. To by nemalo brániť žiadnemu sprostredkovateľovi, súdu ani príslušnému orgánu, ktorým sa zaslala informácia, aby prijali opatrenia na ochranu dieťaťa alebo iniciovali prijatie takýchto opatrení, ak dieťaťu hrozí ujma alebo existujú náznaky takejto hrozby.
- (88) V prípadoch, v ktorých by poskytnutie alebo potvrdenie relevantných informácií mohlo ohroziť zdravie, bezpečnosť alebo slobodu dieťaťa alebo inej osoby, napríklad ak došlo k domácej násilii a súd nariadil neposkytovať navrhovateľovi novú adresu dieťaťa, sa nariadenie usiluje nájsť krehkú rovnováhu. Hoci by sa v tomto nariadení malo stanoviť, že ústredný orgán, súd alebo príslušný orgán by nemal navrhovateľovi alebo tretej strane poskytnúť ani potvrdiť žiadne informácie získané alebo zaslané na účely tohto nariadenia, ak rozhodne, že by to mohlo ohroziť zdravie, bezpečnosť alebo slobodu dieťaťa alebo inej osoby, napriek tomu by sa však v tomto nariadení malo zdôrazniť, že by to nemalo brániť v získavaní a zasielaní informácií ústrednými orgánmi, súdmi alebo príslušnými orgánmi a medzi nimi, pokiaľ je potrebné na plnenie povinností podľa tohto nariadenia. To znamená, že ak je to možné a vhodné, malo by byť možné vybaviť žiadosť podľa tohto nariadenia bez toho, aby sa navrhovateľovi poskytli všetky informácie potrebné na jej spracovanie. Napríklad, ak to umožňuje vnútroštátne

⁽⁹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov) (Ú. v. EÚ L 119, 4.5.2016, s. 1).

právo, ústredný orgán môže začať konanie v mene navrhovateľa bez toho, aby mu odovzdal informácie o tom, kde sa dieťa nachádza. V prípadoch, keď by už samotné podanie návrhu mohlo ohroziť zdravie, bezpečnosť či slobodu dieťaťa alebo inej osoby, by však podanie takéhoto návrhu podľa tohto nariadenia nemalo byť povinné.

- (89) S cieľom zabezpečiť, aby osvedčenia, ktoré sa majú použiť v spojení s uplatňovaním kapitol III a IV tohto nariadenia boli priebežne aktualizované, by sa mala na Komisiu delegovať právomoc prijímať akty v súlade s článkom 290 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ďalej len „ZFEÚ“), pokiaľ ide o zmeny príloh I až IX k tomuto nariadeniu. Je osobitne dôležité, aby Komisia viedla náležité konzultácie počas prípravných prác uskutočnila príslušné konzultácie, a to aj na úrovni odborníkov, a aby tieto konzultácie vykonávala v súlade so zásadami stanovenými v Medzi-inštitucionálnej dohode z 13. apríla 2016 o lepšej tvorbe práva ⁽¹⁰⁾. Predovšetkým, v záujme rovnakého zastúpenia pri príprave delegovaných aktov, sa všetky dokumenty doručujú Rade v rovnakom čase ako odborníkom z členských štátov, a odborníci Rady majú systematicky prístup na zasadnutia skupín odborníkov Komisie, ktoré sa zaoberajú prípravou delegovaných aktov.
- (90) Medzi Dohovorom vypracovaným na základe článku K.3 Zmluvy o Európskej únii o právomoci, uznávaní a výkone súdnych rozhodnutí v manželských veciach z roku 1998 (dohovor Brusel II) ⁽¹¹⁾, nariadením (ES) č. 1347/2000, nariadením (ES) č. 2201/2003 a týmto nariadením by sa mala zabezpečiť kontinuita v rozsahu, v akom zostali ustanovenia nezmenené, a na tento účel by sa mali stanoviť prechodné ustanovenia. Rovnaká potreba kontinuity sa týka aj výkladu dohovoru Brusel II a nariadení (ES) č. 1347/2000 a (ES) č. 2201/2003, ktoré ho nahradili, a to aj výkladu Súdnym dvorom.
- (91) Pripomína sa, že na dohody, ktoré uzavrel členský štát s jedným alebo viacerými tretími štátmi pred dňom pristúpenia k Únii, sa vzťahuje článok 351 ZFEÚ.
- (92) Rozhodné právo pre rodičovské práva a povinnosti by sa malo určovať podľa ustanovení kapitoly III Haagskeho dohovoru z roku 1996. Pri uplatňovaní uvedeného dohovoru v konaniach na súde členského štátu, v ktorom sa uplatňuje toto nariadenie, by sa odkaz na „ustanovenia kapitoly II“ v článku 15 ods. 1 uvedeného dohovoru mal chápať ako odkaz na „ustanovenia tohto nariadenia“.
- (93) Na účely riadneho vykonávania tohto nariadenia má Komisia zhodnotiť jeho uplatňovanie a podľa potreby navrhnúť zmeny.
- (94) Komisia by mala zverejniť a aktualizovať informácie oznámené členskými štátmi.
- (95) V súlade s článkom 3 a článkom 4a ods. 1 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného kráľovstva a Írska s ohľadom na priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii (ďalej len „Zmluva o EÚ“) a ZFEÚ, tieto členské štáty oznámili želanie zúčastniť sa na prijatí a uplatňovaní tohto nariadenia.
- (96) V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, ktorý je pripojený k Zmluve o EÚ a ZFEÚ, sa Dánsko nezúčastňuje na prijatí tohto nariadenia, nie je ním viazané ani nepodlieha jeho uplatňovaniu.
- (97) S európskym dozorným úradníkom pre ochranu údajov sa konzultovalo v súlade s článkom 41 ods. 2 druhým pododsekom a článkom 46 písm. d) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ⁽¹²⁾ a európsky dozorný úradník pre ochranu údajov 15. februára 2018 vydal stanovisko ⁽¹³⁾.

⁽¹⁰⁾ Ú. v. EÚ L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽¹¹⁾ Ú. v. ES C 221, 16.7.1998, s. 1

⁽¹²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 z 18. decembra 2000 o ochrane jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi spoločenstva a o voľnom pohybe takýchto údajov (Ú. v. ES L 8, 12.1.2001, s. 1).

⁽¹³⁾ Ú. v. EÚ C 120, 6.4.2018, s. 18.

- (98) Keďže ciele tohto nariadenia nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov z dôvodu rozdielov medzi pravidlami jednotlivých štátov, ktorými sa spravuje uznávanie a výkon rozhodnutí, ale z dôvodov priamej uplatniteľnosti a záväzného charakteru tohto nariadenia ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o EÚ. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku toto nariadenie neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie týchto cieľov,

PRIJALA TOTO NARIADENIE:

KAPITOLA I

ROZSAH PÔSOBNOSTI A VYMEDZENIE POJMOV

Článok 1

Rozsah pôsobnosti

1. Toto nariadenie sa uplatňuje v týchto občianskych veciach:
 - a) rozvod, rozluka alebo anulovanie manželstva;
 - b) nadobúdanie, výkon, prenesenie, obmedzenie alebo odňatie rodičovských práv a povinností.
2. Veci uvedené v odseku 1 písm. b) môžu zahŕňať najmä:
 - a) opatrovnícke právo a právo styku s dieťaťom;
 - b) poručníctvo, opatrovníctvo a podobné inštitúty;
 - c) ustanovenie a úlohy osôb alebo subjektov, ktoré sú zodpovedné za osobu alebo majetok dieťaťa alebo ktoré dieťa zastupujú alebo mu pomáhajú;
 - d) umiestnenie dieťaťa do ústavnej starostlivosti alebo do pestúnskej starostlivosti;
 - e) opatrenia na ochranu dieťaťa týkajúce sa správy, udržiavania majetku dieťaťa alebo nakladania s ním.
3. Kapitoly III a VI tohto nariadenia sa vzťahujú na neoprávnené premiestnenie alebo zadržiavanie dieťaťa týkajúce sa viac ako jedného členského štátu, čím dopĺňajú Haagsky dohovor z roku 1980. Kapitola IV tohto nariadenia sa vzťahuje na rozhodnutia, ktorými sa nariaďuje návrat dieťaťa do iného členského štátu podľa Haagskeho dohovoru z roku 1980, ktoré sa majú vykonať v inom členskom štáte ako v členskom štáte, v ktorom boli vydané.
4. Toto nariadenie sa nevzťahuje na:
 - a) určenie alebo popretie rodičovstva;
 - b) rozhodnutia o osvojení, na opatrenia predchádzajúce osvojeniu alebo na vyhlásenie osvojenia za neplatné alebo na jeho zrušenie;
 - c) priezvisko a mená dieťaťa;
 - d) nadobudnutie plnej právnej spôsobilosti dieťaťa;
 - e) vyživovaciu povinnosť;
 - f) poručnícke fondy („trusty“) alebo otázky dedenia;
 - g) opatrenia prijaté ako sankcie za trestné činy spáchané deťmi.

Článok 2

Vymedzenie pojmov

1. Na účely tohto nariadenia „rozhodnutie“ je rozhodnutie súdu členského štátu vrátane vyhlásenia, príkazu alebo rozsudku o rozvoze, rozluke alebo anulovaní manželstva alebo o rodičovských právach a povinnostiach.

Na účely kapitoly IV „rozhodnutie“ zahŕňa:

- a) rozhodnutie vydané v jednom členskom štáte, ktorým sa nariaďuje návrat dieťaťa do iného členského štátu podľa Haagskeho dohovoru z roku 1980 a ktoré sa má vykonať v inom členskom štáte ako v členskom štáte, v ktorom bolo vydané;
- b) predbežné opatrenia vrátane ochranných opatrení, ktoré nariadil súd, ktorý má podľa tohto nariadenia právomoc vo veci samej, alebo opatrenia, ktoré boli nariadené v súlade s článkom 27 ods. 5 v spojení s článkom 15.

Na účely kapitoly IV „rozhodnutie“ nezahŕňa predbežné opatrenia vrátane ochranných opatrení, ktoré nariadil takýto súd bez toho, aby odporcu predvolal na pojednávanie, okrem prípadov, keď sa rozhodnutie s týmto opatrením pred výkonom doručí odporcovi.

2. Na účely tohto nariadenia sa tiež uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

- 1) „súd“ je orgán v členskom štáte s právomocou vo veciach, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia;
- 2) „verejná listina“ je písomnosť, ktorá bola úradne vyhotovená alebo zaregistrovaná ako verejná listina v členskom štáte vo veciach patriacich do rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia a ktorej pravosť:
 - a) súvisí s podpisom a obsahom listiny; a
 - b) potvrdil verejný orgán alebo iný orgán oprávnený na tento účel. Členské štáty oznamujú takéto orgány Komisii v súlade s článkom 103;
- 3) „dohoda“ je na účely kapitoly IV dokument, ktorý nie je verejnou listinou, uzavreli ho účastníci vo veciach patriacich do pôsobnosti tohto nariadenia a bol zaregistrovaný orgánom verejnej moci, ktorý na tento účel oznámil Komisii členský štát v súlade s článkom 103;
- 4) „členský štát pôvodu“ je členský štát, v ktorom sa vydalo rozhodnutie, v ktorom bola úradne vyhotovená alebo zaregistrovaná verejná listina alebo v ktorom bola zaregistrovaná dohoda;
- 5) „členský štát výkonu“ je členský štát, v ktorom sa žiada o výkon rozhodnutia, verejnej listiny alebo dohody;
- 6) „dieťa“ je každá osoba mladšia ako 18 rokov;
- 7) „rodičovské práva a povinnosti“ sú všetky práva a povinnosti týkajúce sa osoby alebo majetku dieťaťa, ktoré nadobudla fyzická osoba alebo právnická osoba rozhodnutím, zo zákona alebo na základe dohody, ktorá má právne účinky, vrátane opatrovníckeho práva a práva styku s dieťaťom;
- 8) „nositeľ rodičovských práv a povinností“ je každá osoba, inštitúcia alebo iný subjekt, ktorý má rodičovské práva a povinnosti k dieťaťu;

- 9) „opatrovnícke právo“ zahŕňa práva a povinnosti súvisiace so starostlivosťou o dieťa, najmä právo určiť miesto pobytu dieťaťa;
- 10) „právo styku“ je právo prístupu k dieťaťu vrátane práva vziať dieťa na obmedzený čas na iné miesto, ako je miesto jeho obvyklého pobytu;
- 11) „neoprávnené premiestnenie alebo zadržiavanie“ je premiestnenie alebo zadržiavanie dieťaťa, ak:
- a) takéto premiestnenie alebo zadržiavanie je porušením opatrovníckeho práva nadobudnutého rozhodnutím, zo zákona alebo dohodou, ktorá má právne účinky, podľa práva členského štátu, v ktorom malo dieťa obvyklý pobyt bezprostredne pred premiestnením alebo zadržaním, a
 - b) v čase premiestnenia alebo zadržania sa toto opatrovnícke právo aj skutočne vykonávalo, buď spoločne, alebo samostatne, alebo by sa bolo takto vykonávalo, ak by nedošlo k premiestneniu alebo zadržaniu.
3. Na účely článkov 3, 6, 10, 12, 13, 51, 59, 75, 94 a 102 sa pojem „štátnej príslušnosti“ pre Írsko a Spojené kráľovstvo nahrádza pojmom „domicil“ a má rovnaký význam ako v právnych systémoch uvedených členských štátov.

KAPITOLA II

PRÁVOMOC V MANŽELSKÝCH VECIACH A VO VECIACH RODIČOVSKÝCH PRÁV A POVINNOSTÍ

ODDIEL 1

Rozvod, rozluka a anulovanie manželstva

Článok 3

Všeobecná právomoc

Vo veciach rozvodu, rozluky alebo anulovania manželstva majú právomoc súdy členského štátu,

a) na ktorého území:

- i) majú manželia obvyklý pobyt;
- ii) manželia mali naposledy obvyklý pobyt, pokiaľ tam jeden z manželov stále býva;
- iii) má odporca obvyklý pobyt;
- iv) v prípade spoločnej žiadosti má niektorý z manželov obvyklý pobyt;
- v) má navrhovateľ obvyklý pobyt, ak tam býval najmenej jeden rok bezprostredne pred podaním návrhu, alebo
- vi) má navrhovateľ obvyklý pobyt, ak tam býval najmenej šesť mesiacov bezprostredne pred podaním návrhu a je štátnym príslušníkom daného členského štátu, alebo

b) ktorého štátnymi príslušníkmi sú obaja manželia.

Článok 4

Vzájomný nárok

Súd, ktorý koná podľa článku 3, má tiež právomoc konať o vzájomnom nároku, ak uvedený vzájomný nárok patrí do rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia.

Článok 5

Premena rozluky na rozvod

Bez toho, aby bol dotknutý článok 3, súd členského štátu, ktorý povolil rozluky, má tiež právomoc zmeniť rozluky na rozvod, ak tak ustanovuje právny poriadok tohto členského štátu.

Článok 6

Zostatková právomoc

1. S výhradou odseku 2, ak žiadny súd členského štátu nemá právomoc podľa článku 3, 4 alebo 5, právomoc sa určí v každom členskom štáte podľa právneho poriadku tohto štátu.
2. Manžela, ktorý má obvyklý pobyt na území členského štátu alebo je štátnym príslušníkom členského štátu, možno žalovať v inom členskom štáte iba v súlade s článkami 3, 4 a 5.
3. Proti odporcovi, ktorý nemá obvyklý pobyt v členskom štáte a nie je štátnym príslušníkom členského štátu, môže každý štátny príslušník členského štátu s obvyklým pobytom na území iného členského štátu využiť kritériá právomoci platné v danom štáte rovnako ako štátni príslušníci tohto štátu.

ODDIEL 2

Rodičovské práva a povinnosti

Článok 7

Všeobecná právomoc

1. Súdny členského štátu majú právomoc vo veciach rodičovských práv a povinností k dieťaťu, ktoré má obvyklý pobyt v tomto členskom štáte v čase začatia konania.
2. Odsek 1 tohto článku sa uplatňuje s výhradou článkov 8 až 10.

Článok 8

Zachovanie právomoci vo vzťahu k právu styku

1. Keď sa dieťa oprávnené presťahuje z jedného členského štátu do iného členského štátu a nadobudne tam nový obvyklý pobyt, súdy členského štátu pôvodného obvyklého pobytu dieťaťa si v rámci výnimky z článku 7 ešte tri mesiace po presťahovaní zachovávajú právomoc na zmenu rozhodnutia o práve styku, ktoré bolo vydané v tomto členskom štáte pred tým, ako sa dieťa presťahovalo, ak osoba, ktorej bolo upravené právo styku uvedeným rozhodnutím, má naďalej svoj obvyklý pobyt v členskom štáte pôvodného obvyklého pobytu dieťaťa.
2. Odsek 1 sa neuplatňuje, ak sa nositeľ práva styku, ktorý je uvedený v odseku 1, podrobil právomoci súdov členského štátu nového obvyklého pobytu dieťaťa účasťou na konaní pred týmito súdmi bez toho, aby namietal ich právomoc.

Článok 9

Právomoc vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržiavania dieťaťa

Bez toho, aby bol dotknutý článok 10, si v prípade neoprávneného premiestnenia alebo zadržiavania dieťaťa súdy členského štátu, v ktorom malo dieťa obvyklý pobyt bezprostredne pred jeho neoprávneným premiestnením alebo zadržaním, zachovávajú právomoc, až kým dieťa nenadobudne obvyklý pobyt v inom členskom štáte, a:

- a) každá osoba, inštitúcia alebo iný subjekt, ktorý vykonáva opatrovnícke právo, sa zmieril s premiestnením alebo zadržaním alebo

- b) dieťa sa zdržiavalo v tomto inom členskom štáte najmenej jeden rok po tom, ako sa osoba, inštitúcia alebo iný subjekt, ktorý vykonáva opatrovnícke právo, dozvedel, alebo mohol dozvedieť, o mieste pobytu dieťaťa, dieťa sa zžilo s novým prostredím a je splnená najmenej jedna z týchto podmienok:
- i) do jedného roka odvtedy, ako sa nositeľ opatrovníckeho práva dozvedel alebo mohol dozvedieť o mieste pobytu dieťaťa, sa nepodala žiadosť o návrat dieťaťa na príslušné orgány členského štátu, do ktorého bolo dieťa premiestnené alebo v ktorom je dieťa zadržované;
 - ii) nositeľ opatrovníckeho práva vzal späť svoju žiadosť o návrat a v lehote stanovenej v bode i) sa nepodala nová žiadosť;
 - iii) žiadosť o návrat, ktorú podal nositeľ opatrovníckeho práva, zamietol súd členského štátu z iného dôvodu, ako je uvedený v článku 13 ods. 1 písm. b) alebo ods. 2 Haagskeho dohovoru z roku 1980, a proti rozhodnutiu už nemožno podať riadny opravný prostriedok;
 - iv) žiadny súd nezačal konanie podľa článku 29 ods. 3 a 5 v členskom štáte, v ktorom malo dieťa obvyklý pobyt bezprostredne pred neoprávneným premiestnením alebo zadržaním;
 - v) súdy členského štátu, v ktorom malo dieťa obvyklý pobyt bezprostredne pred neoprávneným premiestnením alebo zadržaním, vydali rozhodnutie o opatrovníckom práve, z ktorého nevyplýva povinnosť návratu dieťaťa.

Článok 10

Voľba súdu

1. Súd členského štátu majú právomoc vo veciach rodičovských práv a povinností, ak sú splnené tieto podmienky:

- a) dieťa má vo vzťahu k tomuto členskému štátu podstatnú väzbu, najmä na základe skutočnosti, že:

- (i) aspoň jeden z nositeľov rodičovských práv a povinností má obvyklý pobyt v tomto členskom štáte;
- (ii) dieťa malo predtým v tomto členskom štáte obvyklý pobyt, alebo
- (iii) dieťa je jeho štátnym príslušníkom;

- b) účastníci, ako aj každý nositeľ rodičovských práv a povinností:

- i) sa slobodne dohodli na voľbe právomoci najneskôr v čase začatia konania, alebo
- ii) výslovne prijali uvedenú právomoc počas daného konania a súd zaistil, že všetci účastníci boli informovaní o svojom práve neprijíť právomoc; a

- c) ak je výkon právomoci v najlepšom záujme dieťaťa.

2. Dohoda o voľbe súdu podľa odseku 1 písm. b) musí mať písomnú formu, musí v nej byť uvedený dátum a musia ju podpísať dotknutí účastníci, alebo sa musí zaznamenať v zápisnici súdu v súlade s vnútroštátnym právom a vnútroštátnymi postupmi. Každá komunikácia elektronickými prostriedkami, ktorá poskytuje trvalý záznam o dohode, sa považuje za rovnocennú s písomnou formou.

Osoby, ktoré sa stanú účastníkmi konania po jeho začatí, môžu vyjadriť svoj súhlas po začatí konania. Pokiaľ neuplatnia námietku, považuje sa ich súhlas za udelený.

3. Pokiaľ sa účastníci nedohodli inak, právomoc založená podľa odseku 1 zanikne, len čo:

- a) proti rozhodnutiu vydanom v danom konaní už nemožno podať riadny opravný prostriedok, alebo

b) konanie sa skončilo z iného dôvodu.

4. Právomoc založená podľa odseku 1 písm. b) bodu ii) je výlučná.

Článok 11

Právomoc založená na prítomnosti dieťaťa

1. Ak miesto obvyklého pobytu dieťaťa nemožno určiť a právomoc nemožno určiť podľa článku 10, právomoc majú súdy členského štátu, v ktorom sa dieťa nachádza.

2. Právomoc podľa odseku 1 sa uplatní aj na utečenecké deti alebo deti, ktoré boli medzinárodne vysídlené v dôsledku nepokojov v členskom štáte ich obvyklého pobytu.

Článok 12

Postúpenie právomoci súdu iného členského štátu

1. Za výnimočných okolností môže súd členského štátu, ktorý má právomoc vo veci samej, na návrh účastníka alebo bez návrhu, ak sa domnieva, že súd iného členského štátu, ku ktorému má dieťa osobitnú väzbu, je vo vhodnejšej situácii, aby posúdil najlepší záujem dieťaťa v danom konkrétnom prípade prerušiť konanie alebo jeho určitú časť a:

a) určiť lehotu pre jedného alebo viacerých účastníkov, aby informovali súd druhého členského štátu o prebiehajúcom konaní a o možnosti prevziať právomoc a podali na tento súd návrh, alebo

b) požiadať súd iného členského štátu, aby prevzal právomoc podľa odseku 2.

2. Súd tohto iného členského štátu môže, ak je to s ohľadom na špecifické okolnosti prípadu v najlepšom záujme dieťaťa, prijať právomoc do šiestich týždňov od:

a) podania návrhu podľa odseku 1 písm. a) alebo

b) prijatia žiadosti podľa odseku 1 písm. b).

Súd, ktorý začal konanie ako druhý alebo ktorý bol požiadaný o prevzatie právomoci, bezodkladne informuje súd, ktorý začal konanie ako prvý. Ak súd prijme právomoc, súd, ktorý začal konanie ako prvý, svoju právomoc odmietne vykonávať.

3. Súd, ktorý začal konanie ako prvý, pokračuje vo výkone svojej právomoci, ak nebol informovaný o prevzatí právomoci súdom iného členského štátu do siedmich týždňov od:

a) uplynutia lehoty, v ktorej mali účastníci podať návrh na súd iného členského štátu podľa odseku 1 písm. a), alebo

b) doručenia žiadosti tomuto súdu podľa odseku 1 písm. b).

4. Na účely odseku 1 dieťa má osobitnú väzbu k členskému štátu, ak tento členský štát:

a) sa stal miestom obvyklého pobytu dieťaťa po tom, ako sa na súde, ktorý je uvedený v odseku 1, začalo konanie;

b) je miestom pôvodného obvyklého pobytu dieťaťa,

c) je štátom, ktorého štátnu príslušnosť má dieťa;

- d) je miestom obvyklého pobytu nositeľa rodičovských práv a povinností, alebo
- e) je miestom, kde sa nachádza majetok dieťaťa, a vec sa týka opatrení na ochranu dieťaťa vo vzťahu k správe, udržiavaniu alebo nakladaniu s týmto majetkom.
5. Ak sa výlučná právomoc súdu podľa článku 10 potvrdila, tento súd nemôže postúpiť právomoc súdu v inom členskom štáte.

Článok 13

Žiadosť súdu členského štátu, ktorý nemá právomoc, o postúpenie právomoci

1. Za výnimočných okolností a bez toho, aby bol dotknutý článok 9, ak sa súd členského štátu, ktorý nemá právomoc podľa tohto nariadenia, ale s ktorým má dieťa osobitnú väzbu podľa článku 12 ods. 4, domnieva, že je vo vhodnejšej situácii na to, aby posúdil najlepší záujem dieťaťa v konkrétnom prípade, môže požiadať súd členského štátu obvyklého pobytu dieťaťa, aby sa mu postúpila právomoc.
2. Dožiadaný súd môže do šiestich týždňov od doručenia žiadosti podľa odseku 1 súhlasiť s postúpením svojej právomoci, ak sa domnieva, že vzhľadom na konkrétne okolnosti prípadu je takéto postúpenie v najlepšom záujme dieťaťa. Ak dožiadaný súd súhlasí s postúpením právomoci bezodkladne o tom informuje dožadujúci súd. Pokiaľ v tejto lehote nedošlo k takémuto súhlasu, dožadujúci súd nemôže vykonávať právomoc.

Článok 14

Zostatková právomoc

Ak nemá podľa článkov 7 až 11 právomoc súd žiadneho členského štátu, právomoc sa v každom členskom štáte určí podľa právneho poriadku tohto členského štátu.

Článok 15

Predbežné opatrenia vrátane ochranných opatrení v naliehavých prípadoch

1. Aj v situáciách, keď má právomoc vo veci samej súd iného členského štátu, majú v naliehavých prípadoch súdy členského štátu právomoc prijať predbežné opatrenia vrátane ochranných opatrení, ktoré sú dostupné podľa právneho poriadku daného členského štátu, s ohľadom na:
 - a) dieťa, ktoré sa nachádza v danom členskom štáte, alebo
 - b) majetok, ktorý patrí dieťaťu, a ktorý sa nachádza v danom členskom štáte.
2. Ak si to vyžaduje ochrana najlepšieho záujmu dieťaťa, súd, ktorý prijal opatrenia uvedené v odseku 1 tohto článku, bezodkladne informuje súd alebo príslušný orgán členského štátu, ktorý má právomoc podľa článku 7, alebo v relevantnom prípade súd členského štátu, ktorý už koná vo veci samej podľa tohto nariadenia, a to buď priamo podľa článku 86 alebo prostredníctvom ústredných orgánov určených podľa článku 76.
3. Platnosť opatrení prijatých podľa odseku 1 zanikne, len čo súd členského štátu, ktorý má právomoc podľa tohto nariadenia rozhodovať vo veci samej, prijal opatrenia, ktoré považoval za primerané.

V relevantných prípadoch môže tento súd informovať o svojom rozhodnutí súd, ktorý prijal predbežné opatrenia vrátane ochranných opatrení, a to buď priamo podľa článku 86 alebo prostredníctvom ústredných orgánov určených podľa článku 76.

Článok 16

Predbežné otázky

1. Ak výsledok konania vo veci, ktorá nepatrí do pôsobnosti tohto nariadenia, pred súdom členského štátu závisí od rozhodnutia o predbežnej otázke týkajúcej sa rodičovských práv a povinností, môže o nej na účely daného konania rozhodnúť súd v uvedenom členskom štáte, aj keď uvedený členský štát nemá právomoc podľa tohto nariadenia.

2. Rozhodnutie o predbežnej otázke podľa odseku 1 má účinky len v konaní, pre ktoré bolo takéto rozhodnutie vydané.

3. Ak sa na platnosť právneho úkonu, ktorý sa urobil alebo sa má urobiť v mene dieťaťa v dedičskom konaní pred súdom členského štátu, vyžaduje povolenie alebo schválenie súdu, tento súd v tomto členskom štáte môže rozhodnúť o povolení alebo schválení takého právneho úkonu, aj keď nemá právomoc podľa tohto nariadenia.

4. Článok 15 ods. 2 sa uplatňuje primerane.

ODDIEL 3

Spoločné ustanovenia

Článok 17

Začatie konania na súde

Konanie na súde sa považuje za začaté:

- a) momentom podania písomnosti, ktorou sa začína konanie, alebo rovnocennej písomnosti na súde, za predpokladu, že navrhovateľ neopomenul následne prijať kroky, ktoré musel prijať, aby zabezpečil doručenie písomnosti odporcovi,
- b) ak sa pred jej podaním na súd musí písomnosť doručiť, momentom jej prevzatia orgánom povereným doručovaním za predpokladu, že navrhovateľ neopomenul následne prijať kroky, ktoré musel prijať, aby zabezpečil podanie písomnosti na súde, alebo
- c) ak súd začal konanie bez návrhu, momentom, keď súd prijme rozhodnutie o začatí konania, alebo ak sa takéto rozhodnutie nevyžaduje, momentom, keď súd zapíše vec do registra.

Článok 18

Skúmanie právomoci

Ak sa začalo konanie na súde členského štátu vo veci, v ktorej podľa tohto nariadenia nemá právomoc konať vo veci samej a ktorá patrí podľa tohto nariadenia do právomoci súdu iného členského štátu, súd aj bez návrhu vyhlási, že nemá právomoc.

Článok 19

Skúmanie prípustnosti

1. Ak sa odporca s obvyklým pobytom v inom štáte než v členskom štáte, v ktorom bol podaný návrh na začatie konania, nezúčastní konania, súd s právomocou preruší konanie dovtedy, kým sa nepreukáže, že odporca mal možnosť prevziať písomnosť, ktorou sa začalo konanie, alebo rovnocennú písomnosť v dostatočnom čase, aby si mohol pripraviť svoju obhajobu, alebo sa na tento účel prijali všetky potrebné kroky.
2. Namiesto ustanovení odseku 1 tohto článku sa uplatní článok 19 nariadenia (ES) č. 1393/2007, ak sa písomnosť, ktorou sa začalo konanie, alebo rovnocenná písomnosť musela zasielať z jedného členského štátu do iného podľa uvedeného nariadenia.
3. Ak nemožno uplatniť nariadenie (ES) č. 1393/2007, uplatní sa článok 15 Haagskeho dohovoru o doručovaní súdnych a mimosúdnych písomností v občianskych alebo obchodných veciach v cudzine z 15. novembra 1965, ak sa písomnosť, ktorou sa začalo konanie, alebo rovnocenná písomnosť musela zasielať podľa tohto dohovoru.

Článok 20

Prekážka začatej veci a súvisiace konania

1. Ak sa konania týkajúce sa rozvodu, rozluky alebo anulovania manželstva medzi rovnakými účastníkmi začnú na súdoch rôznych členských štátov, súd, ktorý začal konanie ako druhý, preruší bez návrhu konanie, až kým sa nepotvrdí právomoc súdu, ktorý začal konanie ako prvý.

2. S výnimkou prípadu, ak sa právomoc jedného zo súdov zakladá výlučne na článku 15, ak sa konania týkajúce sa rodičovských práv a povinností k tomu istému dieťaťu a s rovnakým predmetom konania začnú na súdoch rôznych členských štátov, súd, ktorý začal konanie ako druhý, preruší bez návrhu konanie, až kým sa nepotvrdí právomoc súdu, ktorý začal konanie ako prvý.

3. Keď sa potvrdí právomoc súdu, ktorý začal konanie ako prvý, súd, ktorý začal konanie ako druhý, odmietne vykonávať svoju právomoc v prospech súdu, ktorý začal konanie ako prvý.

V takom prípade účastník, ktorý podal návrh na začatie konania súdu, ktorý začal konanie ako druhý, môže podať svoj návrh na súd, ktorý začal konanie ako prvý.

4. Ak začne konanie súd členského štátu, ktorému bola na základe prijatia právomoci podľa článku 10 udelená výlučná právomoc, akýkoľvek súd iného členského štátu preruší konanie dovtedy, kým súd konajúci na základe dohody alebo prijatia jeho právomoci nevyhlási, že právomoc na základe dohody alebo tohto prijatia nemá.

5. Keď a v rozsahu, v ktorom súd potvrdí svoju výlučnú právomoc získanú prijatím právomoci podľa článku 10, súd iného členského štátu odmietne vykonávať svoju právomoc v prospech uvedeného súdu.

Článok 21

Právo dieťaťa vyjadriť svoje názory

1. Súdny členských štátov pri výkone svojej právomoci podľa oddielu 2 tejto kapitoly poskytnú v súlade s vnútroštátnym právom a vnútroštátnymi postupmi dieťaťu, ktoré je schopné sformulovať svoje názory, skutočnú a účinnú príležitosť ich vyjadriť priamo alebo prostredníctvom zástupcu alebo vhodného subjektu.

2. Ak súd v súlade s vnútroštátnym právom a vnútroštátnymi postupmi poskytne dieťaťu možnosť vyjadriť svoje názory podľa tohto článku, prikladá im patričnú pozornosť zodpovedajúcu veku a vyspelosti dieťaťa.

KAPITOLA III

MEDZINÁRODNÉ ÚNOSY DETÍ

Článok 22

Návrat dieťaťa podľa Haagskeho dohovoru z roku 1980

Keď osoba, inštitúcia alebo iný subjekt, ktorý sa domnieva, že bolo porušené opatrovnícke právo, podá priamo alebo s pomocou ústredného orgánu na súd členského štátu návrh na vydanie rozhodnutia podľa Haagskeho dohovoru z roku 1980, ktorým sa nariaďuje návrat dieťaťa mladšieho ako 16 rokov, ktoré bolo neoprávnene premiestnené alebo zadržané v inom členskom štáte ako členskom štáte, v ktorom malo dieťa obvyklý pobyt bezprostredne pred neoprávneným premiestnením alebo zadržaním, uplatňujú sa popri Haagskom dohovore z roku 1980 články 23 až 29 a kapitola VI tohto nariadenia.

Článok 23

Doručovanie a vybavovanie žiadostí ústrednými orgánmi

1. Dožiadaný ústredný orgán koná pri vybavovaní žiadosti podľa Haagskeho dohovoru z roku 1980 uvedenej v článku 22 rýchlo.

2. Ústredný orgán dožiadaného členského štátu potvrdí doručenie žiadosti uvedenej v článku 22 do piatich pracovných dní. Bez zbytočného odkladu informuje ústredný orgán dožadujúceho členského štátu alebo v relevantnom prípade navrhovateľa, aké počiatočné kroky sa prijali alebo prijímú na vybavenie žiadosti, a môže požiadať o prípadné ďalšie písomnosti a informácie.

Článok 24

Zrýchlené súdne konanie

1. Súd, ktorému sa podal návrh na návrat dieťaťa podľa článku 22, koná o návrhu urýchlene a využije pritom zrýchlené konania, ktoré mu sú dostupné podľa vnútroštátneho práva.

2. Bez toho, aby bol dotknutý odsek 1, súd prvého stupňa, okrem prípadov, keď tomu bránia výnimočné okolnosti, vydá rozhodnutie najneskôr do šiestich týždňov od začatia konania.

3. Okrem prípadov, keď tomu bránia výnimočné okolnosti, vydá súd vyššieho stupňa rozhodnutie najneskôr do šiestich týždňov od momentu, keď sa uskutočnili všetky procesné kroky potrebné na to, aby súd mohol na pojednávaní alebo bez nariadenia pojednávania preskúmať opravný prostriedok.

Článok 25

Alternatívne riešenie sporov

Súd čo najskôr a v ktoromkoľvek štádiu konania priamo alebo v relevantných prípadoch za pomoci ústredných orgánov vyzve účastníkov, aby zvážili, či chcú pristúpiť na mediáciu alebo iný spôsob alternatívneho riešenia sporov, pokiaľ to nie je v rozpore s najlepším záujmom dieťaťa, nevhodné v konkrétnej veci, alebo to nespôsobí neúmerne predĺženie konania.

Článok 26

Právo dieťaťa vyjadriť svoje názory v konaní o návrat

Článok 21 tohto nariadenia sa vzťahuje aj na konanie o návrat podľa Haagskeho dohovoru z roku 1980.

Článok 27

Konanie o návrat dieťaťa

1. Súd nesmie odmietnuť návrat dieťaťa, pokiaľ sa osobe, ktorá o tento návrat žiada, nedala možnosť vyjadriť sa.

2. Súd môže v ktoromkoľvek štádiu konania v súlade s článkom 15 preskúmať, či by sa mal upraviť styk medzi dieťaťom a osobou, ktorá žiada o jeho návrat, pričom zohľadní najlepší záujem dieťaťa.

3. Ak súd zvažuje, že odmietne návrat dieťaťa výlučne na základe článku 13 ods. 1 písm. b) Haagskeho dohovoru z roku 1980, nesmie odmietnuť návrat dieťaťa, ak účastník žiadajúci návrat dieťaťa dostatočne preukáže súdu alebo ak sa súd inak presvedčí, že boli prijaté primerané opatrenia na ochranu dieťaťa po jeho návrate.

4. Na účely odseku 3 tohto článku môže súd komunikovať s príslušnými orgánmi členského štátu, v ktorom malo dieťa obvyklý pobyt bezprostredne pred neoprávneným premiestnením alebo zadržiavaním, a to buď priamo podľa článku 86, alebo prostredníctvom ústredných orgánov.

5. Ak súd nariaďuje návrat dieťaťa môže v relevantných prípadoch prijať predbežné opatrenia vrátane ochranných opatrení podľa článku 15 tohto nariadenia s cieľom ochrániť dieťa pred vážnym nebezpečenstvom uvedeným v článku 13 ods. 1 písm. b) Haagskeho dohovoru z roku 1980, ak preskúmanie a prijatie takýchto opatrení nespôsobí neúmerne predĺženie konania o návrat.

6. Rozhodnutie o nariadení návratu dieťaťa sa môže vyhlásiť za predbežne vykonateľné, bez ohľadu na možnosť podania prípadného opravného prostriedku, ak je návrat dieťaťa pred vydaním rozhodnutia o opravnom prostriedku v jeho najlepšom záujme.

Článok 28

Výkon rozhodnutia o nariadení návratu dieťaťa

1. Orgán príslušný na výkon, na ktorý sa podal návrh na výkon rozhodnutia o nariadení návratu dieťaťa do iného členského štátu, koná o tomto návrhu urýchlene.
2. Ak sa rozhodnutie uvedené v odseku 1 nevykonalo do šiestich týždňov odo dňa začatia vykonávacieho konania, účastník žiadajúci o výkon alebo ústredný orgán členského štátu výkonu majú právo požiadať orgán príslušný na výkon o odôvodnenie omeškania.

Článok 29

Postup po odmietnutí návratu dieťaťa podľa článku 13 ods. 1 písm. b) a článku 13 ods. 2 Haagskeho dohovoru z roku 1980

1. Tento článok sa uplatní, keď sa rozhodnutie o odmietnutí návratu dieťaťa do iného členského štátu zakladá výlučne na článku 13 ods. 1 písm. b) alebo ods. 2 Haagskeho dohovoru z roku 1980.

2. Súd, ktorý vydal rozhodnutie uvedené v odseku 1, vydá bez návrhu osvedčenie na tlačive uvedenom v prílohe I. Osvedčenie sa vyplní a vydá v jazyku rozhodnutia. Osvedčenie sa môže vydať aj v inom úradnom jazyku inštitúcií Európskej únie, ak o to požiada účastník. Týmto nevzniká povinnosť súdu vydávajúceho osvedčenie, aby zabezpečil preklad alebo prepis preložiteľného obsahu políčok voľného textu.

3. Ak v čase, keď súd vydá rozhodnutie uvedené v odseku 1, sa o podstate opatrovníckeho práva už koná na súde v členskom štáte, v ktorom malo dieťa obvyklý pobyt bezprostredne pred neoprávneným premiestnením alebo zadržaním, súd – ak vie o tomto konaní – zašle do jedného mesiaca od dátumu vydania svojho rozhodnutia uvedeného v odseku 1 súdu toho druhého členského štátu buď priamo alebo prostredníctvom ústredných orgánov tieto písomnosti:

a) vyhotovenie rozhodnutia uvedeného v odseku 1;

b) osvedčenie vydané podľa odseku 2 a

c) podľa potreby prepis, súhrn alebo zápisnicu z pojednávania a akékoľvek iné písomnosti, ktoré považuje za relevantné.

4. Súd v členskom štáte, v ktorom malo dieťa obvyklý pobyt bezprostredne pred neoprávneným premiestnením alebo zadržaním, môže v prípade potreby požadovať, aby účastník predložil podľa článku 91 preklad alebo prepis rozhodnutia uvedeného v odseku 1 a akejkoľvek inej písomnosti, ktorá je pripojená k osvedčeniu podľa odseku 3 písm. c) tohto článku.

5. Ak niektorý z účastníkov v iných prípadoch, ako sú uvedené v odseku 3, do troch mesiacov od doručenia rozhodnutia uvedeného v odseku 1 podá návrh na súd v členskom štáte, v ktorom malo dieťa obvyklý pobyt bezprostredne pred neoprávneným premiestnením alebo zadržaním, na účely preskúmania rozhodnutia o podstate opatrovníckeho práva, predloží tento účastník súdu tieto písomnosti:

a) vyhotovenie rozhodnutia uvedeného v odseku 1;

b) osvedčenie vydané podľa odseku 2 a

c) podľa potreby prepis, súhrn alebo zápisnicu z pojednávania na súde, ktorý odmietol návrat dieťaťa.

6. Akékoľvek rozhodnutie o podstate opatrovníckeho práva, ktoré bolo vydané v konaní uvedenom v odsekoch 3 a 5 a z ktorého vyplýva návrat dieťaťa, je vykonateľné v inom členskom štáte podľa kapitoly IV bez ohľadu na rozhodnutie o tom, že sa dieťa nevráti, uvedené v odseku 1.

KAPITOLA IV

UZNÁVANIE A VÝKON

ODDIEL 1

Všeobecné ustanovenia o uznávaní a výkone

Pododdiel 1

Uznávanie

Článok 30

Uznanie rozhodnutia

1. Rozhodnutie vydané v členskom štáte sa uznáva v ostatných členských štátoch bez potreby osobitného konania.
2. Bez toho, aby bol dotknutý odsek 3, sa najmä nevyžaduje osobitné konanie pri aktualizácii záznamov členského štátu o osobnom stave na základe rozhodnutia o rozvode, rozluke alebo anulovaní manželstva, ktoré bolo vydané v inom členskom štáte a proti ktorému už podľa právneho poriadku tohto členského štátu nie je možné podať ďalší opravný prostriedok.
3. Zainteresovaný účastník môže v súlade s postupmi ustanovenými v článkoch 59 až 62 a v relevantných prípadoch v oddiele 5 tejto kapitoly a v kapitole VI navrhnúť vydanie rozhodnutia, že nie sú dôvody na zamietnutie uznania podľa článkov 38 a 39.
4. Miestna príslušnosť súdu, ktorý každý členský štát oznámil Komisii podľa článku 103, sa určí podľa právneho poriadku členského štátu, v ktorom sa začalo konanie podľa odseku 3 tohto článku.
5. Ak sa otázka uznania rozhodnutia vznesie ako predbežná otázka pred súdom členského štátu, tento súd môže v tejto otázke rozhodnúť.

Článok 31

Písomnosti, ktoré sa majú predložiť na uznanie

1. Účastník, ktorý sa chce v jednom členskom štáte dovolávať rozhodnutia vydaného v inom členskom štáte, predloží:
 - a) vyhotovenie rozhodnutia, ktoré spĺňa podmienky potrebné na preukázanie jeho pravosti; a
 - b) príslušné osvedčenie vydané podľa článku 36.
2. Súd alebo príslušný orgán, pred ktorým sa dovoláva rozhodnutia vydaného v inom členskom štáte, môže v prípade potreby požiadať účastníka, ktorý sa tohto rozhodnutia dovoláva, aby v súlade s článkom 91 predložil preklad alebo prepis preložiteľného obsahu políčok voľného textu osvedčenia uvedeného v odseku 1 písm. b) tohto článku.
3. Súd alebo príslušný orgán, pred ktorým sa dovoláva rozhodnutia vydaného v inom členskom štáte, môže požadovať od účastníka, aby v súlade s článkom 91 okrem prekladu alebo prepisu preložiteľného obsahu políčok voľného textu osvedčenia predložil aj preklad alebo prepis rozhodnutia, ak nevie konať bez takéhoto prekladu alebo prepisu.

Článok 32

Absencia písomností

1. Ak sa nepredložia písomnosti uvedené v článku 31 ods. 1, súd alebo príslušný orgán môže určiť lehotu na ich predloženie, prijať rovnocenné písomnosti alebo upustiť od ich predloženia, ak považuje už predložené informácie za postačujúce.
2. Ak súd o to požiada, poskytne sa v súlade s článkom 91 preklad alebo prepis týchto rovnocenných písomností.

Článok 33

Prerušenie konania

Súd, pred ktorým sa dovoľáva rozhodnutia vydaného v inom členskom štáte, môže prerušiť konanie úplne alebo čiastočne, ak:

- a) sa proti uvedenému rozhodnutiu podal riadny opravný prostriedok v členskom štáte pôvodu, alebo
- b) bol podaný návrh na vydanie rozhodnutia, že nie sú dôvody na zamietnutie uznania podľa článkov 38 a 39 alebo na vydanie rozhodnutia, že sa má uznanie zamietnuť na základe niektorého z dôvodov tam uvedených.

Pododdiel 2

Vykonaiteľnosť a výkon

Článok 34

Vykonaiteľné rozhodnutia

1. Rozhodnutie vo veciach rodičovských práv a povinností vydané v členskom štáte a vykonateľné v tomto členskom štáte je vykonateľné v iných členských štátoch bez toho, aby bolo potrebné vyhlásenie jeho vykonateľnosti.
2. Na účely výkonu rozhodnutia, ktorým sa upravuje právo styku, v inom členskom štáte, môže súd pôvodu vyhlásiť rozhodnutie za predbežne vykonateľné bez ohľadu na možnosť podania prípadného opravného prostriedku.

Článok 35

Písomnosti, ktoré sa majú predložiť na účely výkonu

1. Na účely výkonu rozhodnutia vydaného v členskom štáte v inom členskom štáte predloží účastník žiadajúci o výkon príslušnému orgánu výkonu:
 - a) vyhotovenie rozhodnutia, ktoré spĺňa podmienky potrebné na preukázanie jeho pravosti; a
 - b) príslušné osvedčenie vydané podľa článku 36.
2. Na účely výkonu rozhodnutia, ktorým sa nariaďuje predbežné opatrenie vrátane ochranného opatrenia a ktoré bolo vydané v členskom štáte, v inom členskom štáte, predloží účastník žiadajúci o výkon príslušnému orgánu výkonu:
 - a) vyhotovenie rozhodnutia, ktoré spĺňa podmienky potrebné na preukázanie jeho pravosti;
 - b) príslušné osvedčenie vydané podľa článku 36, ktorým sa osvedčuje, že rozhodnutie je vykonateľné v členskom štáte pôvodu a že súd pôvodu:
 - i) má právomoc rozhodovať vo veci samej, alebo
 - ii) nariadil opatrenie v súlade s článkom 27 ods. 5 v spojení s článkom 15 a
 - c) dôkaz o doručení rozhodnutia, ak sa opatrenie nariadilo bez toho, aby bol odporca predvolaný.

3. Orgán príslušný na výkon môže v prípade potreby požiadať účastníka žiadajúceho o výkon, aby v súlade s článkom 91 predložil preklad alebo prepis preložiteľného obsahu políčok voľného textu osvedčenia, v ktorom sa uvádza povinnosť, ktorá sa má vykonať.

4. Orgán príslušný na výkon môže požadovať od účastníka žiadajúceho o výkon, aby v súlade s článkom 91 predložil preklad alebo prepis rozhodnutia, ak nevie konať bez uvedeného prekladu alebo prepisu.

Pododdiel 3

Osvedčenie

Článok 36

Vydanie osvedčenia

1. Súd členského štátu pôvodu oznámený Komisii podľa článku 103 na návrh účastníka vydá osvedčenie o:
 - a) rozhodnutí v manželských veciach na tlačive uvedenom v prílohe II;
 - b) rozhodnutí vo veciach rodičovských práv a povinností na tlačive uvedenom v prílohe III;
 - c) rozhodnutí o nariadení návratu dieťaťa uvedené v článku 2 ods. 1 písm. a), a podľa okolností o predbežných opatreniach vrátane ochranných opatrení vydaných podľa článku 27 ods. 5 spolu s rozhodnutím, na tlačive uvedenom v prílohe IV.
2. Osvedčenie sa vyplní a vydá v jazyku rozhodnutia. Osvedčenie sa môže vydať aj v inom úradnom jazyku inštitúcií Európskej únie, ak o to požiada účastník. Týmto nevzniká povinnosť súdu vydávajúceho osvedčenie, aby zabezpečil preklad alebo prepis preložiteľného obsahu políčok voľného textu.
3. Proti vydaniu osvedčenia nie je prípustný žiadny opravný prostriedok.

Článok 37

Oprava osvedčenia

1. Súd členského štátu pôvodu oznámený Komisii podľa článku 103 na návrh opraví a aj bez návrhu môže opraviť osvedčenie, ak z dôvodu vecnej chyby alebo opomenutia existuje rozpor medzi rozhodnutím, ktoré sa má vykonať, a osvedčením.
2. Postup pri oprave osvedčenia sa spravuje právnym poriadkom členského štátu pôvodu.

Pododdiel 4

Zamietnutie uznania a zamietnutie výkonu

Článok 38

Dôvody na zamietnutie uznania rozhodnutí v manželských veciach

Uznanie rozhodnutia o rozvode, rozluke alebo anulovaní manželstva sa zamietne:

- a) ak je uznanie v zjavnom rozpore s verejným poriadkom členského štátu, v ktorom sa dovoľáva uznanie;
- b) v prípade, že bolo vydané v konaní v neprítomnosti odporcu, ak sa mu nedoručila písomnosť, ktorou sa začalo konanie, alebo rovnocenná písomnosť v dostatočnom čase a takým spôsobom, aby si mohol zabezpečiť obhajobu, okrem prípadu, že sa zistí, že odporca prijal rozhodnutie bez výhrad;

- c) ak je nezlučiteľné s rozhodnutím vydaným v konaní medzi rovnakými účastníkmi v členskom štáte, v ktorom sa dovoľáva uznanie, alebo
- d) ak je nezlučiteľné so skorším rozhodnutím vydaným v inom členskom štáte alebo v nečlenskom štáte medzi rovnakými účastníkmi, za predpokladu, že skoršie rozhodnutie je možné uznať v členskom štáte, v ktorom sa dovoľáva uznanie.

Článok 39

Dôvody na zamietnutie uznania rozhodnutí vo veciach rodičovských práv a povinností

1. Uznanie rozhodnutia vo veciach rodičovských práv a povinností sa zamietne:
 - a) ak by uznanie bolo s prihliadnutím na najlepší záujem dieťaťa v zjavnom rozpore s verejným poriadkom členského štátu, v ktorom sa dovoľáva uznanie;
 - b) v prípade, že bolo vydané v neprítomnosti, ak sa osobe, ktorá sa nezúčastnila konania, nedoručila písomnosť, ktorou sa začalo konanie, alebo rovnocenná písomnosť v dostatočnom časovom predstihu a takým spôsobom, aby si mohla zabezpečiť obhajobu, okrem prípadu, že sa zistí, že táto osoba prijala rozhodnutie bez výhrad;
 - c) na návrh osoby, ktorá tvrdí, že rozhodnutie zasahuje do jej rodičovských práv a povinností, ak bolo takéto rozhodnutie vydané bez toho, aby táto osoba mala možnosť vyjadriť sa;
 - d) ak a v takom rozsahu, v akom je nezlučiteľné s neskorším rozhodnutím týkajúcim sa rodičovských práv a povinností vydaným v členskom štáte, v ktorom sa dovoľáva uznanie;
 - e) ak a v takom rozsahu, v akom je nezlučiteľné s neskorším rozhodnutím týkajúcim sa rodičovských práv a povinností a vydaným v inom členskom štáte alebo v nečlenskom štáte obvyklého pobytu dieťaťa za predpokladu, že neskoršie rozhodnutie je možné uznať v členskom štáte, v ktorom sa dovoľáva uznanie, alebo
 - f) ak sa nedodržel postup ustanovený v článku 82
2. Uznanie rozhodnutia vo veciach rodičovských práv a povinností možno zamietnuť, ak bolo vydané bez toho, aby sa dieťaťu, ktoré je schopné sformulovať svoje názory, poskytla možnosť ich vyjadriť v súlade s článkom 21, okrem týchto prípadov:
 - a) konanie sa týkalo len majetku dieťaťa a vzhľadom na predmet konania nebolo treba dieťaťu poskytnúť možnosť vyjadriť sa, alebo
 - b) existovali závažné dôvody, najmä v naliehavej veci.

Článok 40

Postup pri zamietnutí uznania

1. Postupy stanovené v článkoch 59 až 62 a podľa okolností veci v oddiele 5 tejto kapitoly a v kapitole VI sa primerane uplatňujú na žiadosť o zamietnutie uznania.
2. Miestna príslušnosť súdu, ktorý každý členský štát oznámil Komisii podľa článku 103, sa určí podľa právneho poriadku členského štátu, v ktorom sa začalo konanie o zamietnutie uznania.

Článok 41

Dôvody na zamietnutie výkonu rozhodnutí vo veciach rodičovských práv a povinností

Bez toho, aby bol dotknutý článok 56 ods. 6, sa výkon rozhodnutia vo veciach rodičovských práv a povinností zamietne, ak sa zistí, že existuje niektorý z dôvodov na zamietnutie uznania uvedených v článku 39.

ODDIEL 2

Uznávanie a výkon niektorých privilegovaných rozhodnutí

Článok 42

Rozsah pôsobnosti

1. Tento oddiel sa vzťahuje na nasledujúce rozhodnutia pod podmienkou, že boli osvedčené v členskom štáte pôvodu v súlade s článkom 47:

- a) rozhodnutia, v rozsahu, v ktorom sa nimi upravuje právo styku a
- b) rozhodnutia podľa článku 29 ods. 6, z ktorých vyplýva povinnosť návratu dieťaťa.

2. Tento oddiel nebráni účastníkovi, aby žiadal o uznanie a výkon rozhodnutia podľa odseku 1 v súlade s ustanoveniami o uznávaní a výkone uvedenými v oddiele 1 tejto kapitoly.

Pododdiel 1

Uznávanie

Článok 43

Uznanie

1. Rozhodnutie uvedené v článku 42 ods. 1 vydané v členskom štáte sa uznáva v ostatných členských štátoch bez potreby osobitného konania a bez možnosti namietat proti jeho uznaniu, okrem prípadov a v takom rozsahu, v akom je rozhodnutie nezlučiteľné s rozhodnutím uvedeným v článku 50.

2. Účastník, ktorý sa chce v jednom členskom štáte dovolávať rozhodnutia podľa článku 42 ods. 1 vydaného v inom členskom štáte, predloží:

- a) vyhotovenie rozhodnutia, ktoré spĺňa podmienky potrebné na preukázanie jeho pravosti; a
 - b) príslušné osvedčenie vydané podľa článku 47.
3. Článok 31 ods. 2 a 3 sa uplatňuje primerane.

Článok 44

Prerušenie konania

Príslušný orgán, pred ktorým sa dovoláva rozhodnutia podľa článku 42 ods. 1 vydané v inom členskom štáte, môže prerušiť konanie úplne alebo čiastočne v týchto prípadoch:

- a) bol podaný návrh z dôvodu nezlučiteľnosti uvedeného rozhodnutia s rozhodnutím podľa článku 50, alebo
- b) osoba, voči ktorej sa o výkon žiada, v súlade s článkom 48 podala návrh na zrušenie osvedčenia vydaného podľa článku 47.

Pododdiel 2

Vykonateľnosť a výkon

Článok 45

Vykonateľné rozhodnutia

1. Rozhodnutie podľa článku 42 ods. 1 vydané a vykonateľné v členskom štáte je vykonateľné podľa tohto oddielu v iných členských štátoch bez toho, aby bolo potrebné vyhlásenie jeho vykonateľnosti.
2. Na účely výkonu rozhodnutia podľa článku 42 ods. 1 písm. a) v inom členskom štáte môžu súdy členského štátu pôvodu rozhodnutiu priznať predbežnú vykonateľnosť bez ohľadu na možnosť podania prípadného opravného prostriedku.

Článok 46

Písomnosti, ktoré sa majú predložiť na účely výkonu

1. Na účely výkonu rozhodnutia podľa článku 42 ods. 1 vydaného v členskom štáte, v inom členskom štáte, predloží účastník žiadajúci o výkon príslušnému orgánu výkonu:
 - a) vyhotovenie rozhodnutia, ktoré spĺňa podmienky potrebné na preukázanie jeho pravosti; a
 - b) príslušné osvedčenie vydané podľa článku 47.
2. Na účely výkonu rozhodnutia podľa článku 42 ods. 1 písm. a) vydaného v členskom štáte, v inom členskom štáte, môže orgán príslušný na výkon v prípade potreby požiadať navrhovateľa, aby v súlade s článkom 91 predložil preklad alebo prepis preložiteľného obsahu políčok voľného textu osvedčenia, v ktorom sa uvádza povinnosť, ktorá sa má vykonať.
3. Na účely výkonu rozhodnutia podľa článku 42 ods. 1 vydaného v členskom štáte, v inom členskom štáte, môže orgán príslušný na výkon požadovať od navrhovateľa, aby v súlade s článkom 91 predložil preklad alebo prepis rozhodnutia, ak nevie konať bez uvedeného prekladu alebo prepisu.

Pododdiel 3

Osvedčenie o privilegovaných rozhodnutiach

Článok 47

Vydanie osvedčenia

1. Súd, ktorý vydal rozhodnutie uvedené v článku 42 ods. 1 vydá na návrh účastníka osvedčenie o:
 - a) rozhodnutí, ktorým sa upravuje právo styku, a to na tlačive uvedenom v prílohe V;
 - b) rozhodnutí o podstate opatrovníckeho práva, z ktorého vyplýva návrat dieťaťa, vydanom v súlade s článkom 29 ods. 6, a to na tlačive uvedenom v prílohe VI.
2. Osvedčenie sa vyplní a vydá v jazyku rozhodnutia. Osvedčenie sa môže vydať aj v inom úradnom jazyku inštitúcií Európskej únie, ak o to požiada účastník. Týmto nevzniká povinnosť súdu vydávajúceho osvedčenie, aby zabezpečil preklad alebo prepis preložiteľného obsahu políčok voľného textu.
3. Súd vydá osvedčenie, iba ak sú splnené tieto podmienky:
 - a) všetkým účastníkom sa dala možnosť vyjadriť sa;

- b) dieťaťu sa dala možnosť vyjadriť svoje názory v súlade s článkom 21;
- c) v prípade, že bolo rozhodnutie vydané v neprítomnosti, ak:
- (i) sa osobe, ktorá sa nezúčastnila konania, doručila písomnosť, ktorou sa začalo konanie alebo rovnocenná písomnosť v dostatočnom časovom predstihu a takým spôsobom, aby si mohla zabezpečiť obhajobu, alebo
 - (ii) osoba, ktorá sa nezúčastnila konania, prijala rozhodnutie bez výhrad.
4. Bez toho, aby bol dotknutý odsek 3 tohto článku sa osvedčenie o rozhodnutí uvedenom v článku 42 ods. 1 písm. b) vydá len vtedy, ak súd pri vydaní svojho rozhodnutia zohľadnil dôvody a dôkazy, na ktorých je založené predchádzajúce rozhodnutie vydané v inom členskom štáte podľa článku 13 ods. 1 písm. b) alebo článku 13 ods. 2 Haagskeho dohovoru z roku 1980.
5. Osvedčenie má právne účinky len v medziach vykonateľnosti rozhodnutia.
6. Proti vydaniu osvedčenia nie sú prípustné iné opravné prostriedky, ako sú uvedené v článku 48.

Článok 48

Oprava a zrušenie osvedčenia

1. Súd členského štátu pôvodu, oznámený Komisii podľa článku 103, na návrh opraví a aj bez návrhu môže opraviť osvedčenie, ak z dôvodu vecnej chyby alebo opomenutia existuje rozpor medzi rozhodnutím a osvedčením.
2. Súd uvedený v odseku 1 tohto článku na návrh alebo bez návrhu zruší osvedčenie, ak so zreteľom na požiadavky stanovené v článku 47 nemalo byť vydané. Článok 49 sa uplatňuje primerane.
3. Postup pri oprave alebo zrušení osvedčenia, vrátane opravných prostriedkov, sa spravuje právnym poriadkom členského štátu pôvodu.

Článok 49

Osvedčenie o nevykonateľnosti alebo o obmedzenej vykonateľnosti

1. Keď a v rozsahu, v ktorom vykonateľnosť rozhodnutia osvedčeného v súlade s článkom 47 zanikla alebo bola pozastavená či obmedzená, na základe návrhu predloženého kedykoľvek súdu členského štátu pôvodu oznámenému Komisii podľa článku 103 sa vydá osvedčenie o nevykonateľnosti alebo obmedzenej vykonateľnosti na vzorovom tlačive uvedenom v prílohe VII.
2. Osvedčenie sa vyplní a vydá v jazyku rozhodnutia. Osvedčenie sa môže vydať aj v inom úradnom jazyku inštitúcií Európskej únie, ak o to požiada účastník. Týmto nevzniká povinnosť súdu vydávajúceho osvedčenie, aby zabezpečil preklad alebo prepis preložiteľného obsahu políčok voľného textu.

Pododdiel 4

Zamietnutie uznania a zamietnutie výkonu

Článok 50

Nezlučiteľné rozhodnutia

Uznanie a výkon rozhodnutia uvedeného v článku 42 ods. 1 sa zamietne, ak a v takom rozsahu, v akom je nezlučiteľné s neskorším rozhodnutím týkajúcim sa rodičovských práv a povinností vo vzťahu k tomu istému dieťaťu, ktoré bolo vydané:

- a) v členskom štáte, v ktorom sa dovoľáva uznania, alebo

- b) v inom členskom štáte alebo v nečlenskom štáte obvyklého pobytu dieťaťa za predpokladu, že neskoršie rozhodnutie je možné uznať v členskom štáte, v ktorom sa dovoľáva uznania.

ODDIEL 3

Spoločné ustanovenia o výkone

Pododdiel 1

V ý k o n

Článok 51

Vykonávacie konanie

1. Pokiaľ nie je v tomto oddiele ustanovené inak, postup pri výkone rozhodnutí vydaných v inom členskom štáte sa spravuje právnym poriadkom členského štátu výkonu. Bez toho, aby boli dotknuté články 41, 50, 56 a 57, rozhodnutie vydané v niektorom členskom štáte, ktoré je vykonateľné v členskom štáte pôvodu, sa v členskom štáte výkonu vykoná za tých istých podmienok ako rozhodnutie vydané v tomto členskom štáte.

2. Účastník, ktorý žiada o výkon rozhodnutia vydaného v inom členskom štáte, nemusí mať poštovú adresu v členskom štáte výkonu. Tento účastník musí mať splnomocneného zástupcu v členskom štáte výkonu iba vtedy, keď je ustanovenie takéhoto zástupcu povinné podľa právneho poriadku členského štátu výkonu bez ohľadu na štátnu príslušnosť účastníkov.

Článok 52

Orgány príslušné na výkon

Návrh na výkon rozhodnutia sa podáva orgánu príslušnému na výkon podľa právneho poriadku členského štátu výkonu v zmysle oznámenia, ktoré zaslal daný členský štát Komisii podľa článku 103.

Článok 53

Čiastočný výkon

1. Účastník žiadajúci o výkon rozhodnutia môže požiadať o čiastočný výkon rozhodnutia.
2. Ak sa rozhodnutie týka viacerých vecí a výkon bol zamietnutý v jednej alebo viacerých z nich, výkon je napriek tomu možný v častiach rozhodnutia, ktoré nie sú zamietnutím dotknuté.
3. Odseky 1 a 2 tohto článku nemožno použiť na výkon rozhodnutia, ktorým sa nariaďuje návrat dieťaťa bez toho, bez toho, že sa zároveň nevykonajú predbežné opatrenia vrátane ochranných opatrení prijaté s cieľom ochrániť dieťa pred vážnym nebezpečenstvom uvedeným v článku 13 ods. 1 písm. b) Haagskeho dohovoru z roku 1980.

Článok 54

Opatrenia na výkon práva styku

1. Orgány príslušné na výkon alebo súdy členského štátu výkonu môžu prijímať opatrenia na zabezpečenie výkonu práva styku, ak sa v rozhodnutí vydanom súdmi členského štátu, ktoré mali právomoc rozhodnúť vo veci samej, neprijali potrebné opatrenia alebo prijaté opatrenia nie sú dostatočné, za predpokladu, že sa zachovávajú zásadné prvky uvedeného rozhodnutia.
2. Opatrenia prijaté podľa odseku 1 zaniknú na základe neskoršieho rozhodnutia súdov členského štátu, ktoré majú právomoc rozhodnúť vo veci samej.

Článok 55

Doručenie osvedčenia a rozhodnutia

1. Ak sa žiada o výkon rozhodnutia vydaného v inom členskom štáte, doručí sa príslušné osvedčenie vydané podľa článkov 36 alebo 47 osobe, voči ktorej sa výkon žiada, pred prvým opatrením v rámci výkonu rozhodnutia. K osvedčeniu sa pripojí rozhodnutie, ak už nebolo doručené danej osobe, a podľa okolností aj podrobnosti o opatreniach uvedených v článku 54 ods. 1.

2. Ak je potrebné zabezpečiť doručenie v inom členskom štáte než je členský štát pôvodu, osoba, voči ktorej sa o výkon žiada, môže požiadať o preklad alebo prepis:

a) rozhodnutia, a to na účely napadnutia jeho výkonu;

b) podľa potreby preložiteľného obsahu políčok voľného textu osvedčenia vydaného podľa článku 47;

ak nie sú v jazyku, ktorému uvedená osoba rozumie, alebo k ním nie je pripojený preklad či prepis do takého jazyka, alebo ak nie sú v úradnom jazyku členského štátu, v ktorom má obvyklý pobyt alebo, ak je v danom členskom štáte viacero úradných jazykov, v úradnom jazyku alebo jednom z úradných jazykov miesta, kde má obvyklý pobyt.

3. Ak sa žiada preklad alebo prepis podľa odseku 2, nesmú sa prijať žiadne iné opatrenia v rámci výkonu rozhodnutia než ochranné opatrenia, kým sa osobe, voči ktorej sa o výkon žiada, neposkytne uvedený preklad alebo prepis.

4. Odseky 2 a 3 sa neuplatňujú v rozsahu v akom sa rozhodnutie, a prípadne aj osvedčenie uvedené v odseku 1, už doručili osobe, voči ktorej sa o výkon žiada, v súlade s požiadavkami na preklad alebo prepis uvedenými v odseku 2.

Pododdiel 2

Prerušenie vykonávacieho konania a zamietnutie výkonu

Článok 56

Prerušenie a zamietnutie

1. Orgán príslušný na výkon alebo súd v členskom štáte výkonu bez návrhu alebo na návrh osoby, voči ktorej sa o výkon žiada, alebo – ak to umožňuje vnútroštátne právo – na návrh dotknutého dieťaťa, preruší vykonávacie konanie, ak bola vykonateľnosť rozhodnutia pozastavená v členskom štáte pôvodu.

2. Orgán príslušný na výkon alebo súd v členskom štáte výkonu môže na návrh osoby, voči ktorej sa o výkon žiada, alebo – ak to umožňuje vnútroštátne právo – na návrh dotknutého dieťaťa, prerušiť vykonávacie konanie úplne alebo čiastočne z jedného z týchto dôvodov:

a) proti rozhodnutiu sa podal riadny opravný prostriedok v členskom štáte pôvodu;

b) lehota na podanie riadneho opravného prostriedku uvedeného v písmene a) ešte neuplynula,

c) bol podaný návrh na zamietnutie výkonu rozhodnutia na základe článku 41, 50 alebo 57,

d) osoba, voči ktorej sa o výkon žiada, v súlade s článkom 48 podala návrh na zrušenie osvedčenia vydaného podľa článku 47.

3. Ak orgán príslušný na výkon alebo súd prerušil vykonávacie konanie z dôvodu uvedeného v odseku 2 písm. b), môže určiť lehotu, v rámci ktorej sa má opravný prostriedok podať.

4. Orgán príslušný na výkon alebo súd môžu vo výnimočných prípadoch na návrh osoby, voči ktorej sa o výkon žiada, alebo – ak to umožňuje vnútroštátne právo – na návrh dotknutého dieťaťa alebo akéhokoľvek zainteresovaného účastníka, ktorý koná v najlepšom záujme dieťaťa, prerušiť vykonávacie konanie, ak by bolo dieťa výkonom vystavené vážnemu riziku fyzickej alebo psychickej ujmy z dôvodu dočasných prekážok, ktoré sa vyskytli po vydaní rozhodnutia, alebo z dôvodu akejkolvek významnej zmeny okolností.

Vo výkone rozhodnutia sa pokračuje hneď, ako vážne riziko fyzickej alebo psychickej ujmy pominie.

5. V prípadoch uvedených v odseku 4 pred zamietnutím výkonu rozhodnutia podľa odseku 6 orgán príslušný na výkon alebo súd prijímú všetky náležité kroky v súlade s vnútroštátnym právom a vnútroštátnymi postupmi a s najlepším záujmom dieťaťa na to, aby mohlo dôjsť k výkonu rozhodnutia.

6. Ak je vážne riziko uvedené v odseku 4 trvalej povahy, orgán príslušný na výkon alebo súd môže výkon rozhodnutia na návrh zamietnuť.

Článok 57

Dôvody na prerušenie alebo zamietnutie výkonu podľa vnútroštátneho práva

Dôvody na prerušenie alebo zamietnutie výkonu podľa právneho poriadku členského štátu výkonu sa uplatnia, pokiaľ nie sú nezlučiteľné s uplatnením článkov 41, 50 a 56.

Článok 58

Právomoc orgánov alebo súdov príslušných zamietnuť výkon rozhodnutia

1. Návrh na zamietnutie výkonu rozhodnutia na základe článku 39 sa podáva súdu v zmysle oznámenia, ktoré zaslal každý členský štát Komisii podľa článku 103. Návrh na zamietnutie výkonu rozhodnutia na základe iných dôvodov, ktoré sú stanovené alebo sa povoľujú v tomto nariadení, sa podáva orgánu alebo súdu v zmysle oznámenia, ktoré zaslal každý členský štát Komisii podľa článku 103.

2. Miestna príslušnosť orgánu alebo súdu, ktorý každý členský štát oznámil Komisii podľa článku 103, sa určí podľa právneho poriadku členského štátu, v ktorom sa začalo konanie podľa odseku 1 tohto článku.

Článok 59

Návrh na zamietnutie výkonu

1. Pokiaľ sa na postup pri podávaní návrhu na zamietnutie výkonu rozhodnutia nevzťahuje toto nariadenie, spravuje sa právnym poriadkom členského štátu výkonu.

2. Navrhovateľ predkladá orgánu príslušnému na výkon alebo súdu vyhotovenie rozhodnutia a podľa okolností a ak je to možné, príslušné osvedčenie vydané podľa článku 36 alebo 47.

3. Orgán príslušný na výkon alebo súd môže v prípade potreby požiadať navrhovateľa, aby v súlade s článkom 91 predložil preklad alebo prepis preložiteľného obsahu políčok voľného textu príslušného osvedčenia vydaného podľa článku 36 alebo 47, v ktorom sa uvádza povinnosť, ktorá sa má vykonať.

4. Orgán príslušný na výkon alebo súd môže požadovať od navrhovateľa, aby v súlade s článkom 91 predložil takýto preklad alebo prepis rozhodnutia, ak nevie konať bez uvedeného prekladu alebo prepisu.

5. Orgán príslušný na výkon alebo súd môže upustiť od predloženia písomností uvedených v odseku 2, ak:

a) ich už má, alebo

b) ak dospeje k názoru, že nie je spravodlivé žiadať ich predloženie od navrhovateľa.

V prípade uvedenom v písmene b) prvého pododseku môže orgán príslušný na výkon alebo súd požiadať druhého účastníka, aby predložil tieto písomnosti.

6. Účastník, ktorý žiada o zamietnutie výkonu rozhodnutia vydaného v inom členskom štáte, nemusí mať poštovú adresu v členskom štáte výkonu. Tento účastník musí mať splnomocneného zástupcu v členskom štáte výkonu iba vtedy, keď je ustanovenie takéhoto zástupcu povinné podľa právneho poriadku členského štátu výkonu bez ohľadu na štátnu príslušnosť účastníkov.

Článok 60

Zrýchlené konania

Orgán príslušný na výkon alebo súd konajú o návrhu na zamietnutie výkonu bez zbytočného odkladu.

Článok 61

Opravný prostriedok

1. Proti rozhodnutiu o návrhu na zamietnutie výkonu rozhodnutia môže podať opravný prostriedok každý z účastníkov.
2. Opravný prostriedok sa podáva orgánu alebo súdu, ktorý členský štát výkonu oznámil Komisii podľa článku 103 ako orgán alebo súd, ktorému sa podáva opravný prostriedok.

Článok 62

Ďalší opravný prostriedok

Rozhodnutie vydané v konaní o opravnom prostriedku možno napadnúť opravným prostriedkom, ak dotknutý členský štát oznámil Komisii podľa článku 103 súdy, na ktoré možno podať ďalší opravný prostriedok.

Článok 63

Prerušenie konania

1. Orgán príslušný na výkon alebo súd, na ktorý sa podal návrh na zamietnutie výkonu rozhodnutia alebo ktorý koná o opravnom prostriedku podanom podľa článku 61 alebo 62, môže prerušiť konanie z jedného z nasledujúcich dôvodov:
 - a) proti rozhodnutiu sa podal riadny opravný prostriedok v členskom štáte pôvodu;
 - b) lehota na podanie riadneho opravného prostriedku uvedeného v písmene a) ešte neuplynula, alebo
 - c) osoba, voči ktorej sa o výkon žiada, v súlade s článkom 48 podala návrh na zrušenie osvedčenia vydaného podľa článku 47.
2. Ak orgán príslušný na výkon alebo súd prerušil konanie z dôvodu uvedeného v odseku 1 písm. b), môže určiť lehotu, v rámci ktorej sa má opravný prostriedok podať.

ODDIEL 4

Verejné listiny a dohody

Článok 64

Rozsah pôsobnosti

Tento oddiel sa vo veciach rozvodu, rozluky a rodičovských práv a povinností uplatňuje na verejné listiny, ktoré boli úradne vyhotovené alebo zaregistrované, a na dohody, ktoré boli zaregistrované, v členskom štáte, ktorý má právomoc podľa kapitoly II.

Článok 65

Uznávanie a výkon verejných listín a dohôd

1. Verejné listiny a dohody o rozluke a rozvode, ktoré majú záväzný právny účinok v členskom štáte pôvodu, sa uznávajú v ostatných členských štátoch bez potreby osobitného konania. Pokiaľ nie je v tomto oddiele ustanovené inak, primerane sa uplatňuje oddiel 1 tejto kapitoly.
2. Verejné listiny a dohody vo veciach rodičovských práv a povinností, ktoré majú záväzný právny účinok a sú vykonateľné v členskom štáte pôvodu, sa uznávajú a vykonávajú v ostatných členských štátoch bez toho, aby bolo potrebné vyhlásenie ich vykonateľnosti. Pokiaľ nie je v tomto oddiele ustanovené inak, primerane sa uplatňujú oddiely 1 a 3 tejto kapitoly.

Článok 66

Osvedčenie

1. Súd alebo príslušný orgán členského štátu pôvodu oznámený Komisii podľa článku 103 na návrh účastníka vydá osvedčenie o verejnej listine alebo dohode:

- a) v manželských veciach na tlačive uvedenom v prílohe VIII;
- b) vo veciach rodičovských práv a povinností na tlačive uvedenom v prílohe IX.

Osvedčenie uvedené v písmene b) obsahuje zhrnutie vymáhateľnej povinnosti obsiahnutej vo verejnej listine alebo v dohode.

2. Osvedčenie možno vydať len vtedy, ak sú splnené tieto podmienky:

- a) členský štát, ktorý poveril verejný orgán alebo iný orgán úradným vyhotovením alebo registráciou verejnej listiny alebo registráciou dohody, mal právomoc podľa kapitoly II; a
- b) verejná listina alebo dohoda má v uvedenom štáte záväzný právny účinok.

3. Bez ohľadu na odsek 2 osvedčenie nie je možné vydať vo veciach rodičovských práv a povinností, ak existuje náznak o tom, že obsah verejnej listiny alebo dohody je proti najlepším záujmom dieťaťa.

4. Osvedčenie sa vyplní v jazyku verejnej listiny alebo dohody. Môže sa vydať aj v inom úradnom jazyku inštitúcií Európskej únie, ak o to požiada účastník. Týmto nevzniká povinnosť súdu alebo príslušného orgánu vydávajúceho osvedčenie, aby predložil preklad alebo prepis preložiteľného obsahu políčok voľného textu.

5. Bez predloženia uvedeného osvedčenia sa verejná listina alebo dohoda v inom členskom štáte neuzná alebo nevykoná.

Článok 67

Oprava a zrušenie osvedčenia

1. Súd alebo príslušný orgán členského štátu pôvodu, oznámený Komisii podľa článku 103, na návrh opraví a aj bez návrhu môže opraviť osvedčenie, ak z dôvodu vecnej chyby alebo opomenutia je rozpor medzi verejnou listinou alebo dohodou a osvedčením.
2. Súd alebo príslušný orgán uvedený v odseku 1 tohto článku na návrh alebo bez návrhu zruší osvedčenie, ak so zreteľom na požiadavky stanovené v článku 66 nemalo byť vydané.
3. Postup pri oprave alebo zrušení osvedčenia, vrátane opravných prostriedkov, sa spravuje právnym poriadkom členského štátu pôvodu.

Článok 68

Dôvody na zamietnutie uznania alebo na zamietnutie výkonu

1. Uznanie verejnej listiny alebo dohody o rozluke alebo rozvode sa odmieta:
 - a) ak je uznanie v zjavnom rozpore s verejným poriadkom členského štátu, v ktorom sa dovoľáva uznanie;
 - b) ak je nezlučiteľné s rozhodnutím, verejnou listinou alebo dohodou medzi rovnakými účastníkmi v členskom štáte, v ktorom sa dovoľáva uznanie, alebo
 - c) ak je nezlučiteľné so skorším rozhodnutím, verejnou listinou alebo dohodou vydanými v inom členskom štáte alebo v nečlenskom štáte medzi rovnakými účastníkmi, za predpokladu, že skoršie rozhodnutie, verejnú listinu alebo dohodu je možné uznať v členskom štáte, v ktorom sa dovoľáva uznanie.
2. Uznanie alebo výkon verejnej listiny alebo dohody vo veciach rodičovských práv a povinností sa zamietne:
 - a) ak by uznanie bolo s prihliadnutím na najlepší záujem dieťaťa v zjavnom rozpore s verejným poriadkom členského štátu, v ktorom sa dovoľáva uznanie;
 - b) na návrh akejkoľvek osoby, ktorá tvrdí, že verejnou listinou alebo dohodou sa porušujú jej rodičovské práva a povinnosti, ak bola verejná listina vyhotovená alebo zaregistrovaná alebo ak bola dohoda uzavretá a zaregistrovaná bez zapojenia tejto osoby;
 - c) ak a v takom rozsahu, v akom je nezlučiteľné s neskorším rozhodnutím, verejnou listinou alebo dohodou vo veciach rodičovských práv a povinností vydanými v členskom štáte, v ktorom sa dovoľáva uznanie alebo žiada o výkon;
 - d) ak a v takom rozsahu, v akom je nezlučiteľné s neskorším rozhodnutím, verejnou listinou alebo dohodou vo veciach rodičovských práv a povinností vydanými v inom členskom štáte alebo v nečlenskom štáte obvyklého pobytu dieťaťa za predpokladu, že neskoršie rozhodnutie, verejnú listinu alebo dohodu je možné uznať v členskom štáte, v ktorom sa dovoľáva uznanie alebo žiada o výkon.
3. Uznanie alebo výkon verejnej listiny alebo dohody vo veciach rodičovských práv a povinností sa môže zamietnuť, ak bola verejná listina úradne vyhotovená alebo zaregistrovaná alebo ak bola dohoda zaregistrovaná bez toho, aby sa dieťaťu, ktoré je schopné sformulovať svoje názory, dala možnosť ich vyjadriť.

ODDIEL 5

Iné ustanovenia

Článok 69

Zákaz skúmania právomoci súdu pôvodu

Právomoc súdu členského štátu pôvodu sa nesmie skúmať. Kritériá, na ktorých sa založila právomoc podľa článkov 3 až 14, sa nesmú skúmať z hľadiska rozporu s verejným poriadkom podľa článku 38 písm. a) a článku 39 písm. a).

Článok 70

Odlišnosti rozhodného práva

Uznanie rozhodnutia v manželských veciach nemožno zamietnuť z dôvodu, že právny poriadok členského štátu, v ktorom sa dovoľáva uznanie, by za rovnakého skutkového stavu nepripúšťal rozvod, rozluke alebo anulovanie manželstva.

Článok 71

Zákaz preskúmania vo veci samej

Za žiadnych okolností sa nesmie rozhodnutie vydané v inom členskom štáte preskúmať z hľadiska rozhodnutia vo veci samej.

Článok 72

Opravný prostriedok v niektorých členských štátoch

V prípade rozhodnutia vydaného v Írsku, na Cypre alebo vo Veľkej Británii sa za riadny opravný prostriedok na účely tejto kapitoly považuje akýkoľvek opravný prostriedok existujúci v členskom štáte pôvodu.

Článok 73

Trovy

Táto kapitola sa vzťahuje aj na určenie výšky trov konania podľa tohto nariadenia a na výkon každého rozhodnutia o takýchto trovách konania.

Článok 74

Právna pomoc

1. Navrhovateľ, ktorému sa v členskom štáte pôvodu poskytla úplná alebo čiastočná bezplatná právna pomoc alebo oslobodenie od platenia trov konania, má v konaní podľa článku 30 ods. 3 a článkov 40 a 59 nárok na poskytnutie najvýhodnejšej právnej pomoci alebo najrozsiahlšieho oslobodenia od platenia nákladov alebo výdavkov podľa právneho poriadku členského štátu výkonu.

2. Navrhovateľ, ktorý bol v členskom štáte pôvodu oslobodený od trov konania v konaní pred správnym orgánom oznámeným Komisii podľa článku 103, má v akomkoľvek konaní uvedenom v článkoch 30 ods. 3, 40 a 59 nárok na poskytnutie právnej pomoci podľa odseku 1 tohto článku. Na tento účel predloží účastník listinu vyhotovenú príslušným orgánom členského štátu pôvodu, ktorá osvedčuje, že účastník spĺňa majetkové podmienky na získanie úplnej alebo čiastočnej právnej pomoci alebo oslobodenie od platenia trov konania.

Článok 75

Záruka, záloha alebo preddavok

Od účastníka, ktorý v jednom členskom štáte žiada o výkon rozhodnutia vydaného v inom členskom štáte, nemožno požadovať zloženie záruky, zálohy alebo preddavku, bez ohľadu na ich označenie, z dôvodu, že je cudzím štátnym príslušníkom alebo nemá obvyklý pobyt v členskom štáte výkonu.

KAPITOLA V

SPOLUPRÁCA VO VECIACH RODIČOVSKÝCH PRÁV A POVINNOSTÍ

Článok 76

Určenie ústredných orgánov

Každý členský štát určí jeden alebo niekoľko ústredných orgánov na pomoc pri uplatňovaní tohto nariadenia vo veciach rodičovských práv a povinností a vymedzí ich územnú alebo funkčnú právomoc. Ak členský štát určil niekoľko ústredných orgánov, písomný styk sa uskutočňuje priamo s príslušným ústredným orgánom. Ak sa podanie zašle nepríslušnému ústrednému orgánu, tento postúpi podanie príslušnému ústrednému orgánu a informuje o tom odosielateľa.

Článok 77

Všeobecné úlohy ústredných orgánov

1. Ústredné orgány poskytujú informácie o vnútroštátnych právnych predpisoch, praxi a službách dostupných vo veciach rodičovských práv a povinností a prijímajú opatrenia, ktoré považujú za náležité na zlepšenie uplatňovania tohto nariadenia.

2. Ústredné orgány navzájom spolupracujú a podporujú spoluprácu medzi príslušnými orgánmi vo svojich členských štátoch na účely dosiahnutia cieľov tohto nariadenia.
3. Na účely odseku 1 a 2 možno využiť Európsku justičnú sieť pre občianske a obchodné veci.

Článok 78

Žiadosti prostredníctvom ústredných orgánov

1. Ústredné orgány na žiadosť ústredného orgánu iného členského štátu spolupracujú v jednotlivých prípadoch na dosiahnutie cieľov tohto nariadenia.
2. Žiadosti podľa tejto kapitoly môžu podávať súdy alebo príslušné orgány. Žiadosti podľa článku 79 písm. c) a g) a článku 80 ods. 1 písm. c) môžu podať aj nositelia rodičovských práv a povinností.
3. S výnimkou naliehavých prípadov a bez toho, aby bol dotknutý článok 86, sa žiadosti podľa tejto kapitoly podávajú ústrednému orgánu členského štátu dožadujúceho súdu alebo príslušného orgánu, alebo obvyklého pobytu žiadateľa.
4. Tento článok nebráni ústredným orgánom alebo príslušným orgánom, aby uzatvárali alebo zachovali v platnosti dohody alebo dojednania s ústrednými orgánmi alebo príslušnými orgánmi jedného alebo viacerých členských štátov, ktoré umožňujú priamu komunikáciu v ich vzájomných vzťahoch.
5. Táto kapitola nebráni žiadnemu nositeľovi rodičovských práv a povinností, aby sa obrátil priamo na súdy iného členského štátu.
6. Žiadne ustanovenie článkov 79 a 80 neukladá ústrednému orgánu povinnosť vykonávať právomoci, ktoré môžu podľa právneho poriadku dožiadaného členského štátu vykonávať len justičné orgány.

Článok 79

Osobitné úlohy dožiadaných ústredných orgánov

Dožiadané ústredné orgány prijímajú priamo alebo prostredníctvom súdov, príslušných inštitúcií alebo iných inštitúcií všetky potrebné kroky s cieľom:

- a) poskytnúť v súlade s vnútroštátnym právom a vnútroštátnymi postupmi pomoc pri zisťovaní miesta pobytu dieťaťa, ak je predpoklad, že by sa dieťa mohlo nachádzať na území dožiadaného členského štátu, a ak sú tieto informácie nevyhnutné na vybavenie návrhu alebo žiadosti podľa tohto nariadenia;
- b) zabezpečiť zhromažďovanie a výmenu informácií relevantných pre konania vo veciach rodičovských práv a povinností podľa článku 80;
- c) poskytovať informácie a pomoc nositeľom rodičovských práv a povinností, ktorí žiadajú uznanie a výkon rozhodnutí na území dožiadaného ústredného orgánu, najmä tých, ktoré sa týkajú práva styku a návratu dieťaťa, v prípade potreby vrátane informácií o tom, ako získať právnu pomoc;
- d) uľahčovať komunikáciu medzi súdmi, príslušnými orgánmi a inými zúčastnenými subjektmi, najmä pri uplatňovaní článku 81;
- e) v prípade potreby uľahčovať komunikáciu medzi súdmi, najmä pri uplatňovaní článkov 12, 13, 15 a 20;
- f) poskytovať informácie a pomoc, ktoré súdy a príslušné orgány potrebujú na účely uplatňovania článku 82; a
- g) uľahčovať dosiahnutie dohody medzi nositeľmi rodičovských práv a povinností mediáciou alebo inými metódami alternatívneho riešenia sporov a uľahčovať cezhraničnú spoluprácu na tento účel.

Článok 80

Spolupráca pri zhromažďovaní a výmene informácií relevantných pre konanie vo veci rodičovských práv a povinností

1. V prípade žiadosti s odôvodnením ústredný orgán členského štátu, v ktorom má alebo malo dieťa obvyklý pobyt alebo v ktorom sa nachádza alebo nachádzalo, priamo alebo prostredníctvom súdov, príslušných orgánov alebo iných subjektov:

a) poskytne, ak je k dispozícii, alebo vypracuje a podá správu:

i) o situácii dieťaťa;

ii) o prebiehajúcich konaniach vo veciach rodičovských práv a povinností viazucich sa k dieťaťu alebo

iii) o prijatých rozhodnutiach vo veciach rodičovských práv a povinností viazucich sa k dieťaťu;

b) poskytne akékoľvek iné informácie týkajúce sa konania vo veci rodičovských práv a povinností v dožadujúcom členskom štáte, najmä o situácii rodiča, príbuzného, alebo inej osoby, ktorá by mohla byť vhodná na starostlivosť o dieťa, ak si to vyžaduje situácia dieťaťa, alebo

c) môže požiadať súd alebo príslušný orgán svojho členského štátu, aby zväzil potrebu prijať opatrenia na ochranu osoby alebo majetku dieťaťa.

2. Vždy, keď je dieťa vystavené vážnemu nebezpečenstvu, súd alebo príslušný orgán, ktorý zvažuje alebo prijal opatrenia na ochranu dieťaťa, ak sa dozvedel, že miesto pobytu dieťaťa sa zmenilo alebo že dieťa sa nachádza v inom členskom štáte, informuje súdy alebo príslušné orgány daného iného členského štátu o nebezpečenstve a opatreniach, ktoré sa prijali alebo zvažujú. Tieto informácie sa môžu zaslať priamo alebo prostredníctvom ústredných orgánov.

3. K žiadostiam uvedeným v odsekoch 1 a 2 a akýmkoľvek ďalším dokumentom sa pripája preklad do úradného jazyka dožiadaného členského štátu, alebo ak je v danom členskom štáte viacero úradných jazykov, do úradného jazyka alebo do jedného z úradných jazykov miesta, kde sa má žiadosť vybaviť, alebo do akéhokoľvek iného jazyka, ktorý dožiadaný členský štát výslovne označil za prijateľný. Členské štáty oznamujú Komisii prijateľnosť jazykov v súlade s článkom 103.

4. Ak tomu nebránia výnimočné okolnosti, informácie uvedené v odseku 1 sa zašlú dožadujúcemu ústrednému orgánu najneskôr do troch mesiacov od doručenia žiadosti.

Článok 81

Výkony rozhodnutí vo veciach rodičovských práv a povinností v inom členskom štáte

1. Súd členského štátu môže požiadať súdy alebo príslušné orgány iného členského štátu, aby poskytli súčinnosť pri uplatňovaní rozhodnutí vo veciach rodičovských práv a povinností vydaných podľa tohto nariadenia, najmä pokiaľ ide o zabezpečenie účinného výkonu práv styku.

2. K žiadosti uvedenej v odseku 1 a akýmkoľvek ďalším dokumentom sa pripája preklad do úradného jazyka dožiadaného členského štátu, alebo ak je v danom členskom štáte viacero úradných jazykov, do úradného jazyka alebo do jedného z úradných jazykov miesta, kde sa má žiadosť vybaviť, alebo do akéhokoľvek iného jazyka, ktorý dožiadaný členský štát výslovne označil za prijateľný. Členské štáty oznamujú Komisii prijateľnosť jazykov v súlade s článkom 103.

Článok 82

Umiestnenie dieťaťa v inom členskom štáte

1. Keď súd alebo príslušný orgán zvažuje umiestnenie dieťaťa do iného členského štátu, musí najprv získať súhlas príslušného orgánu tohto druhého členského štátu. Na tento účel zašle ústredný orgán dožadujúceho členského štátu ústrednému orgánu dožiadaného členského štátu, do ktorého sa má dieťa umiestniť, žiadosť o súhlas, ktorá zahŕňa správu o dieťati a dôvody navrhovaného umiestnenia alebo poskytovania starostlivosti, informácie o akomkoľvek zvažovanom financovaní a akékoľvek iné informácie, ktoré považuje za relevantné, ako napríklad očakávanú dĺžku umiestnenia.

2. Odsek 1 sa nevzťahuje na prípady, keď sa dieťa umiestňuje do starostlivosti rodiča.

Členské štáty môžu rozhodnúť, že ich súhlas podľa odseku 1 sa popri rodičoch nevyžaduje ani na umiestnenie do starostlivosti určitých kategórií blízkych príbuzných na ich území. Tieto kategórie každý členský štát oznámi Komisii podľa článku 103.

3. Ústredný orgán iného členského štátu môže o úzkej väzbe tohto dieťaťa s týmto členským štátom súd alebo príslušný orgán, ktorý zvažuje umiestnenie dieťaťa. Tým nie sú dotknuté vnútroštátne právo a vnútroštátne postupy členského štátu, ktorý zvažuje umiestnenie do starostlivosti.

4. K žiadosti a akýmkoľvek ďalším dokumentom uvedeným v odseku 1 sa pripája preklad do úradného jazyka dožiadaného členského štátu, alebo ak je v danom členskom štáte viacero úradných jazykov, do úradného jazyka alebo do jedného z úradných jazykov miesta, kde sa má žiadosť vybaviť, alebo do akéhokoľvek iného jazyka, ktorý dožiadaný členský štát výslovne označil za prijateľný. Členské štáty oznamujú Komisii prijateľnosť jazykov v súlade s článkom 103.

5. Dožadujúci členský štát nariadi alebo zariadi umiestnenie podľa odseku 1 až po tom, čo príslušný orgán dožiadaného členského štátu s takýmto umiestnením vyjadril súhlas.

6. Ak tomu nebránia výnimočné okolnosti, rozhodnutie o udelení alebo zamietnutí súhlasu sa zašle dožadujúcemu ústrednému orgánu najneskôr do troch mesiacov od doručenia žiadosti.

7. Postup na získanie súhlasu sa spravuje vnútroštátnym právom dožiadaného členského štátu.

8. Tento článok nebráni ústredným orgánom alebo príslušným orgánom, aby uzatvárali alebo zachovali v platnosti dohody alebo dojednania s ústrednými orgánmi alebo príslušnými orgánmi jedného alebo viacerých členských štátov, ktorými sa v ich vzájomných vzťahoch zjednodušuje konzultačný postup na získanie súhlasu.

Článok 83

Náklady ústredných orgánov

1. Ústredné orgány poskytujú pomoc podľa tohto nariadenia bezplatne.
2. Každý ústredný orgán znáša vlastné náklady pri uplatňovaní tohto nariadenia.

Článok 84

Zasadnutia ústredných orgánov

1. Na účely uľahčenia uplatňovania tohto nariadenia sa ústredné orgány pravidelne schádzajú.
2. Zasadnutia ústredných orgánov zvoláva najmä Komisia v rámci Európskej justičnej siete pre občianske a obchodné veci podľa rozhodnutia 2001/470/ES.

KAPITOLA VI

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 85

Rozsah pôsobnosti

Táto kapitola sa vzťahuje na vybavovanie žiadostí a návrhov podľa kapitol III až V.

Článok 86

Spolupráca a komunikácia medzi súdmi

1. Na účely tohto nariadenia môžu súdy medzi sebou priamo komunikovať alebo navzájom od seba požadovať informácie, a to za predpokladu, že táto komunikácia rešpektuje procesné práva účastníkov konaní, ako aj dôverný charakter informácií.
2. Spolupráca uvedená v odseku 1 sa môže uskutočniť akýmkoľvek spôsobom, ktorý súd považuje za vhodný. Môže sa to týkať najmä:
 - a) komunikácie na účely článkov 12 a 13;
 - b) informácií podľa článku 15;
 - c) informácií o prebiehajúcich konaniach na účely článku 20;
 - d) komunikácie na účely kapitol III až V.

Článok 87

Získavanie a zasielanie informácií

1. Dožiadaný ústredný orgán zašle akýkoľvek návrh, žiadosť alebo informácie, ktoré sú v nich uvedené, vo veciach rodičovských práv a povinností alebo medzinárodného únosu detí podľa tohto nariadenia podľa okolností súdu alebo príslušnému orgánu vo svojom členskom štáte alebo sprostredkovateľovi v súlade s vnútroštátnym právom a vnútroštátnymi postupmi.
2. Ktorýkoľvek sprostredkovateľ, súd alebo príslušný orgán, ktorému boli podľa tohto nariadenia zaslané informácie uvedené v odseku 1, ich môže využiť len na účely tohto nariadenia.
3. Sprostredkovateľ, súd alebo príslušný orgán, ktorý má v držbe alebo je v dožiadanom členskom štáte príslušný získať informácie potrebné na vybavenie žiadosti alebo návrhu podľa tohto nariadenia, poskytne tieto informácie dožiadanému ústrednému orgánu na jeho žiadosť, ak k týmto informáciám nemá dožiadaný ústredný orgán priamy prístup.
4. Dožiadaný ústredný orgán informácie získané podľa tohto článku zašle podľa potreby dožadujúcemu ústrednému orgánu v súlade s vnútroštátnym právom a vnútroštátnymi postupmi.

Článok 88

Informovanie dotknutej osoby

Ak existuje riziko, že oznámenie môže ovplyvniť faktické vybavenie žiadosti alebo návrhu podľa tohto nariadenia a ku ktorým sa uskutočnil prenos informácií, povinnosť informovať dotknutú osobu podľa článku 14 ods. 1 až 4 nariadenia (EÚ) 2016/679 sa môže odložiť do vybavenia žiadosti alebo návrhu.

Článok 89

Neposkytovanie informácií

1. Ústredný orgán, súd alebo príslušný orgán neposkytne ani nepotvrdí informácie získané alebo zaslané na účely kapitol III až VI, ak dospeje k záveru, že by to mohlo ohroziť zdravie, bezpečnosť alebo slobodu dieťaťa alebo inej osoby.

2. Takýto záver urobený v jednom členskom štáte zohľadnia ústredné orgány, súdy a príslušné orgány v ostatných členských štátoch, a to najmä v prípadoch domáceho násilia.

3. Žiadne ustanovenie tohto článku nebráni v získavaní a zasielaní informácií ústrednými orgánmi, súdmi alebo príslušnými orgánmi a medzi nimi, pokiaľ je potrebné na plnenie povinností podľa kapitol III až VI.

Článok 90

Vyššie overenie alebo podobné formálne náležitosti

V kontexte tohto nariadenia sa nevyžaduje vyššie overenie, ani splnenie inej podobnej formálnej náležitosti.

Článok 91

Jazyky

1. Bez toho, aby bol dotknutý článok 55 ods. 2 písm. a), ak sa na základe tohto nariadenia vyžaduje preklad alebo prepis, takýto preklad alebo prepis by mal byť urobený do úradného jazyka dotknutého členského štátu, alebo ak je v danom členskom štáte viacero úradných jazykov, do úradného jazyka alebo do jedného z úradných jazykov súdnych konaní v mieste, kde sa dovoľáva rozhodnutia vydaného v inom členskom štáte alebo kde bol podaný návrh v súlade s právnym poriadkom daného členského štátu.

2. Preklady alebo prepisy preložiteľného obsahu políčok voľného textu osvedčení uvedených v článkoch 29, 36, 49 a 66 môžu byť urobené do ktoréhokoľvek iného úradného jazyka alebo jazykov inštitúcií Európskej únie, ktorých prijateľnosť dotknutý členský štát oznámil v súlade s článkom 103.

3. Členské štáty oznámia Komisii úradný jazyk alebo jazyky inštitúcií Európskej únie, iné ako svoj vlastný, ktoré sú prijateľné na komunikáciu s ich ústrednými orgánmi.

4. Každý preklad vyžadovaný na účely kapitol III a IV musí vyhotoviť osoba s kvalifikáciou na vyhotovovanie prekladov v niektorom z členských štátov.

KAPITOLA VII

DELEGOVANÉ AKTY

Článok 92

Zmeny príloh

Komisia je splnomocnená prijať delegované akty v súlade s článkom 93, pokiaľ ide o zmenu príloh I až IX z dôvodu ich aktualizácie alebo vykonania technických zmien v uvedených prílohách.

Článok 93

Vykonávanie delegovania právomoci

1. Komisii sa udeľuje právomoc prijímať delegované akty za podmienok stanovených v tomto článku.
2. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 92 sa Komisii udeľuje na neurčité obdobie od 22. júla 2019.
3. Delegovanie právomoci uvedené v článku 92 môže Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci, ktoré sa v ňom uvádza. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v Úradnom vestníku Európskej únie alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.

4. Komisia pred prijatím delegovaného aktu konzultuje s odborníkmi určenými jednotlivými členskými štátmi v súlade so zásadami stanovenými v Medziinštitucionálnej dohode z 13. apríla 2016 o lepšej tvorbe práva.
5. Komisia oznamuje delegovaný akt hneď po prijatí Rade.
6. Delegovaný akt prijatý podľa článku 92 nadobúda účinnosť, len ak Rada proti nemu nevzniesla námietku v lehote dvoch mesiacov odo dňa oznámenia uvedeného aktu Rade alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Rada informovala Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Rady sa táto lehota predĺži o dva mesiace.
7. Európsky parlament musí byť informovaný o prijatí delegovaných aktov Komisiou, o akýchkoľvek námietkach vznesených proti týmto aktom alebo o odvolaní delegovania právomocí Radou.

KAPITOLA VIII

VZŤAHY K INÝM PRÁVNYM NÁSTROJOM

Článok 94

Vzťahy k iným právnym nástrojom

1. S výhradou ustanovení odseku 2 tohto článku a článkov 95 až 100 toto nariadenie v členských štátoch nahrádza dohovory platné v čase nadobudnutia účinnosti nariadenia (ES) č. 2201/2003, ktoré boli uzavreté medzi dvomi alebo viacerými členskými štátmi a upravujú otázky, na ktoré sa vzťahuje toto nariadenie.
2. Fínsku a Švédsku sa poskytnú možnosti vyhlásiť v súlade s článkom 59 ods. 2 nariadenia (ES) č. 2201/2003 a za podmienok stanovených v písmenách b) a c) uvedeného ustanovenia, že Dohovor zo 6. februára 1931 medzi Dánskom, Fínskom, Islandom, Nórskom a Švédskom, obsahujúci ustanovenia medzinárodného práva súkromného o manželstve, osvojení a poručníctve, sa spolu s jeho záverečným protokolom bude v celom rozsahu alebo čiastočne v ich vzájomných vzťahoch uplatňovať namiesto uvedeného nariadenia. Ich jednotlivé vyhlásenia boli uverejnené v Úradnom vestníku Európskej únie ako príloha k nariadeniu (ES) č. 2201/2003. Tieto členské štáty ich môžu kedykoľvek úplne alebo čiastočne odvolať.
3. Kritériá právomoci v budúcej dohode dojednanej medzi členskými štátmi uvedenými v odseku 2, ktoré sa týkajú vecí upravených týmto nariadením, musia byť v súlade s ustanoveniami tohto nariadenia.
4. Dodržiava sa zásada nediskriminácie na základe štátnej príslušnosti medzi občanmi únie.
5. Rozhodnutia vydané v niektorom zo severských štátov, ktoré vydali vyhlásenie uvedené v odseku 2, na základe kritéria právomoci zodpovedajúceho niektorému z kritérií uvedených v kapitole II, sa uznávajú a vykonávajú v ostatných členských štátoch podľa ustanovení kapitoly IV oddielu 1.
6. Členské štáty zašlú Komisii:
 - a) vyhotovenie dohôd uvedených v odseku 3 a jednotných zákonov, ktorými sa tieto dohody vykonávajú;
 - b) každú výpoveď alebo zmenu dohôd uvedených v odseku 2 alebo 3 alebo jednotných zákonov.

Tieto informácie sa uverejňujú v Úradnom vestníku Európskej únie.

Článok 95

Vzťahy k niektorým mnohostranným dohovorom

Vo vzťahoch medzi členskými štátmi má toto nariadenie prednosť pred týmito dohovormi v rozsahu, v ktorom sa týkajú otázok upravených týmto nariadením:

- a) Haagsky dohovor o právomoci orgánov a rozhodnom práve vo veciach ochrany maloletých z 5. októbra 1961;

- b) Luxemburský dohovor o uznávaní rozhodnutí týkajúcich sa platnosti manželstiev z 8. septembra 1967;
- c) Haagsky dohovor o uznávaní rozvodov a zrušení manželského spolužitia z 1. júna 1970;
- d) Európsky dohovor o uznávaní a výkone rozhodnutí týkajúcich sa starostlivosti o deti a o obnove starostlivosti o deti z 20. mája 1980.

Článok 96

Vzťah k Haagskemu dohovoru z roku 1980

Ak bolo dieťa neoprávnene premiestnené alebo je neoprávnene zadržované v inom členskom štáte, než je členský štát, kde dieťa malo obvyklý pobyt bezprostredne pred neoprávneným premiestnením alebo zadržávaním, uplatňujú sa naďalej ustanovenia Haagskeho dohovoru z roku 1980 doplnené ustanoveniami kapitol III a VI tohto nariadenia. Ak je po neoprávnenom premiestnení alebo neoprávnenom zadržávaní dieťaťa potrebné uznať a vykonať v inom členskom štáte rozhodnutie, ktorým sa nariaďuje návrat dieťaťa podľa Haagskeho dohovoru z roku 1980, ktoré bolo vydané v členskom štáte, uplatňuje sa kapitola IV.

Článok 97

Vzťah k Haagskemu dohovoru z roku 1996

1. Pokiaľ ide o vzťah k Haagskemu dohovoru z roku 1996, toto nariadenie sa uplatňuje:
 - a) s výhradou odseku 2 tohto článku, keď má dotknuté dieťa svoj obvyklý pobyt na území členského štátu;
 - b) vo veci uznania a výkonu rozhodnutia vydaného súdom členského štátu na území iného členského štátu, aj keď má dotknuté dieťa svoj obvyklý pobyt na území štátu, ktorý je zmluvnou stranou uvedeného dohovoru a v ktorom sa toto nariadenie neuplatňuje.
2. Bez ohľadu na odsek 1:
 - a) ak sa účastníci dohodli na právomoci súdu v štáte, ktorý je zmluvnou stranou Haagskeho dohovoru z roku 1996 a v ktorom sa toto nariadenie neuplatňuje, uplatní sa článok 10 uvedeného dohovoru;
 - b) pokiaľ ide o prenesenie právomoci medzi príslušným súdom v členskom štáte a súdom v štáte, ktorý je zmluvnou stranou Haagskeho dohovoru z roku 1996 a v ktorom sa toto nariadenie neuplatňuje, uplatnia sa články 8 a 9 uvedeného dohovoru;
 - c) ak súd štátu, ktorý je zmluvnou stranou Haagskeho dohovoru z roku 1996 a v ktorom sa toto nariadenie neuplatňuje, už koná vo veci rodičovských práv a povinností v čase, keď sa na súde členského štátu začalo konanie týkajúce sa toho istého dieťaťa s rovnakým predmetom konania, uplatňuje sa článok 13 uvedeného dohovoru.

Článok 98

Rozsah účinkov

1. Dohody a dohovory uvedené v článkoch 94 až 97 zostávajú v platnosti vo vzťahu k veciam, na ktoré sa nevzťahuje toto nariadenie.
2. Dohovory uvedené v článkoch 95 až 97 tohto nariadenia, najmä Haagske dohovory z rokov 1980 a 1996, sú naďalej platné medzi členskými štátmi, ktoré sú ich zmluvnými stranami, v súlade s článkami 95 až 97 tohto nariadenia.

Článok 99

Zmluvy so Svätou stolicou

1. Toto nariadenie sa uplatňuje bez toho, aby bola dotknutá Medzinárodná zmluva (konkordát) medzi Svätou stolicou a Portugalskom, podpísaná vo Vatikáne 18. mája 2004.

2. Rozhodnutie o neplatnosti manželstva vydané na základe zmluvy uvedenej v odseku 1 sa uznáva v členských štátoch za podmienok uvedených v kapitole IV oddiele 1 pododdiel 1.
3. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa vzťahujú tiež na tieto medzinárodné zmluvy so Svätou stolicou:
 - a) „Concordato lateranense“ z 11. februára 1929 medzi Talianskom a Svätou stolicou, zmenený dohodou a dodatkovým protokolom podpísaným v Ríme 18. februára 1984;
 - b) Dohoda medzi Svätou stolicou a Španielskom v právnych otázkach z 3. januára 1979;
 - c) Dohoda medzi Svätou stolicou a Maltou o uznaní občianskoprávných účinkov manželstiev uzatvorených podľa cirkevného práva a rozhodnutí cirkevných orgánov a súdov o týchto manželstvách z 3. februára 1993, vrátane protokolu o uplatňovaní z rovnakého dátumu, spolu s tretím dodatkovým protokolom z 27. januára 2014.
4. Uznávanie rozhodnutí uvedených v odseku 2 môže v Španielsku, Taliansku alebo na Malte podliehať rovnakým postupom a preskúmaniu, aké sa uplatňujú na rozhodnutia cirkevných súdov vynesené podľa medzinárodných zmlúv uzavretých so Svätou stolicou, uvedených v odseku 3.
5. Členské štáty zašlú Komisii:
 - a) kópiu zmlúv uvedených v odsekoch 1 a 3;
 - b) každú výpoveď alebo zmenu a doplnenie týchto zmlúv.

KAPITOLA IX

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 100

Prechodné ustanovenia

1. Toto nariadenie sa vzťahuje len na konania začaté, na verejné listiny úradne vyhotovené alebo zaregistrované a na dohody zaregistrované 1. augusta 2022 alebo po tomto dni.
2. Nariadenie (ES) č. 2201/2003 sa naďalej uplatňuje na rozhodnutia vydané v konaniach začatých, na verejné listiny úradne vyhotovené alebo zaregistrované a na dohody, ktoré sa stali vykonateľnými v členskom štáte, v ktorom boli uzatvorené pred 1. augustom 2022 a ktoré patria do rozsahu pôsobnosti uvedeného nariadenia.

Článok 101

Monitorovanie a hodnotenie

1. Do 2. augusta 2032 Komisia predloží Európskemu parlamentu, Rade a Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru správu o ex post hodnotení tohto nariadenia na podklade informácií predložených členskými štátmi. K správe sa v podľa potreby pripojí legislatívny návrh.
2. K 2. augustu 2025 členské štáty poskytnú Komisii na požiadanie najmä dostupné informácie relevantné pre hodnotenie vykonávania a uplatňovania tohto nariadenia týkajúce sa týchto oblastí:
 - a) počet rozhodnutí v manželských veciach alebo vo veciach rodičovských práv a povinností, pri ktorých bola právomoc založená na kritériách upravených v tomto nariadení;
 - b) pokiaľ ide o návrhy na výkon rozhodnutia uvedeného v článku 28 ods. 1, počet prípadov, v ktorých k výkonu nedošlo do šiestich týždňov od začatia vykonávacieho konania;

- c) počet návrhov na zamietnutie uznania rozhodnutia podľa článku 40 a počet prípadov, v ktorých sa návrhu na zamietnutiu uznania vyhovel;
- d) počet návrhov na zamietnutie výkonu rozhodnutia podľa článku 58 a počet prípadov, v ktorých sa návrhu na zamietnutie výkonu rozhodnutia vyhovel;
- e) počet opravných prostriedkov podaných podľa článku 61 a 62.

Článok 102

Členské štáty s dvoma alebo viacerými právnymi systémami

Vo vzťahu k členskému štátu, ktorý má v otázkach upravených týmto nariadením dva systémy alebo viac systémov práva alebo súborov právnych noriem, ktoré sa uplatňujú na rôznych územných celkoch:

- a) každý odkaz na obvyklý pobyt v tomto členskom štáte sa považuje za odkaz na obvyklý pobyt v jeho územnom celku;
- b) každý odkaz na štátnu príslušnosť sa považuje za odkaz na územný celok určený právnym poriadkom tohto členského štátu;
- c) každý odkaz na orgán členského štátu sa považuje za odkaz na orgán daného územného celku v tomto členskom štáte;
- d) každý odkaz na predpisy dožiadaného členského štátu sa považuje za odkaz na predpisy územného celku, v ktorom sa dovoľáva uplatnenia právomoci, uznania alebo výkonu.

Článok 103

Informácie ktoré sa majú oznámiť Komisii

1. Členské štáty oznámia Komisii:

- a) všetky orgány uvedené v článku 2 ods. 2 bode 2) písm. b) a bode 3) a v článku 74 ods. 2;
- b) súdy a orgány príslušné na vydávanie osvedčení podľa článku 36 ods. 1 a článku 66 a súdy príslušné na opravu osvedčení podľa článku 37 ods. 1, článku 48 ods. 1, článku 49 a článku 66 ods. 3 v spojení s článkom 37 ods. 1;
- c) súdy uvedené v článku 30 ods. 3, článku 52, článku 40 ods. 1, článku 58 ods. 1 a článku 62, ako aj orgány a súdy uvedené v článku 61 ods. 2;
- d) orgány príslušné na výkon uvedené v článku 52;
- e) konania o opravných prostriedkoch uvedené v článkoch 61 a 62;
- f) názvy a adresy ústredných orgánov určených podľa článku 76 a spôsoby komunikácie s nimi,
- g) podľa okolností kategórie blízkych príbuzných uvedené v článku 82 ods. 2;
- h) jazyky prijateľné pre komunikáciu s ústrednými orgánmi podľa článku 91 ods. 3;
- i) jazyky prijateľné pre preklady podľa článku 80 ods. 3, článku 81 ods. 2, článku 82 ods. 4 a článku 91 ods. 2.

2. Členské štáty oznámia Komisii informácie uvedené v odseku 1 do 23. apríla 2021.
3. Členské štáty oznámia Komisii akékoľvek zmeny informácií uvedených v odseku 1.
4. Komisia zverejní informácie uvedené v odseku 1 vhodnými prostriedkami vrátane Európskeho portálu elektronickej justície.

Článok 104

Zrušenie

1. S výhradou článku 100 ods. 2 tohto nariadenia je nariadenie (ES) č. 2201/2003 zrušené od 1. augusta 2022.
2. Odkazy na zrušené nariadenie sa považujú za odkazy na toto nariadenie a majú sa vykladať podľa tabuľky zhody v prílohe X.

Článok 105

Nadobudnutie účinnosti

1. Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.
2. Toto nariadenie sa uplatňuje od 1. augusta 2022, s výnimkou článkov 92, 93 a 103, ktoré sa uplatňujú od 22. júla 2019.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné v členských štátoch v súlade so zmluvami.

V Luxemburgu 25. júna 2019.

Za Radu
predseda
A. ANTON

PRÍLOHA I

OSVEDČENIE, KTORÉ SÚD VYDÁ NA ZÁKLADE ROZHODNUTIA O ODMIETNUTÍ NÁVRATU DIEŤAŤA DO INÉHO ČLENSKÉHO ŠTÁTU, KTORÉ SA ZAKLADÁ VÝLUČNE NA ČLÁNKU 13 ODS. 1 PÍSM. B) A/ALEBO ODS. 2 HAAGSKEHO DOHOVORU Z ROKU 1980 ⁽¹⁾

(článok 29 ods. 2 nariadenia Rady (EÚ) 2019/1111 ⁽²⁾)

Informácie pre osoby, ktorým sa predkladá toto osvedčenie na účely článku 26a ods. 5 nariadenia

Ak ku dňu vydania rozhodnutia o odmietnutí návratu dieťaťa uvedenému v bode 3 sa ešte v členskom štáte, v ktorom malo dieťa obvyklý pobyt bezprostredne pred neoprávneným premiestnením alebo zadržiavaním, nekoná o podstate opatrovníckeho práva, máte možnosť začať v danom štáte konanie podaním návrhu na úpravu podstaty opatrovníckeho práva podľa článku 29 ods. 5 nariadenia.

Ak súd začne konanie do troch mesiacov od doručenia rozhodnutia o odmietnutí návratu, každé rozhodnutie, ktoré je výsledkom takéhoto konania o podstate opatrovníckeho práva, z ktorého vyplýva návrat dieťaťa do tohto členského štátu, je vykonateľné v ktoromkoľvek inom členskom štáte podľa článku 29 ods. 6 nariadenia bez potreby osobitného konania a bez možnosti namietť proti jeho uznaniu okrem prípadov a v takom rozsahu, v akom je rozhodnutie nezlučiteľné s rozhodnutím uvedeným v článku 50 nariadenia, za predpokladu, že k rozhodnutiu bolo vydané osvedčenie podľa článku 47. Ak súd začal konanie po uplynutí troch mesiacov alebo ak nie sú splnené podmienky na vydanie osvedčenia podľa článku 47 nariadenia, rozhodnutie, ktoré je výsledkom konania o podstate opatrovníckeho práva, sa v iných členských štátoch uzná a vykoná podľa kapitoly IV oddielu 1 nariadenia.

Účastník, ktorý podáva návrh na začatie konania, predloží súdu v členskom štáte, v ktorom malo dieťa obvyklý pobyt bezprostredne pred neoprávneným premiestnením alebo zadržiavaním, tieto písomnosti:

- a) vyhotovenie rozhodnutia o odmietnutí návratu dieťaťa;
- b) toto osvedčenie a
- c) v relevantných prípadoch prepis, súhrn alebo zápisnicu z pojednávania podľa bodu 4.1.

Informácie pre súd, ktorému sa predkladá toto osvedčenie na účely článku 29 ods. 3 nariadenia ⁽³⁾

Toto osvedčenie sa vydalo, pretože dieťa (deti) uvedené v bode 5 bolo (boli) neoprávnene premiestnené do členského štátu, ktorého súd vydáva toto osvedčenie, alebo boli v tomto štáte neoprávnene zadržiavané. Návrh na začatie konania o návrat dieťaťa (detí) sa podal podľa Haagskeho dohovoru z roku 1980, pretože osoba uvedená v bode 6.1 tvrdila, že premiestnenie alebo zadržiavanie dieťaťa (detí) bolo v rozpore s opatrovateľským právom a v čase premiestnenia alebo zadržania sa toto opatrovnícke právo aj skutočne vykonávalo, buď spoločne, alebo samostatne, alebo by sa vykonávalo, ak by nedošlo k premiestneniu alebo zadržaniu podľa Haagskeho dohovoru z roku 1980. Tento súd odmietol návrat jedného alebo viacerých detí, ktorých sa toto konanie týka, výlučne na základe článku 13 ods. 1 písm. b) a/alebo ods. 2 Haagskeho dohovoru z roku 1980.

Ak v členskom štáte, v ktorom malo dieťa obvyklý pobyt bezprostredne pred neoprávneným premiestnením alebo zadržiavaním, sa už koná o podstate opatrovníckeho práva, keď tento súd vydal rozhodnutie uvedené v bode 3, ktorým sa odmieta návrat dieťaťa výlučne na základe článku 13 ods. 1 písm. b) a/alebo ods. 2 Haagskeho dohovoru z roku 1980, v článku 29 ods. 3 nariadenia sa ustanovuje, že tento súd – ak vie o uvedenom konaní – do jedného mesiaca od dátumu vydania svojho rozhodnutia zašle súdu, ktorý začal konanie o podstate opatrovníckeho práva, buď priamo alebo prostredníctvom ústredných orgánov tieto písomnosti:

⁽¹⁾ Haagsky dohovor o občianskoprávných aspektoch medzinárodných únosov detí z 25. októbra 1980 („Haagsky dohovor z roku 1980“).

⁽²⁾ Nariadenie Rady (EÚ) 2019/1111 z 25. júna 2019 o právomoci, uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností a o medzinárodných únosoch detí (Ú. v. EÚ L 178, 2.7.2019, s. 1) („nariadenie“).

⁽³⁾ Ak účastník podáva návrh na začatie konania o podstate opatrovníckeho práva podľa článku 29 ods. 5 nariadenia v členskom štáte, v ktorom malo (mali) dieťa (deti) obvyklý pobyt bezprostredne pred neoprávneným premiestnením alebo zadržiavaním, po tom, ako tento súd vydal rozhodnutie uvedené v bode 3, pozri oddiel „Informácie pre osoby, ktorým sa predkladá toto osvedčenie na účely článku 29 ods. 5 nariadenia“.

- a) vyhotovenie rozhodnutia o odmietnutí návratu dieťaťa;
- b) toto osvedčenie a
- c) podľa potreby prepis, súhrn alebo zápisnicu z pojednávania uvedené v bode 4.1 a akékoľvek iné písomnosti, ktoré považuje za relevantné, uvedené v bode 4.2.

V prípade potreby môže súd, ktorý začal konanie o podstate opatrovníckeho práva, požadovať od účastníka, aby podľa článku 91 nariadenia predložil preklad alebo prepis rozhodnutia alebo akejkoľvek písomnosti priloženej k tomuto osvedčeniu (článok 29 ods. 4 nariadenia).

1. ČLENSKÝ ŠTÁT PÔVODU ROZHODNUTIA O ODMIETNUTÍ NÁVRATU DIEŤAŤA (DETÍ)* (*)

☐ Belgicko (BE)	☐ Bulharsko (BG)	☐ Česko (CZ)	☐ Nemecko (DE)
☐ Estónsko (EE)	☐ Írsko (IE)	☐ Grécko (EL)	☐ Španielsko (ES)
☐ Francúzsko (FR)	☐ Chorvátsko (HR)	☐ Taliansko (IT)	☐ Cyprus (CY)
☐ Lotyšsko (LV)	☐ Litva (LT)	☐ Luxembursko (LU)	☐ Maďarsko (HU)
☐ Malta (MT)	☐ Holandsko (NL)	☐ Rakúsko (AT)	☐ Poľsko (PL)
☐ Portugalsko (PT)	☐ Rumunsko (RO)	☐ Slovinsko (SI)	☐ Slovensko (SK)
☐ Fínsko (FI)	☐ Švédsko (SE)	☐ Spojené kráľovstvo (UK)	

2. SÚD, KTORÝ VYDAL ROZHODNUTIE A VYDÁVA TOTO OSVEDČENIE*

2.1. Názov*

2.2. Adresa*

2.3. Tel./fax/e-mail*

3. ROZHODNUTIE*

3.1. Dátum (dd/mm/rrrr)*

3.2. Spisová značka*

4. DOPLŇUJÚCE PÍSMONOSTI (KTORÉ SA MÔŽU POSKYTNÚŤ ÚČASTNÍKOM)*

4.1. Prepis, súhrn alebo zápisnica z pojednávania*

4.1.1. ☐ Áno

4.1.2. ☐ Nie

4.2. Akékoľvek iné písomnosti, ktoré súd považuje za relevantné* (3)

4.2.1. ☐ Áno (spresnite)

4.2.2. ☐ Nie

(*) Políčka označené hviezdičkou (*) sa musia vyplniť.

(3) Vyplní sa len na účely článku 29 ods. 3 nariadenia.

5. DIEŤA (DETI) ⁽⁶⁾, KTORÉ SA PODĽA ROZHODNUTIA NEMÁ (NEMAJÚ) VRÁTIŤ*
- 5.1. Dieťa 1*
- 5.1.1. Priezvisko(-á)*
- 5.1.2. Meno(-á)*
- 5.1.3. Dátum narodenia (dd/mm/rrrr)*
- 5.1.4. Miesto narodenia (ak je známe)
- 5.1.5. Identifikačné číslo alebo číslo sociálneho poistenia (v relevantnom prípade a ak je známe)
- 5.2. Dieťa 2
- 5.2.1. Priezvisko(-á)
- 5.2.2. Meno(-á)
- 5.2.3. Dátum narodenia (dd/mm/rrrr)
- 5.2.4. Miesto narodenia (ak je známe)
- 5.2.5. Identifikačné číslo alebo číslo sociálneho poistenia (v relevantnom prípade a ak je známe)
- 5.3. Dieťa 3
- 5.3.1. Priezvisko(-á)
- 5.3.2. Meno(-á)
- 5.3.3. Dátum narodenia (dd/mm/rrrr)
- 5.3.4. Miesto narodenia (ak je známe)
- 5.3.5. Identifikačné číslo alebo číslo sociálneho poistenia (v relevantnom prípade a ak je známe)
6. OSOBY, ⁽⁷⁾ KTORÝCH SA KONANIE O NÁVRAT TÝKA*
- 6.1. Osoba, ktorá žiada o návrat dieťaťa (detí)*
- 6.1.1. ☐ Fyzická osoba
- 6.1.1.1. Priezvisko(-á)
- 6.1.1.2. Meno(-á)
- 6.1.1.3. Dátum narodenia (dd/mm/rrrr)
- 6.1.1.4. Miesto narodenia (ak je známe)
- 6.1.1.5. Identifikačné číslo alebo číslo sociálneho poistenia (v relevantnom prípade a ak je známe)

⁽⁶⁾ Ak ide o viac ako tri deti, priložte ďalší list.

⁽⁷⁾ Ak ide o viac ako dve osoby, priložte ďalší list.

- 6.1.1.6. Adresa (ak je známa)
- 6.1.1.6.1. ako sa uvádza v rozhodnutí
- 6.1.1.6.2. akékoľvek doplňujúce informácie (napríklad o inej súčasnej adrese)
- 6.1.2. ☐ Právnická osoba, inštitúcia alebo iný subjekt
- 6.1.2.1. Úplný názov
- 6.1.2.2. Identifikačné číslo (v relevantnom prípade a ak je známe)
- 6.1.2.3. Adresa (ak je známa)
- 6.2. Odporca*
- 6.2.1. ☐ Fyzická osoba
- 6.2.1.1. Priezvisko(-á)
- 6.2.1.2. Meno(-á)
- 6.2.1.3. Dátum narodenia (dd/mm/rrrr)
- 6.2.1.4. Miesto narodenia (ak je známe)
- 6.2.1.5. Identifikačné číslo alebo číslo sociálneho poistenia (v relevantnom prípade a ak je známe)
- 6.2.1.6. Adresa (ak je známa)
- 6.2.1.6.1. ako sa uvádza v rozhodnutí
- 6.2.1.6.2. akékoľvek doplňujúce informácie (napríklad o inej súčasnej adrese)
- 6.2.2. ☐ Právnická osoba, inštitúcia alebo iný subjekt
- 6.2.2.1. Úplný názov
- 6.2.2.2. Identifikačné číslo (v relevantnom prípade a ak je známe)
- 6.2.2.3. Adresa (ak je známa)
7. ROZHODNUTIE O ODMIETNUTÍ NÁVRATU DIEŤAŤA (DEŤÍ)⁽⁸⁾ DO INÉHO ČLENSKÉHO ŠTÁTU SA ZAKLADÁ VÝLUČNE NA JEDNOM ALEBO NA OBOCH TÝCHTO USTANOVENIACH*
- 7.1. ☐ Dieťa 1*
- 7.1.1. ☐ článok 13 ods. 1 písm. b) Haagskeho dohovoru z roku 1980
- 7.1.2. ☐ Článok 13 ods. 2 Haagskeho dohovoru z roku 1980
- 7.2. ☐ Dieťa 2
- 7.2.1. ☐ článok 13 ods. 1 písm. b) Haagskeho dohovoru z roku 1980
- 7.2.2. ☐ Článok 13 ods. 2 Haagskeho dohovoru z roku 1980
- 7.3. ☐ Dieťa 3
- 7.3.1. ☐ článok 13 ods. 1 písm. b) Haagskeho dohovoru z roku 1980

(⁸) Ak ide o viac ako tri deti, priložte ďalší list.

7.3.2. ☐ Článok 13 ods. 2 Haagskeho dohovoru z roku 1980

8. KU DŇU VYDANIA ROZHODNUTIA UVEDENÉHO V BODE 3 V ČLENSKOM ŠTÁTE, V KTOROM MALO DIEŤA OBVYKLÝ POBYT BEZPROSTREDNE PRED NEOPRÁVNENÝM PREMIESTNENÍM ALEBO ZADRŽANÍM, UŽ PREBIEHALO KONANIE O PODSTATE OPATROVNÍCKEHO PRÁVA*

8.1. ☐ Nie

8.2. ☐ Súd o tom nemá vedomosť

8.3. ☐ Áno

8.3.1. Súd, ktorý začal konanie o podstate opatrovnického práva

8.3.1.1. Názov

8.3.1.2. Adresa (ak je známa)

8.3.1.3. Tel./fax/e-mail (ak sú známe)

8.3.2. Spisová značka (ak je známa)

8.3.3. Účastník 1 ⁽⁹⁾

8.3.3.1. ☐ Fyzická osoba

8.3.3.1.1. Priezvisko(-á)

8.3.3.1.2. Meno(-á)

8.3.3.2. ☐ Právnická osoba, inštitúcia alebo iný subjekt

8.3.3.2.1. Úplný názov

8.3.4. Účastník 2

8.3.4.1. ☐ Fyzická osoba

8.3.4.1.1. Priezvisko(-á)

8.3.4.1.2. Meno(-á)

8.3.4.2. ☐ Právnická osoba, inštitúcia alebo iný subjekt

8.3.4.2.1. Úplný názov

8.3.5. Dotknuté dieťa (deti) ⁽¹⁰⁾ uvedené v bode 5:

8.3.5.1. ☐ Dieťa 1

8.3.5.2. ☐ Dieťa 2

8.3.5.3. ☐ Dieťa 3

⁽⁹⁾ Ak ide o viac ako dvoch účastníkov, priložte ďalší list.

⁽¹⁰⁾ Ak ide o viac ako tri deti, priložte ďalší list.

9. ROZHODNUTIE O ODMIETNUTÍ NÁVRATU DIEŤAŤA (DEŤÍ) BOLO DORUČENÉ TÝMTO OSOBÁM*

9.1. Osoba 1 uvedená v bode 6.1*

9.1.1. ☐ Nie9.1.2. ☐ Súd o tom nemá vedomosť9.1.3. ☐ Áno

9.1.3.1. Dátum doručenia (dd/mm/rrrr)

9.1.3.2. Rozhodnutie bolo doručené v týchto jazykoch:

☐ BG	☐ ES	☐ CS	☐ DE	☐ ET	☐ EL	☐ EN	☐ FR
☐ GA	☐ HR	☐ IT	☐ LV	☐ LT	☐ HU	☐ MT	☐ NL
☐ PL	☐ PT	☐ RO	☐ SK	☐ SL	☐ FI	☐ SV	

9.2. Osoba 2 uvedená v bode 6.2*

9.2.1. ☐ Nie9.2.2. ☐ Súd o tom nemá vedomosť9.2.3. ☐ Áno

9.2.3.1. Dátum doručenia (dd/mm/rrrr)

9.2.3.2. Rozhodnutie bolo doručené v týchto jazykoch:

☐ BG	☐ ES	☐ CS	☐ DE	☐ ET	☐ EL	☐ EN	☐ FR
☐ GA	☐ HR	☐ IT	☐ LV	☐ LT	☐ HU	☐ MT	☐ NL
☐ PL	☐ PT	☐ RO	☐ SK	☐ SL	☐ FI	☐ SV	

10. PRE INFORMÁCIU: OPATRENIA, KTORÉ SA PRIJALI PODĽA ČLÁNKU 27 ODS. 2 NARIADENIA NA ÚPRAVU STYKU MEDZI DIEŤAŤOM (DEŤMI) A OSOBOU, KTORÁ ŽIADA O JEHO (ICH) NÁVRAT*

10.1. ☐ Nie10.2. ☐ Áno

10.2.1. Ak áno, priložte vyhotovenie alebo súhrn rozhodnutia.

V prípade pripojenia ďalších listov uveďte počet strán: ...

V ... (dd/mm/rrrr)

Podpis a/alebo odtlačok pečiatky

PRÍLOHA II

OSVEDČENIE K ROZHODNUTIAM V MANŽELSKÝCH VECIACH

(článok 36 ods. 1 písm. a) nariadenia Rady (EÚ) 2019/1111 ⁽¹⁾)

UPOZORNENIE

Osvedčenie na návrh účastníka vydáva k rozhodnutiu, ktorým sa vyhlasuje rozvod, rozluka alebo anulovanie manželstva, súd členského štátu pôvodu oznámený Komisii podľa článku 103 nariadenia.

1. ČLENSKÝ ŠTÁT PÔVODU* ⁽²⁾

☐ Belgicko (BE)	☐ Bulharsko (BG)	☐ Česko (CZ)	☐ Nemecko (DE)
☐ Estónsko (EE)	☐ Írsko (IE)	☐ Grécko (EL)	☐ Španielsko (ES)
☐ Francúzsko (FR)	☐ Chorvátsko (HR)	☐ Taliansko (IT)	☐ Cyprus (CY)
☐ Lotyšsko (LV)	☐ Litva (LT)	☐ Luxembursko (LU)	☐ Maďarsko (HU)
☐ Malta (MT)	☐ Holandsko (NL)	☐ Rakúsko (AT)	☐ Poľsko (PL)
☐ Portugalsko (PT)	☐ Rumunsko (RO)	☐ Slovinsko (SI)	☐ Slovensko (SK)
☐ Fínsko (FI)	☐ Švédsko (SE)	☐ Spojené kráľovstvo (UK)	

2. SÚD VYDÁVAJÚCI OSVEDČENIE*

2.1. Názov*

2.2. Adresa*

2.3. Tel./fax/e-mail*

3. SÚD, KTORÝ VYDAL ROZHODNUTIE (ak ide o iný súd)

3.1. Názov

3.2. Adresa

4. ROZHODNUTIE*

4.1. Dátum (dd/mm/rrrr)*

4.2. Spisová značka*

4.3. Druh rozhodnutia*

4.3.1. ☐ Rozvod4.3.2. ☐ Anulovanie manželstva4.3.3. ☐ Rozluka

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (EÚ) 2019/1111 z 25. júna 2019 o právomoci, uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností a o medzinárodných únosoch detí (Ú. v. EÚ L 178, 2.7.2019, s. 1) („nariadenie“).

⁽²⁾ Políčka označené hviezdíčkou (*) sa musia vyplniť.

5. MANŽELSTVO*

5.1. Manželia*

5.1.1.

5.1.1.1. Priezvisko(-á)*

5.1.1.2. Meno(-á)*

5.1.1.3. Dátum narodenia (dd/mm/rrrr)*

5.1.1.4. Miesto narodenia

5.1.1.5. Identifikačné číslo alebo číslo sociálneho poistenia (v relevantnom prípade a ak je známe)

5.1.1.6. Adresa (ak je známa)

5.1.1.6.1. ako sa uvádza v rozhodnutí

5.1.1.6.2. akékoľvek doplňujúce informácie (napríklad o inej súčasnej adrese)

5.1.2.

5.1.2.1. Priezvisko(-á)*

5.1.2.2. Meno(-á)*

5.1.2.3. Dátum narodenia (dd/mm/rrrr)*

5.1.2.4. Miesto narodenia

5.1.2.5. Identifikačné číslo alebo číslo sociálneho poistenia (v relevantnom prípade a ak je známe)

5.1.2.6. Adresa (ak je známa)

5.1.2.6.1. ako sa uvádza v rozhodnutí

5.1.2.6.2. akékoľvek doplňujúce informácie (napríklad o inej súčasnej adrese)

5.2. Dátum, krajina a miesto uzavretia manželstva*

5.2.1. Dátum (dd/mm/rrrr)*

5.2.2. Krajina*

5.2.3. Miesto (ak je známe)

6. ROZHODNUTIE BOLO VYDANÉ V KONANÍ V NEPRÍTOMNOSTI *
- 6.1. ☐ Nie
- 6.2. ☐ Áno
- 6.2.1. Účastník, ktorý sa nezúčastnil konania, je uvedený v bode ... (vyplňte)
- 6.2.2. Uvedenému účastníkovi sa doručila písomnosť, ktorou sa začalo konanie, alebo rovnocenná písomnosť.
- 6.2.2.1. ☐ Nie
- 6.2.2.2. ☐ Súd o tom nemá vedomosť
- 6.2.2.3. ☐ Áno
- 6.2.2.3.1. Dátum doručenia (dd/mm/rrrr)
7. PROTI ROZHODNUTIU MOŽNO EŠTE PODAŤ OPRAVNÝ PROSTRIEDOK PODĽA PRÁVNEHO PORIADKU ČLENSKÉHO ŠTÁTU PÔVODU*
- 7.1. ☐ Nie
- 7.2. ☐ Áno
8. DÁTUM NADOBUĎNUTIA PRÁVNÝCH ÚČINKOV V ČLENSKOM ŠTÁTE, V KTOROM BOLO ROZHODNUTIE VYDANÉ (dd/mm/rrrr)*
9. MENO(-Á) A PRIEZVISKO(-Á) ÚČASTNÍKA(-OV), KTORÉMU(-ÝM) SA POSKYTLA PRÁVNA POMOC PODĽA ČLÁNKU 74 ODS. 1 NARIADENIA
- 9.1. Účastník(-ci)
- 9.1.1. ☐ uvedený(-í) v bode 5.1.1.
- 9.1.2. ☐ uvedený(-í) v bode 5.1.2.
10. TROVY KONANIA ⁽³⁾
- 10.1. ☐ Rozhodnutie sa vzťahuje aj na otázky rodičovských práv a povinností a informácie o trovách konania súvisiacich s konaním podľa tohto nariadenia sa poskytujú výlučne v osvedčení k rozhodnutiam vo veciach rodičovských práv a povinností.
- 10.2. ☐ V rozhodnutí sa stanovuje, že ⁽⁴⁾

..... (priezvisko(-á))

..... (meno(-á))

⁽³⁾ Tento bod rieši aj situácie, keď sa náhrada trov konania priznáva v samostatnom rozhodnutí. Samotná skutočnosť, že výška trov konania zatiaľ nebola stanovená, nebráni súdu, aby vydal osvedčenie, ak má účastník v úmysle žiadať o uznanie výrokovej časti rozhodnutia.

⁽⁴⁾ Ak má trovy konania uhradiť viac než jeden účastník, priložte ďalší list.

je povinný(-á) zaplatiť tejto osobe

..... (priezvisko(-á))

..... (meno(-á))

sumu

☐ euro (EUR)

☐ bulharský lev (BGN)

☐ chorvátska kuna (HRK)

☐ česká koruna (CZK)

☐ maďarský forint (HUF)

☐ poľský zlotý (PLN)

☐ libra šterlingov (GBP)

☐ rumunský leu (RON)

☐ švédská koruna (SEK)

☐ iné (uved'te (kód ISO)):

- 10.3. Akékoľvek ďalšie informácie, ktoré môžu byť relevantné (napríklad pevná suma alebo percento; priznané úroky; spoločné trovy konania; ak má trovy konania uhradiť viac než jeden účastník, či celú sumu možno vymáhať od ktoréhokoľvek z nich):

.....

V ... (dd/mm/yyyy)

Podpis a/alebo odtlačok pečiatky

PRÍLOHA III

OSVEDČENIE K ROZHODNUTIAM VO VECIACH RODIČOVSKÝCH PRÁV A POVINNOSTÍ

(článok 36 ods. 1 písm. b) nariadenia Rady (EÚ) 2019/1111 ⁽¹⁾)

UPOZORNENIE

Osvedčenie na návrh účastníka vydáva k rozhodnutiu vo veci rodičovských práv a povinností súd členského štátu pôvodu oznámený Komisii podľa článku 103 nariadenia.

1. ČLENSKÝ ŠTÁT PÔVODU* ⁽²⁾

☐ Belgicko (BE)	☐ Bulharsko (BG)	☐ Česko (CZ)	☐ Nemecko (DE)
☐ Estónsko (EE)	☐ Írsko (IE)	☐ Grécko (EL)	☐ Španielsko (ES)
☐ Francúzsko (FR)	☐ Chorvátsko (HR)	☐ Taliansko (IT)	☐ Cyprus (CY)
☐ Lotyšsko (LV)	☐ Litva (LT)	☐ Luxembursko (LU)	☐ Maďarsko (HU)
☐ Malta (MT)	☐ Holandsko (NL)	☐ Rakúsko (AT)	☐ Poľsko (PL)
☐ Portugalsko (PT)	☐ Rumunsko (RO)	☐ Slovinsko (SI)	☐ Slovensko (SK)
☐ Fínsko (FI)	☐ Švédsko (SE)	☐ Spojené kráľovstvo (UK)	

2. SÚD VYDÁVAJÚCI OSVEDČENIE*

2.1. Názov*

2.2. Adresa*

2.3. Tel./fax/e-mail*

3. SÚD, KTORÝ VYDAL ROZHODNUTIE (ak ide o iný súd)

3.1. Názov

3.2. Adresa

4. ROZHODNUTIE*

4.1. Dátum (dd/mm/yyyy)*

4.2. Spisová značka*

5. DIEŤA (DETI) ⁽³⁾, NA KTORÉ SA ROZHODNUTIE VZŤAHUJE*

5.1. Dieťa 1*

5.1.1. Priezvisko(-á)*

5.1.2. Meno(-á)*

(1) Nariadenie Rady (EÚ) 2019/1111 z 25. júna 2019 o právomoci, uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností a o medzinárodných únosoch detí (Ú. v. EÚ L 178, 2.7.2019, s. 1) („nariadenie“).

(2) Políčka označené hviezdikou (*) sa musia vyplniť.

(3) Ak ide o viac ako tri deti, priložte ďalší list.

- 5.1.3. Dátum narodenia (dd/mm/rrrr)*
- 5.1.4. Miesto narodenia (ak je známe)
- 5.1.5. Identifikačné číslo alebo číslo sociálneho poistenia (v relevantnom prípade a ak je známe)
- 5.2. Dieťa 2
- 5.2.1. Priezvisko(-á)
- 5.2.2. Meno(-á)
- 5.2.3. Dátum narodenia (dd/mm/rrrr)
- 5.2.4. Miesto narodenia (ak je známe)
- 5.2.5. Identifikačné číslo alebo číslo sociálneho poistenia (v relevantnom prípade a ak je známe)
- 5.3. Dieťa 3
- 5.3.1. Priezvisko(-á)
- 5.3.2. Meno(-á)
- 5.3.3. Dátum narodenia (dd/mm/rrrr)
- 5.3.4. Miesto narodenia (ak je známe)
- 5.3.5. Identifikačné číslo alebo číslo sociálneho poistenia (v relevantnom prípade a ak je známe)
6. ☐ OPATROVNÍCKE PRÁVO ⁽⁴⁾
- 6.1. Opatrovnícke právo priznané rozhodnutím ⁽⁵⁾
.....
- 6.2. Tomuto účastníkovi (týmto účastníkom) ⁽⁶⁾
- 6.2.1. Účastník 1
- 6.2.1.1. ☐ Fyzická osoba
- 6.2.1.1.1. Priezvisko(-á)
- 6.2.1.1.2. Meno(-á)
- 6.2.1.1.3. Dátum narodenia (dd/mm/rrrr)
- 6.2.1.1.4. Miesto narodenia (ak je známe)

⁽⁴⁾ Upozornenie: Pojem „opatrovnícke právo“ je vymedzené v článku 2 ods. 2 bod 9 nariadenia.

⁽⁵⁾ Uveďte znenie príslušnej časti výroku rozhodnutia.

⁽⁶⁾ Ak ide o viac ako dvoch účastníkov, priložte ďalší list.

6.2.1.1.5. Identifikačné číslo alebo číslo sociálneho poistenia (v relevantnom prípade a ak je známe)

6.2.1.1.6. Adresa (ak je známa)

6.2.1.1.6.1. ako sa uvádza v rozhodnutí

6.2.1.1.6.2. akékoľvek doplňujúce informácie (napríklad o inej súčasnej adrese)

6.2.1.2. ☐ Právnická osoba, inštitúcia alebo iný subjekt

6.2.1.2.1. Úplný názov

6.2.1.2.2. Identifikačné číslo (v relevantnom prípade a ak je známe)

6.2.1.2.3. Adresa (ak je známa)

6.2.2. Účastník 2

6.2.2.1. ☐ Fyzická osoba

6.2.2.1.1. Priezvisko(-á)

6.2.2.1.2. Meno(-á)

6.2.2.1.3. Dátum narodenia (dd/mm/rrrr)

6.2.2.1.4. Miesto narodenia (ak je známe)

6.2.2.1.5. Identifikačné číslo alebo číslo sociálneho poistenia (v relevantnom prípade a ak je známe)

6.2.2.1.6. Adresa (ak je známa)

6.2.2.1.6.1. ako sa uvádza v rozhodnutí

6.2.2.1.6.2. akékoľvek doplňujúce informácie (napríklad o inej súčasnej adrese)

6.2.2.2. ☐ Právnická osoba, inštitúcia alebo iný subjekt

6.2.2.2.1. Úplný názov

6.2.2.2.2. Identifikačné číslo (v relevantnom prípade a ak je známe)

6.2.2.2.3. Adresa (ak je známa)

6.3. Z rozhodnutia vyplýva povinnosť odovzdať dieťa (deti)

6.3.1. ☐ Nie

6.3.2. ☐ Áno

- 6.3.2.1. ☐ Podrobnosti o odovzdaní, ktoré sú relevantné pre výkon rozhodnutia, pokiaľ nie sú už uvedené v bode 6.1 (napríklad komu sa má (majú) ktoré dieťa (deti) odovzdať (odovzdávať) pravidelne alebo jednorazovo)

.....

7. ☐ PRÁVO STYKU7.1. Právo styku upravené rozhodnutím ⁽⁷⁾

.....

7.2. Tomuto účastníkovi (týmto účastníkom) ⁽⁸⁾

7.2.1. Účastník 1

7.2.1.1. Priezvisko(-á)

7.2.1.2. Meno(-á)

7.2.1.3. Dátum narodenia (dd/mm/rrrr)

7.2.1.4. Miesto narodenia (ak je známe)

7.2.1.5. Identifikačné číslo alebo číslo sociálneho poistenia (v relevantnom prípade a ak je známe)

7.2.1.6. Adresa (ak je známa)

7.2.1.6.1. ako sa uvádza v rozhodnutí

7.2.1.6.2. akékoľvek doplňujúce informácie (napríklad o inej súčasnej adrese)

7.2.2. Účastník 2

7.2.2.1. Priezvisko(-á)

7.2.2.2. Meno(-á)

7.2.2.3. Dátum narodenia (dd/mm/rrrr)

7.2.2.4. Miesto narodenia (ak je známe)

7.2.2.5. Identifikačné číslo alebo číslo sociálneho poistenia (v relevantnom prípade a ak je známe)

7.2.2.6. Adresa (ak je známa)

7.2.2.6.1. ako sa uvádza v rozhodnutí

⁽⁷⁾ Uveďte znenie príslušnej časti výroku rozhodnutia.

⁽⁸⁾ Ak ide o viac ako dvoch účastníkov, priložte ďalší list.

7.2.2.6.2. akékoľvek doplňujúce informácie (napríklad o inej súčasnej adrese)

7.3. Z rozhodnutia vyplýva povinnosť odovzdať dieťa (deti)

7.3.1. ☐ Nie

7.3.2. ☐ Áno

7.3.2.1. ☐ Podrobnosti o odovzdaní, ktoré sú relevantné pre výkon rozhodnutia, pokiaľ nie sú už uvedené v bode 7.1 (napríklad komu sa má (majú) ktoré dieťa (deti) odovzdať (odovzdávať) pravidelne alebo jednorazovo)

.....

8. ☐ INÉ PRÁVA VO VECIACH RODIČOVSKÝCH PRÁV A POVINNOSTÍ

8.1. Právo (práva) priznané rozhodnutím ⁽⁹⁾

.....

8.2. Tomuto účastníkovi (týmto účastníkom) ⁽¹⁰⁾

8.2.1. Účastník 1

8.2.1.1. ☐ Fyzická osoba

8.2.1.1.1. Priezvisko(-á)

8.2.1.1.2. Meno(-á)

8.2.1.1.3. Dátum narodenia (dd/mm/yyyy)

8.2.1.1.4. Miesto narodenia (ak je známe)

8.2.1.1.5. Identifikačné číslo alebo číslo sociálneho poistenia (v relevantnom prípade a ak je známe)

8.2.1.1.6. Adresa (ak je známa)

8.2.1.1.6.1. ako sa uvádza v rozhodnutí

8.2.1.1.6.2. akékoľvek doplňujúce informácie (napríklad o inej súčasnej adrese)

8.2.1.2. ☐ Právnická osoba, inštitúcia alebo iný subjekt

8.2.1.2.1. Úplný názov

8.2.1.2.2. Identifikačné číslo (v relevantnom prípade a ak je známe)

8.2.1.2.3. Adresa (ak je známa)

⁽⁹⁾ Uveďte znenie príslušnej časti výroku rozhodnutia.

⁽¹⁰⁾ Ak ide o viac ako dvoch účastníkov, priložte ďalší list.

8.2.2. Účastník 2

8.2.2.1. ☐ Fyzická osoba

8.2.2.1.1. Priezvisko(-á)

8.2.2.1.2. Meno(-á)

8.2.2.1.3. Dátum narodenia (dd/mm/rrrr)

8.2.2.1.4. Miesto narodenia (ak je známe)

8.2.2.1.5. Identifikačné číslo alebo číslo sociálneho poistenia (v relevantnom prípade a ak je známe)

8.2.2.1.6. Adresa (ak je známa)

8.2.2.1.6.1. ako sa uvádza v rozhodnutí

8.2.2.1.6.2. akékoľvek doplňujúce informácie (napríklad o inej súčasnej adrese)

8.2.2.2. ☐ Právnická osoba, inštitúcia alebo iný subjekt

8.2.2.2.1. Úplný názov

8.2.2.2.2. Identifikačné číslo (v relevantnom prípade a ak je známe)

8.2.2.2.3. Adresa (ak je známa)

8.3. Z rozhodnutia vyplýva povinnosť odovzdať dieťa (deti)

8.3.1. ☐ Nie8.3.2. ☐ Áno8.3.2.1. ☐ Podrobnosti o odovzdaní, ktoré sú relevantné pre výkon rozhodnutia, pokiaľ nie sú už uvedené v bode 8.1 (napríklad komu sa má (majú) ktoré dieťa (deti) odovzdať (odovzdávať) pravidelne alebo jednorazovo)

.....

9. ROZHODNUTÍM SA NARIAĐUJE(-Ú) PREDBEŽNÉ OPATRENIE(-A) VRÁTANE OCHRANNÉHO(-ÝCH) OPATRENIA(-Í)*

9.1. ☐ Nie9.2. ☐ Áno9.2.1. Opis nariadeného(-ých) opatrenia(-í) ⁽¹¹⁾

.....

⁽¹¹⁾ Uveďte znenie príslušnej časti výroku rozhodnutia.

10. PROTI ROZHODNUTIU MOŽNO EŠTE PODAŤ OPRAVNÝ PROSTRIEDOK PODĽA PRÁVNEHO PORIADKU ČLENSKÉHO ŠTÁTU PÔVODU*

10.1. ☐ Nie

10.2. ☐ Áno

11. ROZHODNUTIE JE VYKONATEĽNÉ V ČLENSKOM ŠTÁTE PÔVODU*

11.1. ☐ Vo vzťahu k opatrovníckemu právu uvedenému v bode 6

11.1.1. ☐ Nie

11.1.1.1. ☐ Rozhodnutie neobsahuje vykonateľnú povinnosť (v relevantnom prípade)

11.1.2. ☐ Áno, bez akýchkoľvek obmedzení (uveďte dátum (dd/mm/rrrr), odkedy je rozhodnutie vykonateľné): .../.../.....

11.1.3. ☐ Áno, ale len vo vzťahu k účastníkovi ⁽¹²⁾ uvedenému v bode (vyplňte)

11.1.3.1. Uveďte dátum (dd/mm/rrrr), odkedy je rozhodnutie vykonateľné voči tomuto účastníkovi: .../.../.....

11.1.4. ☐ Áno, ale len táto časť (tieto časti) rozhodnutia (uveďte, ktoré)

11.1.4.1. Uveďte dátum (dd/mm/rrrr), odkedy je táto časť (sú tieto časti) rozhodnutia vykonateľná(-é): .../.../.....

11.2. ☐ Vo vzťahu k právu styku uvedenému v bode 7

11.2.1. ☐ Nie

11.2.1.1. ☐ Rozhodnutie neobsahuje vykonateľnú povinnosť (v relevantnom prípade)

11.2.2. ☐ Áno, bez akýchkoľvek obmedzení (uveďte dátum (dd/mm/rrrr), odkedy je rozhodnutie vykonateľné): .../.../.....

11.2.3. ☐ Áno, ale len vo vzťahu k účastníkovi ⁽¹³⁾ uvedenému v bode (vyplňte)

11.2.3.1. Uveďte dátum (dd/mm/rrrr), odkedy je rozhodnutie vykonateľné voči tomuto účastníkovi: .../.../.....

11.2.4. ☐ Áno, ale len táto časť (tieto časti) rozhodnutia (uveďte, ktoré)

11.2.4.1. Uveďte dátum (dd/mm/rrrr), odkedy je táto časť (sú tieto časti) rozhodnutia vykonateľná(-é): .../.../.....

11.3. ☐ Vo vzťahu k iným právam vo veciach rodičovských práv a povinností, ako sa uvádza v bode 8

11.3.1. ☐ Nie

⁽¹²⁾ Ak ide o viac ako jedného účastníka, priložte ďalší list.

⁽¹³⁾ Ak ide o viac ako jedného účastníka, priložte ďalší list.

11.3.1.1. ☐ Rozhodnutie neobsahuje vykonateľnú povinnosť (v relevantnom prípade)

11.3.2. ☐ Áno, bez akýchkoľvek obmedzení (uveďte dátum (dd/mm/rrrr), odkedy je rozhodnutie vykonateľné): .../.../.....

11.3.3. ☐ Áno, ale len vo vzťahu k účastníkovi ⁽¹⁴⁾ uvedenému v bode (vyplňte)

11.3.3.1. Uveďte dátum (dd/mm/rrrr), odkedy je rozhodnutie vykonateľné voči tomuto účastníkovi:
.../.../.....

11.3.4. ☐ Áno, ale len táto časť (tieto časti) rozhodnutia (uveďte, ktoré)

11.3.4.1. Uveďte dátum (dd/mm/rrrr), odkedy je táto časť (sú tieto časti) rozhodnutia vykonateľná(-é):
.../.../.....

12. KU DŇU VYDANIA TOHTO OSVEDČENIA BOLO ROZHODNUTIE DORUČENÉ ÚČASTNÍKOVI(-OM), ⁽¹⁵⁾ VOČI KTORÉMU(-ÝM) SA ŽIADA O VÝKON *

12.1. Účastníkovi uvedenému v bode (vyplňte)

12.1.1. ☐ Nie

12.1.2. ☐ Súd o tom nemá vedomosť

12.1.3. ☐ Áno

12.1.3.1. Dátum doručenia (dd/mm/rrrr)

12.1.3.2. Rozhodnutie bolo doručené v tomto jazyku (týchto jazykoch):

☐ BG	☐ ES	☐ CS	☐ DE	☐ ET
☐ EL	☐ EN	☐ FR	☐ GA	☐ HR
☐ IT	☐ LV	☐ LT	☐ HU	☐ MT
☐ NL	☐ PL	☐ PT	☐ RO	☐ SK
☐ SL	☐ FI	☐ SV		

12.2. Účastníkovi uvedenému v bode (vyplňte)

12.2.1. ☐ Nie

12.2.2. ☐ Súd o tom nemá vedomosť

12.2.3. ☐ Áno

12.2.3.1. Dátum doručenia (dd/mm/rrrr)

⁽¹⁴⁾ Ak ide o viac ako jedného účastníka, priložte ďalší list.

⁽¹⁵⁾ Ak ide o viac ako dvoch účastníkov, priložte ďalší list.

12.2.3.2. Rozhodnutie bolo doručené v tomto jazyku (týchto jazykoch):

☐ BG	☐ ES	☐ CS	☐ DE	☐ ET
☐ EL	☐ EN	☐ FR	☐ GA	☐ HR
☐ IT	☐ LV	☐ LT	☐ HU	☐ MT
☐ NL	☐ PL	☐ PT	☐ RO	☐ SK
☐ SL	☐ FI	☐ SV		

13. ROZHODNUTIE BOLO VYDANÉ V KONANÍ V NEPRÍTOMNOSTI *

13.1. ☐ Nie

13.2. ☐ Áno

13.2.1. Účastník(-ci), ktorý(-í) sa nezúčastnil(-i) na konaní, ⁽¹⁶⁾ uvedený(-í) v bode (vyplňte)

13.2.2. Uvedenému účastníkovi sa doručila písomnosť, ktorou sa začalo konanie, alebo rovnocenná písomnosť.

13.2.2.1. ☐ Nie

13.2.2.2. ☐ Súd o tom nemá vedomosť

13.2.2.3. ☐ Áno

13.2.2.3.1. Dátum doručenia (dd/mm/rrrr)

14. DIEŤA (DETI) ⁽¹⁷⁾ UVEDENÉ V BODE 5 BOLO (BOLI) SCHOPNÉ SFORMULOVAŤ SVOJE NÁZORY*

14.1. ☐ Dieťa uvedené v bode 5.1

14.1.1. ☐ Áno (potom vyplňte bod 15)

14.1.2. ☐ Nie

14.2. ☐ Dieťa uvedené v bode 5.2

14.2.1. ☐ Áno (potom vyplňte bod 15)

14.2.2. ☐ Nie

14.3. ☐ Dieťa uvedené v bode 5.3

14.3.1. ☐ Áno (potom vyplňte bod 15)

14.3.2. ☐ Nie

⁽¹⁶⁾ Ak ide o viac ako jedného účastníka, priložte ďalší list.

⁽¹⁷⁾ Ak ide o viac ako tri deti, priložte ďalší list.

15. DIEŤAŤU (DEŤOM) SCHOPNÉMU (SCHOPNÝM) SFORMULOVAŤ SVOJE NÁZORY UVEDENÉMU (UVEDENÝM) V BODE 14 BOLA POSKYTNUTÁ SKUTOČNÁ A ÚČINNÁ PRÍLEŽITOSŤ VYJADRIŤ SVOJE NÁZORY PODĽA ČLÁNKU 21 NARIADENIA
- 15.1. ☐ Dieťa uvedené v bode 5.1
- 15.1.1. ☐ Áno
- 15.1.2. ☐ Nie, a to z týchto dôvodov:
- 15.2. ☐ Dieťa uvedené v bode 5.2
- 15.2.1. ☐ Áno
- 15.2.2. ☐ Nie, a to z týchto dôvodov:
- 15.3. ☐ Dieťa uvedené v bode 5.3
- 15.3.1. ☐ Áno
- 15.3.2. ☐ Nie, a to z týchto dôvodov:
16. MENO(-Á) A PRIEZVISKO(-Á) ÚČASTNÍKA(-OV), ⁽¹⁸⁾ KTORÉMU(-ÝM) SA POSKYTLA PRÁVNÁ POMOC PODĽA ČLÁNKU 74 ODS. 1 NARIADENIA
- 16.1. Účastník(-ci)
- 16.1.1. ☐ uvedený v bode (vyplňte)
- 16.1.2. ☐ uvedený v bode (vyplňte)
17. TROVY KONANIA ⁽¹⁹⁾
- 17.1. ☐ Rozhodnutie sa vzťahuje aj na manželské veci a informácie o trovách konania súvisiacich s konaním podľa tohto nariadenia sa poskytujú výlučne v tomto osvedčení.
- 17.2. V rozhodnutí sa stanovuje, že ⁽²⁰⁾
- (priezvisko(-á))
- (meno(-á))
- je povinný(-á) zaplatiť tejto osobe
- (priezvisko(-á))
- (meno(-á))
- sumu

⁽¹⁸⁾ Ak ide o viac ako dvoch účastníkov, priložte ďalší list.

⁽¹⁹⁾ Tento bod rieši aj situácie, keď sa náhrada trov konania priznáva v samostatnom rozhodnutí. Samotná skutočnosť, že výška trov konania zatiaľ nebola stanovená, nebráni súdu, aby vydal osvedčenie, ak má účastník v úmysle žiadať o uznanie alebo výkon výrokovej časti rozhodnutia.

⁽²⁰⁾ Ak má trovy konania uhradiť viac než jeden účastník, priložte ďalší list.

☐ euro (EUR)	☐ bulharský lev (BGN)	☐ chorvátska kuna (HRK)
☐ česká koruna (CZK)	☐ maďarský forint (HUF)	☐ poľský zlotý (PLN)
☐ libra šterlingov (GBP)	☐ rumunský leu (RON)	☐ švédská koruna (SEK)
☐ iné (uveďte (kód ISO)):		

- 17.3. Akékoľvek ďalšie informácie, ktoré môžu byť relevantné (napríklad pevná suma alebo percento; priznané úroky; spoločné trovy konania; ak má trovy konania uhradiť viac než jeden účastník, či celú sumu možno vymáhať od ktoréhokoľvek z nich):

.....

V ... (dd/mm/rrrr)

Podpis a/alebo odtlačok pečiatky

PRÍLOHA IV

OSVEDČENIE K ROZHODNUTIAM, KTORÝMI SA NARIAĐUJE NÁVRAT DIEŤAŤA DO INÉHO ČLENSKÉHO ŠTÁTU PODĽA HAAGSKEHO DOHOVORU Z ROKU 1980 ⁽¹⁾, A K SÚVISIACIM PREDBEŽNÝM OPATRENIAM VYDANÝM PODĽA ČLÁNKU 27 ODS. 4 NARIADENIA VRÁTANE OCHRANNÝCH OPATRENÍ

(článok 36 ods. 1 písm. c) nariadenia Rady (EÚ) 2019/1111 ⁽²⁾)

UPOZORNENIE

Osvedčenie na návrh účastníka vydáva súd členského štátu pôvodu rozhodnutia o návrate, oznámený Komisii podľa článku 103 nariadenia, ak je rozhodnutie o návrate potrebné vykonať v inom členskom štáte v dôsledku ďalšieho únosu dieťaťa (detí) po nariadení návratu, alebo ak rozhodnutie o návrate obsahuje predbežné opatrenia vrátane ochranných opatrení podľa článku 27 ods. 5 nariadenia na ochranu dieťaťa pred nebezpečenstvom uvedeným v článku 13 ods. 1 písm. b) Haagskeho dohovoru z roku 1980.

1. ČLENSKÝ ŠTÁT PÔVODU ROZHODNUTIA O NÁVRATE DIEŤAŤA (DETÍ)* ⁽³⁾

☐ Belgicko (BE)	☐ Bulharsko (BG)	☐ Česko (CZ)	☐ Nemecko (DE)
☐ Estónsko (EE)	☐ Írsko (IE)	☐ Grécko (EL)	☐ Španielsko (ES)
☐ Francúzsko (FR)	☐ Chorvátsko (HR)	☐ Taliansko (IT)	☐ Cyprus (CY)
☐ Lotyšsko (LV)	☐ Litva (LT)	☐ Luxembursko (LU)	☐ Maďarsko (HU)
☐ Malta (MT)	☐ Holandsko (NL)	☐ Rakúsko (AT)	☐ Poľsko (PL)
☐ Portugalsko (PT)	☐ Rumunsko (RO)	☐ Slovinsko (SI)	☐ Slovensko (SK)
☐ Fínsko (FI)	☐ Švédsko (SE)	☐ Spojené kráľovstvo (UK)	

2. SÚD VYDÁVAJÚCI OSVEDČENIE*

2.1. Názov*

2.2. Adresa*

2.3. Tel./fax/e-mail*

3. SÚD, KTORÝ VYDAL ROZHODNUTIE (ak ide o iný súd)

3.1. Názov

3.2. Adresa

4. ROZHODNUTIE*

4.1. Dátum (dd/mm/rrrr)*

4.2. Spisová značka*

⁽¹⁾ Haagsky dohovor o občianskoprávných aspektoch medzinárodných únosov detí z 25. októbra 1980 („Haagsky dohovor z roku 1980“).

⁽²⁾ Nariadenie Rady (EÚ) 2019/1111 z 25. júna 2019 o právomoci, uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností a o medzinárodných únosoch detí (Ú. v. EÚ L 178, 2.7.2019, s. 1) („nariadenie“).

⁽³⁾ Políčka označené hviezdikou (*) sa musia vyplniť.

5. DIEŤA (DETI), ⁽⁴⁾ KTORÉ SA PODĽA ROZHODNUTIA MÁ (MAJÚ) VRÁTIŤ*
- 5.1. Dieťa 1*
- 5.1.1. Priezvisko(-á)*
- 5.1.2. Meno(-á)*
- 5.1.3. Dátum narodenia (dd/mm/yyyy)*
- 5.1.4. Miesto narodenia (ak je známe)
- 5.1.5. Identifikačné číslo alebo číslo sociálneho poistenia (v relevantnom prípade a ak je známe)
- 5.2. Dieťa 2
- 5.2.1. Priezvisko(-á)
- 5.2.2. Meno(-á)
- 5.2.3. Dátum narodenia (dd/mm/yyyy)
- 5.2.4. Miesto narodenia (ak je známe)
- 5.2.5. Identifikačné číslo alebo číslo sociálneho poistenia (v relevantnom prípade a ak je známe)
- 5.3. Dieťa 3
- 5.3.1. Priezvisko(-á)
- 5.3.2. Meno(-á)
- 5.3.3. Dátum narodenia (dd/mm/yyyy)
- 5.3.4. Miesto narodenia (ak je známe)
- 5.3.5. Identifikačné číslo alebo číslo sociálneho poistenia (v relevantnom prípade a ak je známe)
6. ČLENSKÝ ŠTÁT, DO KTORÉHO SA MÁ (MAJÚ) DIEŤA (DETI) PODĽA ROZHODNUTIA VRÁTIŤ*
☐ Belgicko (BE)	☐ Bulharsko (BG)	☐ Česko (CZ)	☐ Nemecko (DE)
☐ Estónsko (EE)	☐ Írsko (IE)	☐ Grécko (EL)	☐ Španielsko (ES)
☐ Francúzsko (FR)	☐ Chorvátsko (HR)	☐ Taliansko (IT)	☐ Cyprus (CY)
☐ Lotyšsko (LV)	☐ Litva (LT)	☐ Luxembursko (LU)	☐ Maďarsko (HU)
☐ Malta (MT)	☐ Holandsko (NL)	☐ Rakúsko (AT)	☐ Poľsko (PL)
☐ Portugalsko (PT)	☐ Rumunsko (RO)	☐ Slovinsko (SI)	☐ Slovensko (SK)
☐ Fínsko (FI)	☐ Švédsko (SE)	☐ Spojené kráľovstvo (UK)	

(⁴) Ak ide o viac ako tri deti, priložte ďalší list.

7. AK A V ROZSAHU, AKO SA UVÁDZA V ROZHODNUTÍ, SA MÁ (MAJÚ) DIEŤA (DETI) VRÁTIŤ TEJTO OSOBE ⁽⁵⁾

7.1. Účastník 1

7.1.1. ☐ Fyzická osoba

7.1.1.1. Priezvisko(-á)

7.1.1.2. Meno(-á)

7.1.1.3. Dátum narodenia (dd/mm/rrrr)

7.1.1.4. Miesto narodenia (ak je známe)

7.1.1.5. Identifikačné číslo alebo číslo sociálneho poistenia (v relevantnom prípade a ak je známe)

7.1.1.6. Adresa (ak je známa)

7.1.1.6.1. ako sa uvádza v rozhodnutí

7.1.1.6.2. akékoľvek doplňujúce informácie (napríklad o inej súčasnej adrese)

7.1.2. ☐ Právnická osoba, inštitúcia alebo iný subjekt

7.1.2.1. Úplný názov

7.1.2.2. Identifikačné číslo (v relevantnom prípade a ak je známe)

7.1.2.3. Adresa (ak je známa)

7.2. Účastník 2

7.2.1. ☐ Fyzická osoba

7.2.1.1. Priezvisko(-á)

7.2.1.2. Meno(-á)

7.2.1.3. Dátum narodenia (dd/mm/rrrr)

7.2.1.4. Miesto narodenia (ak je známe)

7.2.1.5. Identifikačné číslo alebo číslo sociálneho poistenia (v relevantnom prípade a ak je známe)

7.2.1.6. Adresa (ak je známa)

7.2.1.6.1. ako sa uvádza v rozhodnutí

⁽⁵⁾ Ak ide o viac ako dvoch účastníkov, priložte ďalší list.

7.2.1.6.2. akékoľvek doplňujúce informácie (napríklad o inej súčasnej adrese)

7.2.2. ☐ Právnická osoba, inštitúcia alebo iný subjekt

7.2.2.1. Úplný názov

7.2.2.2. Identifikačné číslo (v relevantnom prípade a ak je známe)

7.2.2.3. Adresa (ak je známa)

8. PRAKTICKÉ OPATRENIA PRE NÁVRAT (AK A V ROZSAHU, AKO SA UVÁDZA V ROZHODNUTÍ) ⁽⁶⁾

.....

9. ROZHODNUTIE OBSAHUJE PREDBEŽNÉ OPATRENIA VRÁTANE OCHRANNÝCH OPATRENÍ PODĽA ČLÁNKU 27 ODS. 5 NARIADENIA NA OCHRANU DIEŤAŤA PRED NEBEZPEČENSTVOM UVEDENÝM V ČLÁNKU 13 ODS. 1 PÍSM. B) HAAGSKEHO DOHOVORU Z ROKU 1980*

9.1. ☐ Nie

9.2. ☐ Áno

9.2.1. Opis nariadeného(-ých) opatrenia(-í) ⁽⁷⁾

.....

10. ÚČASTNÍK, ⁽⁸⁾ VOČI KTORÉMU SA O VÝKON ŽIADA

10.1. Priezvisko(-á)*

10.2. Meno(-á)*

10.3. Dátum narodenia (dd/mm/rrrr)*

10.4. Miesto narodenia (ak je známe)

10.5. Identifikačné číslo alebo číslo sociálneho poistenia (v relevantnom prípade a ak je známe)

10.6. Adresa (ak je známa)

10.6.1. ako sa uvádza v rozhodnutí

10.6.2. akékoľvek doplňujúce informácie (napríklad o inej súčasnej adrese)

11. PROTI ROZHODNUTIU MOŽNO EŠTE PODAŤ OPRAVNÝ PROSTRIEDOK PODĽA PRÁVNEHO PORIADKU ČLENSKÉHO ŠTÁTU PÔVODU*

11.1. ☐ Nie

11.2. ☐ Áno

⁽⁶⁾ Uveďte znenie príslušnej časti výroku rozhodnutia.

⁽⁷⁾ Uveďte znenie príslušnej časti výroku rozhodnutia.

⁽⁸⁾ Ak ide o viac ako jedného účastníka, priložte ďalší list.

12. ROZHODNUTIE JE VYKONATEĽNÉ V ČLENSKOM ŠTÁTE PÔVODU*
- 12.1. ☐ Nie
- 12.2. ☐ Áno, bez akýchkoľvek obmedzení (uveďte dátum (dd/mm/rrrr), odkedy je rozhodnutie vykonateľné): .../.../.....
- 12.3. ☐ Áno, ale len vo vzťahu k účastníkovi ⁽⁹⁾ uvedenému v bode ... (vyplňte)
- 12.3.1. Uveďte dátum (dd/mm/rrrr), odkedy je rozhodnutie vykonateľné voči tomuto účastníkovi: .../.../.....
13. KU DŇU VYDANIA TOHTO OSVEDČENIA BOLO ROZHODNUTIE DORUČENÉ ÚČASTNÍKOVI(-OM), ⁽¹⁰⁾ VOČI KTORÉMU(-ÝM) SA O VÝKON ŽIADA, UVEDENÉMU(-ÝM) V BODE 10*
- 13.1. ☐ Nie
- 13.2. ☐ Súd o tom nemá vedomosť
- 13.3. ☐ Áno
- 13.3.1. Dátum doručenia (dd/mm/rrrr)
- 13.3.2. Rozhodnutie bolo doručené v tomto jazyku (týchto jazykoch):
☐ BG	☐ ES	☐ CS	☐ DE	☐ ET
☐ EL	☐ EN	☐ FR	☐ GA	☐ HR
☐ IT	☐ LV	☐ LT	☐ HU	☐ MT
☐ NL	☐ PL	☐ PT	☐ RO	☐ SK
☐ SL	☐ FI	☐ SV		
14. ROZHODNUTIE BOLO VYDANÉ V KONANÍ V NEPRÍTOMNOSTI *
- 14.1. ☐ Nie
- 14.2. ☐ Áno
- 14.2.1. Účastník, ktorý sa nezúčastnil konania, je uvedený v bode ... (vyplňte)
- 14.2.2. Uvedenému účastníkovi sa doručila písomnosť, ktorou sa začalo konanie, alebo rovnocenná písomnosť.
- 14.2.2.1. ☐ Nie
- 14.2.2.2. ☐ Súd o tom nemá vedomosť
- 14.2.2.3. ☐ Áno
- 14.2.2.3.1. Dátum doručenia (dd/mm/rrrr)

⁽⁹⁾ Ak ide o viac ako jedného účastníka, priložte ďalší list.

⁽¹⁰⁾ Ak ide o viac ako jedného účastníka, priložte ďalší list.

15. DIEŤA (DETI) ⁽¹¹⁾ UVEDENÉ V BODE 5 BOLO (BOLI) SCHOPNÉ SFORMULOVAŤ SVOJE NÁZORY*
- 15.1. ☐ Dieťa uvedené v bode 5.1.
- 15.1.1. ☐ Áno (potom vyplňte bod 16)
- 15.1.2. ☐ Nie
- 15.2. ☐ Dieťa uvedené v bode 5.2.
- 15.2.1. ☐ Áno (potom vyplňte bod 16)
- 15.2.2. ☐ Nie
- 15.3. ☐ Dieťa uvedené v bode 5.3.
- 15.3.1. ☐ Áno (potom vyplňte bod 16)
- 15.3.2. ☐ Nie
16. DIEŤAŤU (DEŤOM) ⁽¹²⁾ SCHOPNÉMU (SCHOPNÝM) SFORMULOVAŤ SVOJE NÁZORY UVEDENÉMU (UVEDENÝM) V BODE 15 BOLA POSKYTNUTÁ SKUTOČNÁ A ÚČINNÁ PRÍLEŽITOSŤ VYJADRIŤ SVOJE NÁZORY PODĽA ČLÁNKU 21 NARIADENIA
- 16.1. ☐ Dieťa uvedené v bode 5.1
- 16.1.1. ☐ Áno
- 16.1.2. ☐ Nie, a to z týchto dôvodov:
- 16.2. ☐ Dieťa uvedené v bode 5.2
- 16.2.1. ☐ Áno
- 16.2.2. ☐ Nie, a to z týchto dôvodov:
- 16.3. ☐ Dieťa uvedené v bode 5.3
- 16.3.1. ☐ Áno
- 16.3.2. ☐ Nie, a to z týchto dôvodov:
17. MENO(-Á) A PRIEZVISKO(-Á) ÚČASTNÍKA(-OV), ⁽¹³⁾ KTORÉMU(-ÝM) SA POSKYTLA PRÁVNÁ POMOC PODĽA ČLÁNKU 74 ODS. 1 NARIADENIA

⁽¹¹⁾ Ak ide o viac ako tri deti, priložte ďalší list.

⁽¹²⁾ Ak ide o viac ako tri deti, priložte ďalší list.

⁽¹³⁾ Ak ide o viac ako dvoch účastníkov, priložte ďalší list.

17.1. Účastník(-ci)

17.1.1. ☐ uvedený v bode ... (vyplňte)17.1.2. ☐ uvedený v bode ... (vyplňte)18. TROVY KONANIA ⁽¹⁴⁾18.1. V rozhodnutí sa stanovuje, že ⁽¹⁵⁾

..... (priezvisko(-á))

..... (meno(-á))

je povinný(-á) zaplatiť tejto osobe

..... (priezvisko(-á))

..... (meno(-á))

sumu

☐ euro (EUR)☐ bulharský lev (BGN)☐ chorvátska kuna (HRK)☐ česká koruna (CZK)☐ maďarský forint (HUF)☐ poľský zlotý (PLN)☐ libra šterlingov (GBP)☐ rumunský leu (RON)☐ švédská koruna (SEK)☐ iné (uvedte (kód ISO)):

18.2. Akékoľvek ďalšie informácie o trovách konania, ktoré môžu byť relevantné (napríklad pevná suma alebo percento; priznané úroky; spoločné trovy konania; ak má trovy konania uhradiť viac než jeden účastník, či celú sumu možno vymáhať od ktoréhokoľvek z nich):

.....

V prípade pripojenia ďalších listov uveďte počet strán: ...

V ... (dd/mm/rrrr)

Podpis a/alebo odtlačok pečiatky

⁽¹⁴⁾ Tento bod rieši aj situácie, keď sa náhrada trov konania priznáva v samostatnom rozhodnutí. Samotná skutočnosť, že výška trov konania zatiaľ nebola stanovená, nebráni súdu, aby vydal osvedčenie, ak má účastník v úmysle žiadať o uznanie alebo výkon výrokovej časti rozhodnutia.

⁽¹⁵⁾ Ak má trovy konania uhradiť viac než jeden účastník, priložte ďalší list.

PRÍLOHA V

OSVEDČENIE K NIEKTORÝM ROZHODNUTIAM, KTORÝMI SA UPRAVUJE PRÁVO STYKU
(článok 42 ods. 1 písm. a) a článok 47 ods. 1 písm. a) nariadenia Rady (EÚ) 2019/1111 ⁽¹⁾)

UPOZORNENIE

Osvedčenie na návrh účastníka vydáva súd, ktorý vydal rozhodnutie, len ak sú splnené podmienky ustanovené v článku 47 ods. 3 nariadenia, ako sa uvádza v bodoch 11 až 14. V opačnom prípade treba použiť prílohu III nariadenia.

1. ČLENSKÝ ŠTÁT PÔVODU* ⁽²⁾

☐ Belgicko (BE)	☐ Bulharsko (BG)	☐ Česko (CZ)	☐ Nemecko (DE)
☐ Estónsko (EE)	☐ Írsko (IE)	☐ Grécko (EL)	☐ Španielsko (ES)
☐ Francúzsko (FR)	☐ Chorvátsko (HR)	☐ Taliansko (IT)	☐ Cyprus (CY)
☐ Lotyšsko (LV)	☐ Litva (LT)	☐ Luxembursko (LU)	☐ Maďarsko (HU)
☐ Malta (MT)	☐ Holandsko (NL)	☐ Rakúsko (AT)	☐ Poľsko (PL)
☐ Portugalsko (PT)	☐ Rumunsko (RO)	☐ Slovinsko (SI)	☐ Slovensko (SK)
☐ Fínsko (FI)	☐ Švédsko (SE)	☐ Spojené kráľovstvo (UK)	

2. SÚD, KTORÝ VYDAL ROZHODNUTIE A VYDÁVA TOTO OSVEDČENIE*

2.1. Názov*

2.2. Adresa*

2.3. Tel./fax/e-mail*

3. ROZHODNUTIE*

3.1. Dátum (dd/mm/rrrr)*

3.2. Spisová značka*

4. DIEŤA (DETI) ⁽³⁾, NA KTORÉ SA ROZHODNUTIE VZŤAHUJE*

4.1. Dieťa 1*

4.1.1. Priezvisko(-á)*

4.1.2. Meno(-á)*

4.1.3. Dátum narodenia (dd/mm/rrrr)*

4.1.4. Miesto narodenia (ak je známe)

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (EÚ) 2019/1111 z 25. júna 2019 o právomoci, uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností a o medzinárodných únosoch detí (Ú. v. EÚ L 178, 2.7.2019, s. 1) („nariadenie“).

⁽²⁾ Políčka označené hviezdikou (*) sa musia vyplniť.

⁽³⁾ Ak ide o viac ako tri deti, priložte ďalší list.

- 4.1.5. Identifikačné číslo alebo číslo sociálneho poistenia (v relevantnom prípade a ak je známe)
- 4.2. Dieťa 2
- 4.2.1. Priezvisko(-á)
- 4.2.2. Meno(-á)
- 4.2.3. Dátum narodenia (dd/mm/rrrr)
- 4.2.4. Miesto narodenia (ak je známe)
- 4.2.5. Identifikačné číslo alebo číslo sociálneho poistenia (v relevantnom prípade a ak je známe)
- 4.3. Dieťa 3
- 4.3.1. Priezvisko(-á)
- 4.3.2. Meno(-á)
- 4.3.3. Dátum narodenia (dd/mm/rrrr)
- 4.3.4. Miesto narodenia (ak je známe)
- 4.3.5. Identifikačné číslo alebo číslo sociálneho poistenia (v relevantnom prípade a ak je známe)
5. ÚČASTNÍK(-CI) ⁽⁴⁾, KTORÉMU (KTORÝM) SA UPRAVILO PRÁVO STYKU*
- 5.1. Účastník 1*
- 5.1.1. Priezvisko(-á)*
- 5.1.2. Meno(-á)*
- 5.1.3. Dátum narodenia (dd/mm/rrrr)*
- 5.1.4. Miesto narodenia (ak je známe)
- 5.1.5. Identifikačné číslo alebo číslo sociálneho poistenia (v relevantnom prípade a ak je známe)
- 5.1.6. Adresa (ak je známa)
- 5.1.6.1. ako sa uvádza v rozhodnutí
- 5.1.6.2. akékoľvek doplňujúce informácie (napríklad o inej súčasnej adrese)

⁽⁴⁾ Ak sa právo styku upravilo viac ako dvom účastníkom, priložte ďalší list.

5.2. Účastník 2

5.2.1. Priezvisko(-á)

5.2.2. Meno(-á)

5.2.3. Dátum narodenia (dd/mm/rrrr)

5.2.4. Miesto narodenia (ak je známe)

5.2.5. Identifikačné číslo alebo číslo sociálneho poistenia (v relevantnom prípade a ak je známe)

5.2.6. Adresa (ak je známa)

5.2.6.1. ako sa uvádza v rozhodnutí

5.2.6.2. akékoľvek doplňujúce informácie (napríklad o inej súčasnej adrese)

6. PRÁVO STYKU UPRAVENÉ ROZHODNUTÍM A PRAKTICKÉ OPATRENIA PRE JEHO VÝKON (AKO SÚ UVEDENÉ V ROZHODNUTÍ) ⁽³⁾

.....

7. ÚČASTNÍK(-CI), ⁽⁶⁾ VOČI KTORÉMU (KTORÝM) SA O VÝKON ŽIADA*

7.1. Účastník 1*

7.1.1. ☐ Fyzická osoba

7.1.1.1. Priezvisko(-á)

7.1.1.2. Meno(-á)

7.1.1.3. Dátum narodenia (dd/mm/rrrr)

7.1.1.4. Miesto narodenia (ak je známe)

7.1.1.5. Identifikačné číslo alebo číslo sociálneho poistenia (v relevantnom prípade a ak je známe)

7.1.1.6. Adresa (ak je známa)

7.1.1.6.1. ako sa uvádza v rozhodnutí

7.1.1.6.2. akékoľvek doplňujúce informácie (napríklad o inej súčasnej adrese)

7.1.2. ☐ Právnická osoba, inštitúcia alebo iný subjekt

7.1.2.1. Úplný názov

⁽³⁾ Uveďte znenie príslušnej časti výroku rozhodnutia.⁽⁶⁾ Ak sa žiada o výkon voči viac ako dvom účastníkom, priložte ďalší list.

7.1.2.2. Identifikačné číslo (v relevantnom prípade a ak je známe)

7.1.2.3. Adresa (ak je známa)

7.2. Účastník 2

7.2.1. ☐ Fyzická osoba

7.2.1.1. Priezvisko(-á)

7.2.1.2. Meno(-á)

7.2.1.3. Dátum narodenia (dd/mm/rrrr)

7.2.1.4. Miesto narodenia (ak je známe)

7.2.1.5. Identifikačné číslo alebo číslo sociálneho poistenia (v relevantnom prípade a ak je známe)

7.2.1.6. Adresa (ak je známa)

7.2.1.6.1. ako sa uvádza v rozhodnutí

7.2.1.6.2. akékoľvek doplňujúce informácie (napríklad o inej súčasnej adrese)

7.2.2. ☐ Právnická osoba, inštitúcia alebo iný subjekt

7.2.2.1. Úplný názov

7.2.2.2. Identifikačné číslo (v relevantnom prípade a ak je známe)

7.2.2.3. Adresa (ak je známa)

8. PROTI ROZHODNUTIU MOŽNO EŠTE PODAŤ OPRAVNÝ PROSTRIEDOK PODĽA PRÁVNEHO PORIADKU ČLENSKÉHO ŠTÁTU PÔVODU*

8.1. ☐ Nie

8.2. ☐ Áno

9. ROZHODNUTIE JE VYKONATEĽNÉ V ČLENSKOM ŠTÁTE PÔVODU*

9.1. ☐ Nie

9.2. ☐ Áno, bez akýchkoľvek obmedzení (uvedte dátum (dd/mm/rrrr), odkedy je rozhodnutie vykonateľné):
.../.../.....

9.3. ☐ Áno, ale len vo vzťahu k účastníkovi (7) uvedenému v bode ... (vyplňte)

9.3.1. Uvedte dátum (dd/mm/rrrr), odkedy je rozhodnutie vykonateľné voči tomuto účastníkovi:
.../.../.....

(7) Ak ide o viac ako jedného účastníka, priložte ďalší list.

9.4. ☐ Áno, ale len táto časť (tieto časti) rozhodnutia (uved'te, ktoré)

9.4.1. Uved'te dátum (dd/mm/rrrr), odkedy je táto časť (sú tieto časti) rozhodnutia vykonateľná(-é):
.../.../.....

10. KU DŇU VYDANIA OSVEDČENIA BOLO ROZHODNUTIE DORUČENÉ ÚČASTNÍKOVI(-OM), ⁽⁸⁾ VOČI KTORÉMU(-ÝM) SA ŽIADA O VÝKON*

10.1. Účastníkovi uvedenému v bode 7.1*

10.1.1. ☐ Nie

10.1.2. ☐ Súd o tom nemá vedomosť

10.1.3. ☐ Áno

10.1.3.1. Dátum doručenia (dd/mm/rrrr)

10.1.3.2. Rozhodnutie bolo doručené v tomto jazyku (týchto jazykoch):

☐ BG	☐ ES	☐ CS	☐ DE	☐ ET
☐ EL	☐ EN	☐ FR	☐ GA	☐ HR
☐ IT	☐ LV	☐ LT	☐ HU	☐ MT
☐ NL	☐ PL	☐ PT	☐ RO	☐ SK
☐ SL	☐ FI	☐ SV		

10.2. Účastníkovi uvedenému v bode 7.2*

10.2.1. ☐ Nie

10.2.2. ☐ Súd o tom nemá vedomosť

10.2.3. ☐ Áno

10.2.3.1. Dátum doručenia (dd/mm/rrrr)

10.2.3.2. Rozhodnutie bolo doručené v tomto jazyku (týchto jazykoch):

☐ BG	☐ ES	☐ CS	☐ DE	☐ ET
☐ EL	☐ EN	☐ FR	☐ GA	☐ HR
☐ IT	☐ LV	☐ LT	☐ HU	☐ MT
☐ NL	☐ PL	☐ PT	☐ RO	☐ SK
☐ SL	☐ FI	☐ SV		

⁽⁸⁾ Ak ide o viac ako dvoch účastníkov, priložte ďalší list.

11. VŠETKÝM ÚČASTNÍKOM SA DALA MOŽNOSŤ VYJADRIŤ SA*
- 11.1. ☐ Áno (v opačnom prípade treba použiť prílohu III nariadenia)
12. DIEŤA (DETI) ⁽⁹⁾ UVEDENÉ V BODE 4 BOLO (BOLI) SCHOPNÉ SFORMULOVAŤ SVOJE NÁZORY*
- 12.1. ☐ Dieťa uvedené v bode 4.1
- 12.1.1. ☐ Áno (potom vyplňte bod 13)
- 12.1.2. ☐ Nie
- 12.2. ☐ Dieťa uvedené v bode 4.2
- 12.2.1. ☐ Áno (potom vyplňte bod 13)
- 12.2.2. ☐ Nie
- 12.3. ☐ Dieťa uvedené v bode 4.3
- 12.3.1. ☐ Áno (potom vyplňte bod 13)
- 12.3.2. ☐ Nie
13. DIEŤAŤU (DEŤOM) SCHOPNÉMU (SCHOPNÝM) SFORMULOVAŤ SVOJE NÁZORY UVEDENÉMU (UVEDENÝM) V BODE 12 BOLA POSKYTNUTÁ SKUTOČNÁ A ÚČINNÁ PRÍLEŽITOSŤ VYJADRIŤ SVOJE NÁZORY PODĽA ČLÁNKU 21 NARIADENIA
- 13.1. ☐ Dieťa uvedené v bode 4.1
- 13.1.1. ☐ Áno (v opačnom prípade treba použiť prílohu III nariadenia)
- 13.2. ☐ Dieťa uvedené v bode 4.2
- 13.2.1. ☐ Áno (v opačnom prípade treba použiť prílohu III nariadenia)
- 13.3. ☐ Dieťa uvedené v bode 4.3
- 13.3.1. ☐ Áno (v opačnom prípade treba použiť prílohu III nariadenia)
14. ROZHODNUTIE BOLO VYDANÉ V KONANÍ V NEPRÍTOMNOSTI *
- 14.1. ☐ Nie
- 14.2. ☐ Áno
- 14.2.1. Účastník ⁽¹⁰⁾, ktorý sa nezúčastnil konania, je uvedený v bode ... (vyplňte)
- 14.2.2. Uvedenému účastníkovi (uvedeným účastníkom) sa doručila písomnosť, ktorou sa začalo konanie, alebo rovnocenná písomnosť v dostatočnom čase a takým spôsobom, aby si mohol(-li) zabezpečiť obhajobu

⁽⁹⁾ Ak ide o viac ako tri deti, priložte ďalší list.

⁽¹⁰⁾ Ak ide o viac ako jedného účastníka, priložte ďalší list.

14.2.2.1. ☐ Áno

14.2.2.1.1. Dátum doručenia (dd/mm/rrrr)

14.2.2.2. ☐ Nie, ale účastník, ktorý sa nezúčastnil konania, prijal rozhodnutie bez výhrad (v opačnom prípade treba použiť prílohu III nariadenia)

15. MENO(-Á) A PRIEZVISKO(-Á) ÚČASTNÍKA(-OV) ⁽¹¹⁾, KTORÉMU(-ÝM) SA POSKYTLA PRÁVNÁ POMOC PODĽA ČLÁNKU 74 ODS. 1 NARIADENIA

15.1. Účastník(-ci)

15.1.1. ☐ uvedený(-í) v bode ... (vyplňte)

15.1.2. ☐ uvedený(-í) v bode ... (vyplňte)

16. TROVY KONANIA ⁽¹²⁾

16.1. ☐ Rozhodnutie sa vzťahuje aj na manželské veci a informácie o trovách konania súvisiacich s konaním podľa tohto nariadenia sa poskytujú výlučne v osvedčení k rozhodnutiam v manželských veciach.

16.2. ☐ Rozhodnutie sa vzťahuje aj na ďalšie otázky rodičovských práv a povinností a informácie o trovách konania súvisiacich s konaním podľa tohto nariadenia sa poskytujú výlučne v osvedčení k rozhodnutiam vo veciach rodičovských práv a povinností.

16.3. V rozhodnutí sa stanovuje, že ⁽¹³⁾

..... (priezvisko(-á))

..... (meno(-á))

je povinný(-á) zaplatiť tejto osobe

..... (priezvisko(-á))

..... (meno(-á))

sumu

☐ euro (EUR)

☐ bulharský lev (BGN)

☐ chorvátska kuna (HRK)

☐ česká koruna (CZK)

☐ maďarský forint (HUF)

☐ poľský zlotý (PLN)

☐ libra šterlingov (GBP)

☐ rumunský leu (RON)

☐ švédská koruna (SEK)

☐ iné (uvedte (kód ISO)):

⁽¹¹⁾ Ak ide o viac ako dvoch účastníkov, priložte ďalší list.

⁽¹²⁾ Tento bod rieši aj situácie, keď sa náhrada trov konania priznáva v samostatnom rozhodnutí. Samotná skutočnosť, že výška trov konania zatiaľ nebola stanovená, nebráni súdu, aby vydal osvedčenie, ak má účastník v úmysle žiadať o uznanie alebo výkon výrokovej časti rozhodnutia.

⁽¹³⁾ Ak má trovy konania uhradiť viac než jeden účastník, priložte ďalší list.

- 16.4. Akékoľvek ďalšie informácie o trovách konania, ktoré môžu byť relevantné (napríklad pevná suma alebo percento; priznané úroky; spoločné trovy konania; ak má trovy konania uhradiť viac než jeden účastník, či celú sumu možno vymáhať od ktoréhokoľvek z nich):

.....

V prípade pripojenia ďalších listov uveďte počet strán: ...

V ... (dd/mm/rrrr)

Podpis a/alebo odtlačok pečiatky

PRÍLOHA VI

OSVEDČENIE K NIEKTORÝM ROZHODNUTIAM O PODSTATE OPATROVNÍCKEHO PRÁVA, KTORÉ BOLI VYDANÉ PODĽA ČLÁNKU 29 ODS. 6 NARIADENIA A Z KTORÝCH VYPLÝVA NÁVRAT DIEŤAŤA

(článok 29 ods. 6, článok 42 ods. 1 písm. b) a článok 47 ods. 1 písm. b) nariadenia Rady (EÚ) 2019/1111 ⁽¹⁾)

UPOZORNENIE

Osvedčenie na návrh účastníka vydáva súd, ktorý vydal rozhodnutie podľa článku 29 ods. 6, ak z rozhodnutia vyplýva povinnosť návratu dieťaťa a len ak sú splnené podmienky ustanovené v článku 47 ods. 3 a 4 nariadenia, ako sa uvádza v bodoch 11 až 15. V opačnom prípade treba použiť prílohu III nariadenia.

1. ČLENSKÝ ŠTÁT PÔVODU* ⁽²⁾

☐ Belgicko (BE)	☐ Bulharsko (BG)	☐ Česko (CZ)	☐ Nemecko (DE)
☐ Estónsko (EE)	☐ Írsko (IE)	☐ Grécko (EL)	☐ Španielsko (ES)
☐ Francúzsko (FR)	☐ Chorvátsko (HR)	☐ Taliansko (IT)	☐ Cyprus (CY)
☐ Lotyšsko (LV)	☐ Litva (LT)	☐ Luxembursko (LU)	☐ Maďarsko (HU)
☐ Malta (MT)	☐ Holandsko (NL)	☐ Rakúsko (AT)	☐ Poľsko (PL)
☐ Portugalsko (PT)	☐ Rumunsko (RO)	☐ Slovinsko (SI)	☐ Slovensko (SK)
☐ Fínsko (FI)	☐ Švédsko (SE)	☐ Spojené kráľovstvo (UK)	

2. SÚD, KTORÝ VYDAL ROZHODNUTIE A VYDÁVA TOTO OSVEDČENIE*

2.1. Názov*

2.2. Adresa*

2.3. Tel./fax/e-mail*

3. ROZHODNUTIE*

3.1. Dátum (dd/mm/rrrr)*

3.2. Spisová značka*

4. DIEŤA (DETI), ⁽³⁾ KTORÉ SA PODĽA ROZHODNUTIA MÁ (MAJÚ) VRÁTIŤ*

4.1. Dieťa 1*

4.1.1. Priezvisko(-á)*

4.1.2. Meno(-á)*

4.1.3. Dátum narodenia (dd/mm/rrrr)*

4.1.4. Miesto narodenia (ak je známe)

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (EÚ) 2019/1111 z 25. júna 2019 o právomoci, uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností a o medzinárodných únosoch detí (Ú. v. EÚ L 178, 2.7.2019, s. 1) („nariadenie“).

⁽²⁾ Políčka označené hviezdikou (*) sa musia vyplniť.

⁽³⁾ Ak ide o viac ako tri deti, priložte ďalší list.

- 4.1.5. Identifikačné číslo alebo číslo sociálneho poistenia (v relevantnom prípade a ak je známe)
- 4.2. Dieťa 2
- 4.2.1. Priezvisko(-á)
- 4.2.2. Meno(-á)
- 4.2.3. Dátum narodenia (dd/mm/rrrr)
- 4.2.4. Miesto narodenia (ak je známe)
- 4.2.5. Identifikačné číslo alebo číslo sociálneho poistenia (v relevantnom prípade a ak je známe)
- 4.3. Dieťa 3
- 4.3.1. Priezvisko(-á)
- 4.3.2. Meno(-á)
- 4.3.3. Dátum narodenia (dd/mm/rrrr)
- 4.3.4. Miesto narodenia (ak je známe)
- 4.3.5. Identifikačné číslo alebo číslo sociálneho poistenia (v relevantnom prípade a ak je známe)
5. AK A V ROZSAHU, AKO SA UVÁDZA V ROZHODNUTÍ, SA MÁ (MAJÚ) DIEŤA (DETI) VRÁTIŤ TEJTO OSOBE ⁽⁴⁾
- 5.1. Účastník 1
- 5.1.1. ☐ Fyzická osoba
- 5.1.1.1. Priezvisko(-á)
- 5.1.1.2. Meno(-á)
- 5.1.1.3. Dátum narodenia (dd/mm/rrrr)
- 5.1.1.4. Miesto narodenia (ak je známe)
- 5.1.1.5. Identifikačné číslo alebo číslo sociálneho poistenia (v relevantnom prípade a ak je známe)
- 5.1.1.6. Adresa (ak je známa)
- 5.1.1.6.1. ako sa uvádza v rozhodnutí
- 5.1.1.6.2. akékoľvek doplňujúce informácie (napríklad o inej súčasnej adrese)
- 5.1.2. ☐ Právnická osoba, inštitúcia alebo iný subjekt

⁽⁴⁾ Ak ide o viac ako dvoch účastníkov, priložte ďalší list.

5.1.2.1. Úplný názov

5.1.2.2. Identifikačné číslo (v relevantnom prípade a ak je známe)

5.1.2.3. Adresa (ak je známa)

5.2. Účastník 2

5.2.1. ☐ Fyzická osoba

5.2.1.1. Priezvisko(-á)

5.2.1.2. Meno(-á)

5.2.1.3. Dátum narodenia (dd/mm/rrrr)

5.2.1.4. Miesto narodenia (ak je známe)

5.2.1.5. Identifikačné číslo alebo číslo sociálneho poistenia (v relevantnom prípade a ak je známe)

5.2.1.6. Adresa (ak je známa)

5.2.1.6.1. ako sa uvádza v rozhodnutí

5.2.1.6.2. akékoľvek doplňujúce informácie (napríklad o inej súčasnej adrese)

5.2.2. ☐ Právnická osoba, inštitúcia alebo iný subjekt

5.2.2.1. Úplný názov

5.2.2.2. Identifikačné číslo (v relevantnom prípade a ak je známe)

5.2.2.3. Adresa (ak je známa)

6. PRAKTICKÉ OPATRENIA PRE NÁVRAT (AK A V ROZSAHU, AKO SA UVÁDZA V ROZHODNUTÍ) ⁽⁵⁾

.....

7. ÚČASTNÍK, ⁽⁶⁾ VOČI KTORÉMU SA O VÝKON ŽIADA

7.1. Priezvisko(-á)*

7.2. Meno(-á)*

7.3. Dátum narodenia (dd/mm/rrrr)

7.4. Miesto narodenia (ak je známe)

7.5. Identifikačné číslo alebo číslo sociálneho poistenia (v relevantnom prípade a ak je známe)

⁽⁵⁾ Uveďte znenie príslušnej časti výroku rozhodnutia.

⁽⁶⁾ Ak ide o viac ako jedného účastníka, priložte ďalší list.

7.6. Adresa (ak je známa)

7.6.1. ako sa uvádza v rozhodnutí

7.6.2. akékoľvek doplňujúce informácie (napríklad o inej súčasnej adrese)

8. PROTI ROZHODNUTIU MOŽNO EŠTE PODAŤ OPRAVNÝ PROSTRIEDOK PODĽA PRÁVNEHO PORIADKU ČLENSKÉHO ŠTÁTU PÔVODU*

8.1. ☐ Nie

8.2. ☐ Áno

9. ČASŤ ROZHODNUTIA, Z KTOREJ VYPLÝVA NÁVRAT DIEŤAŤA (DETÍ), JE V ČLENSKOM ŠTÁTE PÔVODU VYKONATEĽNÁ*

9.1. ☐ Nie

9.2. ☐ Áno, bez akýchkoľvek obmedzení (uvedte dátum (dd/mm/yyyy), odkedy je rozhodnutie vykonateľné):
.../.../.....

9.3. ☐ Áno, ale len vo vzťahu k účastníkovi (7) uvedenému v bode ... (vyplňte)

9.3.1. Uvedte dátum (dd/mm/yyyy), odkedy je rozhodnutie vykonateľné voči tomuto účastníkovi:
.../.../.....

10. KU DŇU VYDANIA TOHTO OSVEDČENIA BOLO ROZHODNUTIE DORUČENÉ ÚČASTNÍKOVI(-OM), (8) VOČI KTORÉMU(-ÝM) SA ŽIADA O VÝKON, UVEDENÉMU(-ÝM) V BODE 7*

10.1. ☐ Nie

10.2. ☐ Súd o tom nemá vedomosť

10.3. ☐ Áno

10.3.1. Dátum doručenia (dd/mm/yyyy)

10.3.2. Rozhodnutie bolo doručené v tomto jazyku (týchto jazykoch):

☐ BG	☐ ES	☐ CS	☐ DE	☐ ET
☐ EL	☐ EN	☐ FR	☐ GA	☐ HR
☐ IT	☐ LV	☐ LT	☐ HU	☐ MT
☐ NL	☐ PL	☐ PT	☐ RO	☐ SK
☐ SL	☐ FI	☐ SV		

(7) Ak ide o viac ako jedného účastníka, priložte ďalší list.

(8) Ak ide o viac ako jedného účastníka, priložte ďalší list.

11. VŠETKÝM ÚČASTNÍKOM SA DALA MOŽNOSŤ VYJADRIŤ SA*
- 11.1. ☐ Áno (v opačnom prípade treba použiť prílohu III nariadenia)
12. DIEŤA (DETI) ⁽⁹⁾ UVEDENÉ V BODE 4 BOLO (BOLI) SCHOPNÉ SFORMULOVAŤ SVOJE NÁZORY*
- 12.1. ☐ Dieťa uvedené v bode 4.1
- 12.1.1. ☐ Áno (potom vyplňte bod 13)
- 12.1.2. ☐ Nie
- 12.2. ☐ Dieťa uvedené v bode 4.2
- 12.2.1. ☐ Áno (potom vyplňte bod 13)
- 12.2.2. ☐ Nie
- 12.3. ☐ Dieťa uvedené v bode 4.3
- 12.3.1. ☐ Áno (potom vyplňte bod 13)
- 12.3.2. ☐ Nie
13. DIEŤAŤU (DEŤOM) SCHOPNÉMU (SCHOPNÝM) SFORMULOVAŤ SVOJE NÁZORY UVEDENÉMU (UVEDENÝM) V BODE 12 BOLA POSKYTNUTÁ SKUTOČNÁ A ÚČINNÁ PRÍLEŽITOSŤ VYJADRIŤ SVOJE NÁZORY PODĽA ČLÁNKU 21 NARIADENIA
- 13.1. ☐ Dieťa uvedené v bode 4.1
- 13.1.1. ☐ Áno (v opačnom prípade treba použiť prílohu III nariadenia)
- 13.2. ☐ Dieťa uvedené v bode 4.2
- 13.2.1. ☐ Áno (v opačnom prípade treba použiť prílohu III nariadenia)
- 13.3. ☐ Dieťa uvedené v bode 4.3
- 13.3.1. ☐ Áno (v opačnom prípade treba použiť prílohu III nariadenia)
14. ROZHODNUTIE BOLO VYDANÉ V KONANÍ V NEPRÍTOMNOSTI*
- 14.1. ☐ Nie
- 14.2. ☐ Áno
- 14.2.1. Účastník(-ci), ktorý(-í) sa nezúčastnil(-i) konania, ⁽¹⁰⁾ uvedený(-í) v bode ... (vyplňte)
- 14.2.2. Uvedenému účastníkovi (uvedeným účastníkom) sa doručila písomnosť, ktorou sa začalo konanie, alebo rovnocenná písomnosť v dostatočnom čase a takým spôsobom, aby si mohol(-li) zabezpečiť obhajobu

⁽⁹⁾ Ak ide o viac ako tri deti, priložte ďalší list.

⁽¹⁰⁾ Ak ide o viac ako jedného účastníka, priložte ďalší list.

14.2.2.1. ☐ Áno

14.2.2.1.1. Dátum doručenia (dd/mm/rrrr)

14.2.2.2. ☐ Nie, ale účastník, ktorý sa nezúčastnil konania, prijal rozhodnutie bez výhrad (v opačnom prípade treba použiť prílohu III nariadenia)

15. SÚD PRI VYDÁVANÍ ROZHODNUTIA VZAL DO ÚVAHY DÔVODY A SKUTOČNOSTI, Z KTORÝCH VYCHÁDZA PREDCHÁDZAJÚCE ROZHODNUTIE VYDANÉ V INOM ČLENSKOM ŠTÁTE PODĽA ČLÁNKU 13 ODS. 1 PÍSM. B) ALEBO ODS. 2 HAAGSKEHO DOHOVORU Z ROKU 1980 *

15.1. ☐ Áno (v opačnom prípade treba použiť prílohu III nariadenia)

16. ROZHODNUTIE ZAHŔŇA PREDBEŽNÉ OPATRENIE(-A) VRÁTANE OCHRANNÉHO(-ÝCH) OPATRENIA(-Í)*

16.1. ☐ Nie

16.2. ☐ Áno

16.2.1. Opis nariadeného(-ých) opatrenia(-í) ⁽¹¹⁾

.....

17. MENO(-Á) A PRIEZVISKO(-Á) ÚČASTNÍKA(-OV), ⁽¹²⁾ KTORÉMU(-ÝM) SA POSKYTLA PRÁVNÁ POMOC PODĽA ČLÁNKU 574 ODS. 1 NARIADENIA

17.1. Účastník(-ci)

17.1.1. ☐ uvedený v bode ... (vyplňte)

17.1.2. ☐ uvedený v bode ... (vyplňte)

18. TROVY KONANIA ⁽¹³⁾

18.1. V rozhodnutí sa stanovuje, že ⁽¹⁴⁾

..... (priezvisko(-á))

..... (meno(-á))

je povinný(-á) zaplatiť tejto osobe

..... (priezvisko(-á))

..... (meno(-á))

sumu

⁽¹¹⁾ Uved'te znenie príslušnej časti výroku rozhodnutia.

⁽¹²⁾ Ak ide o viac ako dvoch účastníkov, priložte ďalší list.

⁽¹³⁾ Tento bod rieši aj situácie, keď sa náhrada trov konania priznáva v samostatnom rozhodnutí. Samotná skutočnosť, že výška trov konania zatiaľ nebola stanovená, nebráni súdu, aby vydal osvedčenie, ak má účastník v úmysle žiadať o uznanie alebo výkon výrokovej časti rozhodnutia.

⁽¹⁴⁾ Ak má trovy konania uhradiť viac než jeden účastník, priložte ďalší list.

☐ euro (EUR)	☐ bulharský lev (BGN)	☐ chorvátska kuna (HRK)
☐ česká koruna (CZK)	☐ maďarský forint (HUF)	☐ poľský zlotý (PLN)
☐ libra šterlingov (GBP)	☐ rumunský leu (RON)	☐ švédská koruna (SEK)
☐ iné (uved'te (kód ISO)):		

- 18.2. Akékoľvek ďalšie informácie o trovách konania, ktoré môžu byť relevantné (napríklad pevná suma alebo percento; priznané úroky; spoločné trovy konania; ak má trovy konania uhradiť viac než jeden účastník, či celú sumu možno vymáhať od ktoréhokoľvek z nich):

.....

V prípade pripojenia ďalších listov uved'te počet strán: ...

V ... (dd/mm/yyyy)

Podpis a/alebo odtlačok pečiatky

PRÍLOHA VII

OSVEDČENIE O NEVYKONATEĽNOSTI ALEBO OBMEDZENEJ VYKONATEĽNOSTI NIEKTORÝCH ROZHODNUTÍ O PRÁVE STYKU, ALEBO Z KTORÝCH VYPLÝVA POVINNOSŤ NÁVRATU DIEŤAŤA, KTORÉ BOLI OSVEDČENÉ PODĽA ČLÁNKU 47 NARIADENIA

(článok 49 nariadenia Rady (EÚ) 2019/1111 ⁽¹⁾)

UPOZORNENIE

Vydáva sa na žiadosť a v rozsahu, v akom vykonateľnosť rozhodnutia pôvodu osvedčeného v súlade s článkom 47 nariadenia v členskom štáte zanikla alebo bola pozastavená či obmedzená.

1. ČLENSKÝ ŠTÁT PÔVODU* ⁽²⁾

☐ Belgicko (BE)	☐ Bulharsko (BG)	☐ Česko (CZ)	☐ Nemecko (DE)
☐ Estónsko (EE)	☐ Írsko (IE)	☐ Grécko (EL)	☐ Španielsko (ES)
☐ Francúzsko (FR)	☐ Chorvátsko (HR)	☐ Taliansko (IT)	☐ Cyprus (CY)
☐ Lotyšsko (LV)	☐ Litva (LT)	☐ Luxembursko (LU)	☐ Maďarsko (HU)
☐ Malta (MT)	☐ Holandsko (NL)	☐ Rakúsko (AT)	☐ Poľsko (PL)
☐ Portugalsko (PT)	☐ Rumunsko (RO)	☐ Slovinsko (SI)	☐ Slovensko (SK)
☐ Fínsko (FI)	☐ Švédsko (SE)	☐ Spojené kráľovstvo (UK)	

2. SÚD VYDÁVAJÚCI OSVEDČENIE*

2.1. Názov*

2.2. Adresa*

2.3. Tel./fax/e-mail*

3. ROZHODNUTIE, KTORÉHO VYKONATEĽNOSŤ ZANIKLA ALEBO BOLA POZASTAVENÁ ČI OBMEDZENÁ*

3.1. Súd, ktorý vydal rozhodnutie (ak nie je totožný so súdom v bode 2)

3.1.1. Názov

3.1.2. Adresa

3.1.3. Tel./fax/e-mail

3.2. Údaje o rozhodnutí*

3.2.1. Dátum (dd/mm/rrrr)*

3.2.2. Spisová značka*

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (EÚ) 2019/1111 z 25. júna 2019 o právomoci, uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností a o medzinárodných únosoch detí (Ú. v. EÚ L 178, 2.7.2019, s. 1) („nariadenie“).

⁽²⁾ Políčka označené hviezdíčkou (*) sa musia vyplniť.

- 3.3. Údaje o pôvodnom osvedčení
- 3.3.1. Dátum (dd/mm/rrrr) (ak je známy)
- 3.3.2. Osvedčenie vydané podľa:
- 3.3.2.1. ☐ článku 47 ods. 1 nariadenia písm. a) v prípade rozhodnutia, ktorým sa upravuje právo styku
- 3.3.2.2. ☐ článku 47 ods. 1 písm. b) nariadenia v prípade rozhodnutia o podstate opatrovníckeho práva, ktoré bolo vydané podľa článku 29 ods. 6 nariadenia a z ktorého vyplýva návrat dieťaťa alebo detí
4. VYKONATEĽNOSŤ ROZHODNUTIA UVEDENÉHO V BODE 3*
- 4.1. ☐ zanikla
- 4.2. ☐ bol pozastavená
- 4.2.1. V relevantnom prípade údaje o trvaní pozastavenia: ...
- 4.3. ☐ bola obmedzená
- 4.3.1. V relevantnom prípade údaje o rozsahu obmedzenia: ...
5. ÚČINOK(-KY) UVEDENÝ(-É) V BODE 4*
- 5.1. ☐ vyplýva (-jú) zo zákona
- 5.1.1. V relevantnom prípade uveďte príslušné ustanovenie(-a): ...
- 5.2. ☐ bol(i) nariadený (-é) rozhodnutím
- 5.2.1. Súd, ktorý vydal rozhodnutie (ak nie je totožný so súdom v bode 2)
- 5.2.1.1. Názov
- 5.2.1.2. Adresa
- 5.2.1.3. Tel./fax/e-mail
- 5.2.2. Údaje o rozhodnutí:
- 5.2.2.1. Dátum (dd/mm/rrrr)
- 5.2.2.2. Spisová značka
- 5.2.2.3. Obsah ⁽³⁾

V(dd/mm/rrrr)

Podpis a/alebo odtlačok pečiatky

⁽³⁾ Uveďte znenie príslušnej časti výroku rozhodnutia.

PRÍLOHA VIII

OSVEDČENIE K VEREJNÝM LISTINÁM ALEBO DOHODÁM O ROZVODE A ROZLUKE

(článok 66 ods. 1 písm. a) nariadenia Rady (EÚ) 2019/1111 ⁽¹⁾)

UPOZORNENIE

Osvedčenie sa vydáva na návrh účastníka len vtedy, ak členský štát, ktorý poveril verejný orgán alebo iný orgán úradným vyhotovením alebo registráciou verejnej listiny alebo registráciou dohody, mal právomoc podľa kapitoly II oddielu 1 tohto nariadenia, ako sa uvádza v bode 2, a verejná listina alebo dohoda má v uvedenom štáte záväzný právny účinok, ako sa uvádza v bode 7.5 alebo 8.4.

1. ČLENSKÝ ŠTÁT PÔVODU* ⁽²⁾

☐ Belgicko (BE)	☐ Bulharsko (BG)	☐ Česko (CZ)	☐ Nemecko (DE)
☐ Estónsko (EE)	☐ Írsko (IE)	☐ Grécko (EL)	☐ Španielsko (ES)
☐ Francúzsko (FR)	☐ Chorvátsko (HR)	☐ Taliansko (IT)	☐ Cyprus (CY)
☐ Lotyšsko (LV)	☐ Litva (LT)	☐ Luxembursko (LU)	☐ Maďarsko (HU)
☐ Malta (MT)	☐ Holandsko (NL)	☐ Rakúsko (AT)	☐ Poľsko (PL)
☐ Portugalsko (PT)	☐ Rumunsko (RO)	☐ Slovinsko (SI)	☐ Slovensko (SK)
☐ Fínsko (FI)	☐ Švédsko (SE)	☐ Spojené kráľovstvo (UK)	

2. ČLENSKÝ ŠTÁT PÔVODU MAL PRÁVOMOC PODĽA KAPITOLY II ODDIELU 1 NARIADENIA*

2.1. ☐ Áno

3. SÚD ALEBO PRÍSLUŠNÝ ORGÁN VYDÁVAJÚCI OSVEDČENIE*

3.1. Názov*

3.2. Adresa*

3.3. Tel./fax/e-mail*

4. POVAHA LISTINY*

4.1. ☐ Verejná listina (potom vyplňte bod 7)4.2. ☐ Dohoda (potom vyplňte bod 8)

5. PREDMET VEREJNEJ LISTINY ALEBO DOHODY*

5.1. ☐ Rozvod5.2. ☐ Rozluka

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (EÚ) 2019/1111 z 25. júna 2019 o právomoci, uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností a o medzinárodných únosoch detí (Ú. v. EÚ L 178, 2.7.2019, s. 1) („nariadenie“).

⁽²⁾ Políčka označené hviezdíčkou (*) sa musia vyplniť.

6. MANŽELSTVO*

6.1. Manželia*

6.1.1.

6.1.1.1. Priezvisko(-á)*

6.1.1.2. Meno(-á)*

6.1.1.3. Dátum narodenia (dd/mm/rrrr)*

6.1.1.4. Miesto narodenia

6.1.1.5. Identifikačné číslo alebo číslo sociálneho poistenia (v relevantnom prípade a ak je známe)

6.1.1.6. Adresa (ak je známa)

6.1.1.6.1. ako sa uvádza vo verejnej listine alebo dohode

6.1.1.6.2. akékoľvek doplňujúce informácie (napríklad o inej súčasnej adrese)

6.1.2.

6.1.2.1. Priezvisko(-á)*

6.1.2.2. Meno(-á)*

6.1.2.3. Dátum narodenia (dd/mm/rrrr)*

6.1.2.4. Miesto narodenia

6.1.2.5. Identifikačné číslo alebo číslo sociálneho poistenia (v relevantnom prípade a ak je známe)

6.1.2.6. Adresa (ak je známa)

6.1.2.6.1. ako sa uvádza vo verejnej listine alebo dohode

6.1.2.6.2. akékoľvek doplňujúce informácie (napríklad o inej súčasnej adrese)

6.2. Dátum, krajina a miesto uzavretia manželstva*

6.2.1. Dátum (dd/mm/rrrr)*

6.2.2. Krajina*

6.2.3. Miesto (ak je známe)

7. ☐ VEREJNÁ LISTINA
- 7.1. Orgán verejnej moci alebo iný orgán poverený na tento účel, ktorý vyhotovil alebo zaregistroval verejnú listinu (ak nie je totožný so súdom alebo s príslušným orgánom uvedeným v bode 3)
- 7.1.1. Názov
- 7.1.2. Adresa
- 7.2. Dátum (dd/mm/rrrr), kedy orgán uvedený v bode 3 alebo 7.1 vyhotovil verejnú listinu
- 7.3. Spisová značka verejnej listiny (v relevantnom prípade):
- 7.4. Dátum (dd/mm/rrrr), kedy sa verejná listina zaregistrovala v členskom štáte pôvodu (ak nie je totožný s dátumom uvedeným v bode 7.2)
- 7.4.1. Spisová značka v registri (v relevantnom prípade):
- 7.5. Dátum (dd/mm/rrrr), ku ktorému verejná listina nadobudla záväzný právny účinok v členskom štáte pôvodu
8. ☐ DOHODA
- 8.1. Orgán verejnej moci, ktorý dohodu zaregistroval (ak nie je totožný so súdom alebo s príslušným orgánom uvedeným v bode 3)
- 8.1.1. Názov
- 8.1.2. Adresa
- 8.2. Dátum (dd/mm/rrrr) registrácie dohody
- 8.3. Spisová značka v registri (v relevantnom prípade):
- 8.4. Dátum (dd/mm/rrrr), ku ktorému dohoda nadobudla záväzný právny účinok v členskom štáte pôvodu

V ... (dd/mm/rrrr)

Podpis a/alebo odtlačok pečiatky

PRÍLOHA IX

OSVEDČENIE K VEREJNEJ LISTINE ALEBO DOHODE VO VECIACH RODIČOVSKÝCH PRÁV A POVINNOSTÍ

(článok 66 ods. 1 písm. b) nariadenia Rady (EÚ) 2019/1111 ⁽¹⁾)

UPOZORNENIE

Osvedčenie sa vydáva na návrh účastníka len vtedy, ak členský štát, ktorý poveril verejný orgán alebo iný orgán úradným vyhotovením alebo registráciou verejnej listiny alebo registráciou dohody, mal právomoc podľa kapitoly II oddielu 2 tohto nariadenia, ako sa uvádza v bode 2, a verejná listina alebo dohoda má v uvedenom štáte záväzný právny účinok, ako sa uvádza v bode 12.5 alebo 13.4.

Osvedčenie nie je možné vydať, ak existuje náznak o tom, že obsah verejnej listiny alebo dohody je proti najlepším záujmom dieťaťa.

1. ČLENSKÝ ŠTÁT PÔVODU* ⁽²⁾

☐ Belgicko (BE)	☐ Bulharsko (BG)	☐ Česko (CZ)	☐ Nemecko (DE)
☐ Estónsko (EE)	☐ Írsko (IE)	☐ Grécko (EL)	☐ Španielsko (ES)
☐ Francúzsko (FR)	☐ Chorvátsko (HR)	☐ Taliansko (IT)	☐ Cyprus (CY)
☐ Lotyšsko (LV)	☐ Litva (LT)	☐ Luxembursko (LU)	☐ Maďarsko (HU)
☐ Malta (MT)	☐ Holandsko (NL)	☐ Rakúsko (AT)	☐ Poľsko (PL)
☐ Portugalsko (PT)	☐ Rumunsko (RO)	☐ Slovinsko (SI)	☐ Slovensko (SK)
☐ Fínsko (FI)	☐ Švédsko (SE)	☐ Spojené kráľovstvo (UK)	

2. ČLENSKÝ ŠTÁT PÔVODU MAL PRÁVOMOC PODĽA KAPITOLY II ODDIELU 2 NARIADENIA*

2.1. ☐ Áno

3. SÚD ALEBO PRÍSLUŠNÝ ORGÁN VYDÁVAJÚCI OSVEDČENIE*

3.1. Názov*

3.2. Adresa*

3.3. Tel./fax/e-mail*

4. POVAHA LISTINY*

4.1. ☐ Verejná listina (potom vyplňte bod 12)4.2. ☐ Dohoda (potom vyplňte bod 13)5. ÚČASTNÍCI ⁽³⁾, KTORÝCH SA TÝKA VEREJNÁ LISTINA ALEBO DOHODA*

5.1. Účastník 1*

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (EÚ) 2019/1111 z 25. júna 2019 o právomoci, uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností a o medzinárodných únosoch detí (Ú. v. EÚ L 178, 2.7.2019, s. 1) („nariadenie“).

⁽²⁾ Políčka označené hviezdíčkou (*) sa musia vyplniť.

⁽³⁾ Ak ide o viac ako dvoch účastníkov, priložte ďalší list.

5.1.1. ☐ Fyzická osoba

5.1.1.1. Priezvisko(-á)

5.1.1.2. Meno(-á)

5.1.1.3. Dátum narodenia (dd/mm/rrrr)

5.1.1.4. Miesto narodenia (ak je známe)

5.1.1.5. Identifikačné číslo alebo číslo sociálneho poistenia (v relevantnom prípade a ak je známe)

5.1.1.6. Adresa (ak je známa)

5.1.1.6.1. ako sa uvádza v rozhodnutí

5.1.1.6.2. akékoľvek doplňujúce informácie (napríklad o inej súčasnej adrese)

5.1.2. ☐ Právnická osoba, inštitúcia alebo iný subjekt

5.1.2.1. Úplný názov

5.1.2.2. Identifikačné číslo (v relevantnom prípade a ak je známe)

5.1.2.3. Adresa (ak je známa)

5.2. Účastník 2

5.2.1. ☐ Fyzická osoba

5.2.1.1. Priezvisko(-á)

5.2.1.2. Meno(-á)

5.2.1.3. Dátum narodenia (dd/mm/rrrr)

5.2.1.4. Miesto narodenia (ak je známe)

5.2.1.5. Identifikačné číslo alebo číslo sociálneho poistenia (v relevantnom prípade a ak je známe)

5.2.1.6. Adresa (ak je známa)

5.2.1.6.1. ako sa uvádza v rozhodnutí

5.2.1.6.2. akékoľvek doplňujúce informácie (napríklad o inej súčasnej adrese)

5.2.2. ☐ Právnická osoba, inštitúcia alebo iný subjekt

5.2.2.1. Úplný názov

5.2.2.2. Identifikačné číslo (v relevantnom prípade a ak je známe)

5.2.2.3. Adresa (ak je známa)

6. DIEŤA (DETI) ⁽⁴⁾, NA KTORÉ SA VEREJNÁ LISTINA ALEBO DOHODA VZŤAHUJE*

6.1. Dieťa 1*

6.1.1. Priezvisko(-á)*

6.1.2. Meno(-á)*

6.1.3. Dátum narodenia (dd/mm/rrrr)*

6.1.4. Miesto narodenia (ak je známe)

6.1.5. Identifikačné číslo alebo číslo sociálneho poistenia (v relevantnom prípade a ak je známe)

6.2. Dieťa 2

6.2.1. Priezvisko(-á)

6.2.2. Meno(-á)

6.2.3. Dátum narodenia (dd/mm/rrrr)

6.2.4. Miesto narodenia (ak je známe)

6.2.5. Identifikačné číslo alebo číslo sociálneho poistenia (v relevantnom prípade a ak je známe)

6.3. Dieťa 3

6.3.1. Priezvisko(-á)

6.3.2. Meno(-á)

6.3.3. Dátum narodenia (dd/mm/rrrr)

6.3.4. Miesto narodenia (ak je známe)

6.3.5. Identifikačné číslo alebo číslo sociálneho poistenia (v relevantnom prípade a ak je známe)

7. ☐ OPATROVNÍCKE PRÁVO ⁽⁵⁾

7.1. Opatrovnícke právo upravené alebo dohodnuté vo verejnej listine alebo v dohode ⁽⁶⁾

.....

⁽⁴⁾ Ak ide o viac ako tri deti, priložte ďalší list.

⁽⁵⁾ Upozornenie: Pojem „opatrovnícke právo“ je vymedzené v článku 2 ods. 2 bod 9 nariadenia.

⁽⁶⁾ Uveďte znenie príslušnej časti verejnej listiny alebo dohody.

7.2. Tomuto účastníkovi (týmto účastníkom) ⁽⁷⁾

7.2.1. Účastník 1

7.2.1.1. ☐ Fyzická osoba

7.2.1.1.1. Priezvisko(-á)

7.2.1.1.2. Meno(-á)

7.2.1.1.3. Dátum narodenia (dd/mm/rrrr)

7.2.1.1.4. Miesto narodenia (ak je známe)

7.2.1.1.5. Identifikačné číslo alebo číslo sociálneho poistenia (v relevantnom prípade a ak je známe)

7.2.1.1.6. Adresa (ak je známa)

7.2.1.1.6.1. ako sa uvádza v rozhodnutí

7.2.1.1.6.2. akékoľvek doplňujúce informácie (napríklad o inej súčasnej adrese)

7.2.1.2. ☐ Právnická osoba, inštitúcia alebo iný subjekt

7.2.1.2.1. Úplný názov

7.2.1.2.2. Identifikačné číslo (v relevantnom prípade a ak je známe)

7.2.1.2.3. Adresa (ak je známa)

7.2.2. Účastník 2

7.2.2.1. ☐ Fyzická osoba

7.2.2.1.1. Priezvisko(-á)

7.2.2.1.2. Meno(-á)

7.2.2.1.3. Dátum narodenia (dd/mm/rrrr)

7.2.2.1.4. Miesto narodenia (ak je známe)

7.2.2.1.5. Identifikačné číslo alebo číslo sociálneho poistenia (v relevantnom prípade a ak je známe)

7.2.2.1.6. Adresa (ak je známa)

⁽⁷⁾ Ak ide o viac ako dvoch účastníkov, priložte ďalší list.

7.2.2.1.6.1. ako sa uvádza v rozhodnutí

7.2.2.1.6.2. akékoľvek doplňujúce informácie (napríklad o inej súčasnej adrese)

7.2.2.2. ☐ Právnická osoba, inštitúcia alebo iný subjekt

7.2.2.2.1. Úplný názov

7.2.2.2.2. Identifikačné číslo (v relevantnom prípade a ak je známe)

7.2.2.2.3. Adresa (ak je známa)

7.3. Z verejnej listiny alebo dohody vyplýva povinnosť odovzdať dieťa (deti)

7.3.1. ☐ Nie

7.3.2. ☐ Áno

7.3.2.1. ☐ Podrobnosti o odovzdaní, ktoré sú relevantné pre výkon rozhodnutia, pokiaľ nie sú už uvedené v bode 7.1 (napríklad komu sa má (majú) ktoré dieťa (deti) odovzdať (odovzdávať) pravidelne alebo jednorazovo)

.....

8. ☐ PRÁVO STYKU

8.1. Právo styku upravené alebo dohodnuté vo verejnej listine alebo v dohode ⁽⁸⁾

.....

8.2. Tomuto účastníkovi (týmto účastníkom) ⁽⁹⁾

8.2.1. Účastník 1

8.2.1.1. Priezvisko(-á)

8.2.1.2. Meno(-á)

8.2.1.3. Dátum narodenia (dd/mm/rrrr)

8.2.1.4. Miesto narodenia (ak je známe)

8.2.1.5. Identifikačné číslo alebo číslo sociálneho poistenia (v relevantnom prípade a ak je známe)

8.2.1.6. Adresa (ak je známa)

8.2.1.6.1. ako sa uvádza vo verejnej listine alebo dohode

8.2.1.6.2. akékoľvek doplňujúce informácie (napríklad o inej súčasnej adrese)

⁽⁸⁾ Uved'te znenie príslušnej časti verejnej listiny alebo dohody.

⁽⁹⁾ Ak ide o viac ako dvoch účastníkov, priložte ďalší list.

8.2.2. Účastník 2

8.2.2.1. Priezvisko(-á)

8.2.2.2. Meno(-á)

8.2.2.3. Dátum narodenia (dd/mm/rrrr)

8.2.2.4. Miesto narodenia (ak je známe)

8.2.2.5. Identifikačné číslo alebo číslo sociálneho poistenia (v relevantnom prípade a ak je známe)

8.2.2.6. Adresa (ak je známa)

8.2.2.6.1. ako sa uvádza vo verejnej listine alebo dohode

8.2.2.6.2. akékoľvek doplňujúce informácie (napríklad o inej súčasnej adrese)

8.3. Z verejnej listiny alebo dohody vyplýva povinnosť odovzdať dieťa (deti)

8.3.1. ☐ Nie8.3.2. ☐ Áno8.3.2.1. ☐ Podrobnosti o odovzdaní, ktoré sú relevantné pre výkon rozhodnutia, pokiaľ nie sú už uvedené v bode 8.1 (napríklad komu sa má (majú) ktoré dieťa (deti) odovzdať (odovzdávať) pravidelne alebo jednorazovo)

.....

9. ☐ INÉ PRÁVA VO VECIACH RODIČOVSKÝCH PRÁV A POVINNOSTÍ9.1. Právo (práva) upravené alebo dohodnuté vo verejnej listine alebo v dohode ⁽¹⁰⁾

.....

9.2. Tomuto účastníkovi (týmto účastníkom) ⁽¹¹⁾

9.2.1. Účastník 1

9.2.1.1. ☐ Fyzická osoba

9.2.1.1.1. Priezvisko(-á)

9.2.1.1.2. Meno(-á)

9.2.1.1.3. Dátum narodenia (dd/mm/rrrr)

⁽¹⁰⁾ Uveďte znenie príslušnej časti verejnej listiny alebo dohody.⁽¹¹⁾ Ak ide o viac ako dvoch účastníkov, priložte ďalší list.

9.2.1.1.4. Miesto narodenia (ak je známe)

9.2.1.1.5. Identifikačné číslo alebo číslo sociálneho poistenia (v relevantnom prípade a ak je známe)

9.2.1.1.6. Adresa (ak je známa)

9.2.1.1.6.1. ako sa uvádza v rozhodnutí

9.2.1.1.6.2. akékoľvek doplňujúce informácie (napríklad o inej súčasnej adrese)

9.2.1.2. ☐ Právnická osoba, inštitúcia alebo iný subjekt

9.2.1.2.1. Úplný názov

9.2.1.2.2. Identifikačné číslo (v relevantnom prípade a ak je známe)

9.2.1.2.3. Adresa (ak je známa)

9.2.2. Účastník 2

9.2.2.1. ☐ Fyzická osoba

9.2.2.1.1. Priezvisko(-á)

9.2.2.1.2. Meno(-á)

9.2.2.1.3. Dátum narodenia (dd/mm/rrrr)

9.2.2.1.4. Miesto narodenia (ak je známe)

9.2.2.1.5. Identifikačné číslo alebo číslo sociálneho poistenia (v relevantnom prípade a ak je známe)

9.2.2.1.6. Adresa (ak je známa)

9.2.2.1.6.1. ako sa uvádza v rozhodnutí

9.2.2.1.6.2. akékoľvek doplňujúce informácie (napríklad o inej súčasnej adrese)

9.2.2.2. ☐ Právnická osoba, inštitúcia alebo iný subjekt

9.2.2.2.1. Úplný názov

9.2.2.2.2. Identifikačné číslo (v relevantnom prípade a ak je známe)

9.2.2.2.3. Adresa (ak je známa)

9.3. Z verejnej listiny alebo dohody vyplýva povinnosť odovzdať dieťa (deti)

9.3.1. ☐ Nie

9.3.2. ☐ Áno

9.3.2.1. ☐ Podrobnosti o odovzdaní, ktoré sú relevantné pre výkon rozhodnutia, pokiaľ nie sú už uvedené v bode 9.1 (napríklad komu sa má (majú) ktoré dieťa (deti) odovzdať (odovzdávať) pravidelne alebo jednorazovo)

.....

10. DIEŤA (DETI) ⁽¹²⁾ UVEDENÉ V BODE 6 BOLO (BOLI) SCHOPNÉ SFORMULOVAŤ SVOJE NÁZORY*

10.1. ☐ Dieťa uvedené v bode 6.1.

10.1.1. ☐ Áno (potom vyplňte bod 11)

10.1.2. ☐ Nie

10.2. ☐ Dieťa uvedené v bode 6.2.

10.2.1. ☐ Áno (potom vyplňte bod 11)

10.2.2. ☐ Nie

10.3. ☐ Dieťa uvedené v bode 6.3.

10.3.1. ☐ Áno (potom vyplňte bod 11)

10.3.2. ☐ Nie

11. DIEŤAŤU (DEŤOM) ⁽¹³⁾ SCHOPNÉMU (SCHOPNÝM) SFORMULOVAŤ SVOJE NÁZORY UVEDENÉMU (UVEDENÝM) V BODE 10, BOLA POSKYTNUTÁ SKUTOČNÁ A ÚČINNÁ PRÍLEŽITOSŤ VYJADRIŤ SVOJE NÁZORY

11.1. ☐ Dieťa uvedené v bode 6.1.

11.1.1. ☐ Áno

11.1.2. ☐ Nie, a to z týchto dôvodov:

11.2. ☐ Dieťa uvedené v bode 6.2.

11.2.1. ☐ Áno

11.2.2. ☐ Nie, a to z týchto dôvodov:

⁽¹²⁾ Ak ide o viac ako tri deti, priložte ďalší list.

⁽¹³⁾ Ak ide o viac ako tri deti, priložte ďalší list.

11.3. ☐ Dieťa uvedené v bode 6.3.

11.3.1. ☐ Áno

11.3.2. ☐ Nie, a to z týchto dôvodov:

12. ☐ VEREJNÁ LISTINA

12.1. Orgán verejnej moci alebo iný orgán poverený na tento účel, ktorý vyhotovil alebo zaregistroval verejnú listinu (ak nie je totožný so súdom alebo s príslušným orgánom uvedeným v bode 3)

12.1.1. Názov

12.1.2. Adresa

12.2. Dátum (dd/mm/yyyy), kedy orgán uvedený v bode 3 alebo 12.1 vyhotovil verejnú listinu

12.3. Spisová značka verejnej listiny (v relevantnom prípade):

12.4. Dátum (dd/mm/yyyy), kedy sa verejná listina zaregistrovala v členskom štáte pôvodu (ak nie je totožný s dátumom uvedeným v bode 12.2)

12.4.1. Spisová značka v registri (v relevantnom prípade):

12.5. Dátum (dd/mm/yyyy), ku ktorému verejná listina nadobudla záväzný právny účinok v členskom štáte pôvodu

13. ☐ DOHODA

13.1. Orgán verejnej moci, ktorý dohodu zaregistroval (ak nie je totožný so súdom alebo s príslušným orgánom uvedeným v bode 3)

13.1.1. Názov

13.1.2. Adresa

13.2. Dátum (dd/mm/yyyy) registrácie dohody

13.3. Spisová značka v registri (v relevantnom prípade):

13.4. Dátum (dd/mm/yyyy), ku ktorému dohoda nadobudla záväzný právny účinok v členskom štáte pôvodu

14. VEREJNÁ LISTINA ALEBO DOHODA JE VYKONATEĽNÁ V ČLENSKOM ŠTÁTE PÔVODU*

14.1 ☐ Vo vzťahu k opatrovníckemu právu uvedenému v bode 7

14.1.1. ☐ Nie

14.1.1.1. ☐ Verejná listina alebo dohoda neobsahuje vykonateľnú povinnosť.

14.1.2. ☐ Áno, bez akýchkoľvek obmedzení (uvedte dátum (dd/mm/yyyy), odkedy je verejná listina alebo dohoda vykonateľná)

.../.../.....

- 14.1.3. ☐ Áno, ale len vo vzťahu k účastníkovi ⁽¹⁴⁾ uvedenému v bode ... (vyplňte)
- 14.1.4. ☐ Áno, ale len táto časť (tieto časti) verejnej listiny alebo dohody (uvedte, ktoré)
- 14.2 ☐ Vo vzťahu k právu styku uvedenému v bode 8
- 14.2.1. ☐ Nie
- 14.2.1.1. ☐ Verejná listina alebo dohoda neobsahuje vykonateľnú povinnosť.
- 14.2.2. ☐ Áno, bez akýchkoľvek obmedzení (uvedte dátum (dd/mm/rrrr), odkedy je verejná listina alebo dohoda vykonateľná)
- .../.../.....
- 14.2.3. ☐ Áno, ale len vo vzťahu k účastníkovi ⁽¹⁵⁾ uvedenému v bode ... (vyplňte)
- 14.2.4. ☐ Áno, ale len táto časť (tieto časti) verejnej listiny alebo dohody (uvedte, ktoré)
- 14.3 ☐ Vo vzťahu k iným právam uvedeným v bode 9
- 14.3.1. ☐ Nie
- 14.3.1.1. ☐ Verejná listina alebo dohoda neobsahuje vykonateľnú povinnosť.
- 14.3.2. ☐ Áno, bez akýchkoľvek obmedzení (uvedte dátum (dd/mm/rrrr), odkedy je verejná listina alebo dohoda vykonateľná)
- .../.../.....
- 14.3.3. ☐ Áno, ale len vo vzťahu k účastníkovi ⁽¹⁶⁾ uvedenému v bode ... (vyplňte)
- 14.3.4. ☐ Áno, ale len táto časť (tieto časti) verejnej listiny alebo dohody (uvedte, ktoré)

V ... (dd/mm/rrrr)

Podpis a/alebo odtlačok pečiatky

⁽¹⁴⁾ Ak ide o viac ako jedného účastníka, priložte ďalší list.

⁽¹⁵⁾ Ak ide o viac ako jedného účastníka, priložte ďalší list.

⁽¹⁶⁾ Ak ide o viac ako jedného účastníka, priložte ďalší list.

PRÍLOHA X

Tabuľka zhody

Nariadenie (ES) č. 2201/2003	Toto nariadenie
Článok 1	Článok 1
—	Článok 1 ods. 3
Článok 2	Článok 2
Článok 3	Článok 3
Článok 4	Článok 4
Článok 5	Článok 5
Článok 6	Článok 6 ods. 2
Článok 7	Článok 6 ods. 1 a 3
Článok 8 ods. 1	Článok 7 ods. 1
Článok 8 ods. 2	Článok 7 ods. 2
Článok 9 ods. 1	Článok 8 ods. 1
Článok 9 ods. 2	Článok 8 ods. 2
Článok 10	Článok 9
—	Článok 10
Článok 11 ods. 1	Článok 22
—	Článok 23
Článok 11 ods. 2	Článok 26
Článok 11 ods. 3	Článok 24 ods. 1
—	Článok 24 ods. 2
—	Článok 24 ods. 3
—	Článok 25
Článok 11 ods. 4	Článok 27 ods. 3
Článok 11 ods. 5	Článok 27 ods. 1
—	Článok 27 ods. 2
—	Článok 27 ods. 4
—	Článok 27 ods. 5
—	Článok 27 ods. 6
—	Článok 28
—	Článok 29 ods. 1 a 2

Nariadenie (ES) č. 2201/2003	Toto nariadenie
Článok 11 ods. 6	Článok 29 ods. 3
—	Článok 29 ods. 4
Článok 11 ods. 7	Článok 29 ods. 5
Článok 11 ods. 8	Článok 29 ods. 6
Článok 12	—
Článok 13	Článok 11
Článok 14	Článok 14
Článok 15 ods. 1, 2 písm. a) a b) a 4	Článok 12 ods. 1
Článok 15 ods. 3	Článok 12 ods. 4
—	Článok 12 ods. 2 a 3
—	Článok 12 ods. 5
Článok 15 ods. 2 písm. c)	Článok 13 ods. 1
—	Článok 13 ods. 2
Článok 16	Článok 17 písm. a) a b)
—	Článok 17 písm. c)
—	Článok 16
Článok 17	Článok 18
Článok 18	Článok 19
Článok 19	Článok 20
—	Článok 20 ods. 4 a 5
—	Článok 21
Článok 20 ods. 1	Článok 15 ods. 1
Článok 20 ods. 2	Článok 15 ods. 3
—	Článok 15 ods. 2
Článok 21 ods. 1 a 2	Článok 30 ods. 1 a 2
Článok 21 ods. 3	Článok 30 ods. 3 a 4
Článok 21 ods. 4	Článok 30 ods. 5
Článok 22	Článok 38
Článok 23 písm. a), c), d), e) a f)	Článok 39 písm. a), b), c), d) a e)
Článok 23 písm. b)	Článok 39 ods. 2
Článok 24	Článok 69

Nariadenie (ES) č. 2201/2003	Toto nariadenie
Článok 25	Článok 70
Článok 26	Článok 71
—	Článok 72
Článok 27 ods. 1	Článok 33 písm. a) a článok 44 písm. a)
—	Článok 33 písm. b)
—	Článok 44 písm. b)
Článok 27 ods. 2	—
Článok 28	—
Článok 29	—
—	Článok 34
—	Článok 35
—	Článok 40
—	Článok 41
Článok 30	—
Článok 31	—
Článok 32	—
Článok 33	—
Článok 34	—
Článok 35	—
Článok 36	Článok 53
—	Článok 53 ods. 3
Článok 37 ods. 1	Článok 31 ods. 1
—	Článok 31 ods. 2 a 3
Článok 37 ods. 2	—
Článok 38	Článok 32
Článok 39	Článok 36
Článok 40	Článok 42 a článok 47 ods. 1
—	Článok 45
—	Článok 46
—	Článok 47 ods. 2
Článok 41 ods. 1	Článok 43 ods. 1
Článok 41 ods. 2	Článok 47 ods. 3

Nariadenie (ES) č. 2201/2003	Toto nariadenie
—	Článok 47 ods. 4, 5 a 6
Článok 42 ods. 1	Článok 43 ods. 1
Článok 42 ods. 2	Článok 47 ods. 3
Článok 43	Články 37 a 48
—	Článok 49
—	Článok 50
Článok 44	—
Článok 45 ods. 1	Článok 31 ods. 1
Článok 45 ods. 2	Článok 31 ods. 2
—	Článok 31 ods. 3
Článok 46	Článok 65
Článok 47 ods. 1	Článok 51 ods. 1
—	Článok 51 ods. 2
—	Článok 52
Článok 48	Článok 54
—	Článok 55
—	Článok 56
—	Článok 57
—	Článok 58
—	Článok 59
—	Článok 60
—	Článok 61
—	Článok 62
—	Článok 63
—	Článok 64
—	Článok 66
—	Článok 67
—	Článok 68
Článok 49	Článok 73
Článok 50	Článok 74 ods. 1
—	Článok 74 ods. 2
Článok 51	Článok 75

Nariadenie (ES) č. 2201/2003	Toto nariadenie
Článok 52	Článok 90
Článok 53	Článok 76
Článok 54	Článok 77 ods. 1
—	Článok 77 ods. 2 a 3
—	Článok 78
—	Článok 79 písm. a)
Článok 55 ods. 1 písm. a)	Článok 79 písm. b)
Článok 55 ods. 1 písm. b)	Článok 79 písm. c)
—	Článok 79 písm. d)
Článok 55 ods. 1 písm. c)	Článok 79 písm. e)
Článok 55 ods. 1 písm. d)	Článok 79 písm. f)
Článok 55 ods. 1 písm. e)	Článok 79 písm. g)
—	Článok 80
—	Článok 81
Článok 56 ods. 1	Článok 82 ods. 1
—	Článok 82 ods. 2, 3 a 4
Článok 56 ods. 2	Článok 82 ods. 5
—	Článok 82 ods. 6
Článok 56 ods. 3	Článok 82 ods. 7
—	Článok 82 ods. 8
Článok 57 ods. 1 a 2	—
Článok 57 ods. 3	Článok 83 ods. 1
Článok 57 ods. 4	Článok 83 ods. 2
Článok 58	Článok 84
—	Článok 85
—	Článok 86
—	Článok 87
—	Článok 88
—	Článok 89
—	Článok 91
Článok 59	Článok 94
Článok 60 písm. a), b), c) a d)	Článok 95

Nariadenie (ES) č. 2201/2003	Toto nariadenie
Článok 60 písm. e)	Článok 96
Článok 61	Článok 97 ods. 1
—	Článok 97 ods. 2
Článok 62	Článok 98
Článok 63	Článok 99
Článok 64 ods. 1	Článok 100 ods. 1
Článok 64 ods. 2, 3 a 4	—
—	Článok 100 ods. 2
Článok 65 ods. 1	Článok 101 ods. 1
—	Článok 101 ods. 2
Článok 66	Článok 102
Článok 67	Článok 103
Článok 68	Článok 103
Článok 69	Článok 92
Článok 70	—
—	Článok 93
Článok 71	Článok 104
Článok 72	Článok 105
Príloha I	Príloha II
—	Príloha I
Príloha II	Príloha III
—	Príloha IV
Príloha III	Príloha V
Príloha IV	Príloha VI
—	Príloha VII
—	Príloha VIII
—	Príloha IX

ISSN 1977-0790 (elektronické vydanie)
ISSN 1725-5147 (papierové vydanie)

Úrad pre vydávanie publikácií Európskej únie
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURSKO

SK